

รายงานการวิจัย

การพัฒนาารูปแบบวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำ
พฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย

THE DEVELOPMENT OF MORAL DISCOURSE PATTERNS IN ISAN INDY
SONGS THAT INFLUENCE ON PERSUADING THE BEHAVIOR OF YOUTHS IN
KEEPING THE FIVE PRECEPTS IN THAI SOCIETY

วาริณี โสภางร

พระครูธรรมศุด

ณัฐอร เจือจันทร์

ศักดิ์พงษ์ โสภางร

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (ววน.)
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาลัย

รายงานการวิจัย

การพัฒนาารูปแบบวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำ
พฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย

THE DEVELOPMENT OF MORAL DISCOURSE PATTERNS IN ISAN INDY
SONGS THAT INFLUENCE ON PERSUADING THE BEHAVIOR OF YOUTHS IN
KEEPING THE FIVE PRECEPTS IN THAI SOCIETY

วาริณี โสภางร

พระครูธรรมศุด

ณฐอร เจือจันทร์

ศักดิ์พงษ์ โสภางร

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (ววน.)
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาลัย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย 2) เพื่อพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย 3) เพื่อถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodologies) แบ่งออกเป็น 2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยระยะที่ 1 เป็นการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพแบบโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 คน และการศึกษาวิจัยระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้แบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างที่คุณสมบัติผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์มาเป็นตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง มาเป็นกลุ่มทดลอง สถิติที่ใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การทดลอง One Group Pretest-Posttest Design โดยใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าด้วยการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) 2) ระดับการชี้นำพฤติกรรมรักษาศีลห้าด้วยการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$) 3) เปรียบเทียบการใช้โปรแกรมการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : 1. วาทกรรมเชิงศีลธรรม 2. เพลงอีสานอินดี้ 3. การชี้นำพฤติกรรม 4. พฤติกรรมการรักษาศีลห้า

ABSTRACT

This research aims to: 1) analyze the moral discourse in Isan indie music that influences youth behavior in observing the Five Precepts in Thai society; 2) develop moral discourse in Isan indie music that influences youth behavior in observing the Five Precepts in Thai society; and 3) transmit the moral discourse in Isan indie music that influences youth behavior in observing the Five Precepts. The research team employed a mixed-methods approach, divided into two phases. Phase 1 used qualitative research through in-depth interviews to collect field data from a target group of 15 individuals. Phase 2 was a quasi-experimental quantitative study, using questionnaires to gather data from a purposively selected sample group of 30 individuals meeting specific criteria. The statistical analysis included percentage, mean, standard deviation, and t-test analysis based on a One Group Pretest-Posttest Design.

The research findings showed that: 1) the level of behavior guidance in observing the Five Precepts through rational persuasion was high overall ($\bar{x} = 4.18$) 2) the level of behavior guidance through emotional persuasion was also high overall ($\bar{x} = 4.26$); and 3) there was a statistically significant difference at the .05 level in comparing the effectiveness of the moral discourse development program in Isan indie music on influencing youth behavior in observing the Five Precepts before and after the experiment.

Keywords: 1. Moral discourse 2. Isan indie music 3. Behavioral guidance 4. Behavior of upholding the Five Precepts

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากหลายท่าน ซึ่งข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ประการแรก ข้าพเจ้าขอขอบคุณ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) แหล่งทุนที่สนับสนุนให้ทุนสำหรับการวิจัย ตลอดจนสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ประการที่สอง ข้าพเจ้าขอขอบคุณ พระสุธีวรธรรม, ผศ. ดร. ที่ปรึกษาทางวิชาการของข้าพเจ้า ที่ได้ให้คำแนะนำที่มีคุณค่า ความเชี่ยวชาญ และการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องตลอดกระบวนการวิจัย คำแนะนำและการสนับสนุนของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อทิศทางของงานวิจัยนี้

ข้าพเจ้าขอขอบคุณคณาจารย์และบุคลากรของภาควิชาสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทั้งส่วนกลางและวิทยาเขตอีสาน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและทรัพยากรที่จำเป็น รวมถึงการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการวิจัย

ขอขอบคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยทุกท่านที่ได้เข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้ ความเต็มใจในการแบ่งปันประสบการณ์และความคิดเห็นของทุกท่านทำให้งานวิจัยนี้เป็นไปได้ และช่วยเสริมความสมบูรณ์ของผลการศึกษา

ขอขอบคุณ แหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เป็นฐานข้อมูลหลักสำหรับการให้ศึกษาค้นคว้า จนกระทั่งสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์และต่อยอดเป็นรูปแบบการให้คำปรึกษาที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในอนาคต

ทั้งนี้งานวิจัยจะไม่เกิดขึ้น หากมิได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย จากสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย คณะผู้วิจัยจึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

วาริณี โสภางร

หัวหน้าโครงการวิจัยและคณะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูปภาพ	ซ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหาวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.4 สมมุติฐานการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตโครงการวิจัย	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.7 นิยามศัพท์	5
1.8 หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้	6
2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและหลักการในการพัฒนารูปแบบ	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หาทฤษฎีเชิงศีลธรรม	12
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับทเพลงอีสานอินดี้	14
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์	15
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับศีลห้า	25
2.6 ข้อมูลสภาพพื้นที่ที่ทำวิจัย	27
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
ระยะที่ 1 การวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)	35
ระยะที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experiment Design)	36
โปรแกรมการพัฒนาваทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการช้่นำพฤติกรรมกรรการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4.1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์	47
4.2 ผลการวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง	54
ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	54
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการช้่นำพฤติกรรมกรรการรักษาศีลห้าด้วยการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล	56
ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการช้่นำพฤติกรรมกรรการรักษาศีลห้าด้วยการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก	58
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการการถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการช้่นำพฤติกรรมกรรการรักษาศีลห้าของเยาวชน	59
4.3 เปรียบเทียบการใช้โปรแกรมการพัฒนาваทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการช้่นำพฤติกรรมกรรการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทยก่อนและหลังการทดลอง	60
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
5.1 สรุปผลการวิจัย	61
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	67
5.3 ข้อเสนอแนะ	70

สารบัญ (ต่อ)

บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก	77
ภาคผนวก ก เครื่องมือวิจัย	78
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	84
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	86
ภาคผนวก ง เอกสารรับรองการวิจัยในมนุษย์	92
ประวัติผู้วิจัย	94

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	36
2	37
3	41
4	54
5	56
6	58
7	60

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงขั้นตอนการสร้างรูปแบบสร้างความสัมพันธ์	10
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	33
3 แผนภาพกรอบแนวคิดวิธีการดำเนินการวิจัย	34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมไทยประชาชนส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ การดำเนินชีวิตล้วนได้รับอิทธิพลหล่อหลอมด้วยหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนา โดยสะท้อนปรากฏออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น วิถีชีวิต ทศนคติ พฤติกรรม ลักษณะนิสัยใจจดใจจ่อจนถึงวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ (สมเด็จพระพรหมญาณสังวรราชูปถัมภ์, 2516) ประชากรในสังคมส่วนใหญ่ได้น้อมนำเอาหลักธรรมตามแนวพระพุทธศาสนามาใช้เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญสำหรับสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจในปฏิบัติตน การดำเนินชีวิตประจำวัน โดยอาศัยการรับรู้ ความเข้าใจ ความเป็นธรรมชาติและสิ่งประดิษฐ์ที่เกิดขึ้นมากมายบนโลก สิ่งปรุงแต่ง เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มากระทบทั้งทางร่างกาย จิตใจ ครอบครัวยุค สังคมรวมทั้งประเทศชาติ การที่มนุษย์จะสามารถดำรงอยู่และดำเนินชีวิตไปอย่างปกติสุข จึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่งภายใต้สภาวะการณ์ต่าง ๆ ของโลกดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น เพื่อให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่อย่างปกติสุข สิ่งยึดเหนี่ยวและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของมนุษยชาติที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การนำหลักธรรมคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ มาใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิต (พระภิกษุชาพงษ์ สิริภัทโท และคณะ, 2564)

คำว่า ศิล มาจากพระบาลีว่า สิล ในคัมภีร์พระพุทธศาสนา มีการแสดงคำแปลและความหมายของคำว่า ศิล ที่แปลว่า ความปกติ หมายความว่า ความเป็นผู้มีกิริยาทางกายที่สุภาพเรียบร้อยไม่เกะกะ ไม่พุ่มพลาถนผิตทางเป็นต้น (พระครูประคุณวชิราภรณ์, 2562) กล่าวได้ว่า ศิล คือ ความสำรวมระวังกายวาจาให้เป็นไปตามปกติประจำวัน ให้สงบเรียบร้อย ไม่กระทำหรือพูดหลงผิดเกินเลยจนทำให้ผู้อื่นและตนเองเดือดร้อน รวมถึงความตั้งใจปฏิบัติไม่ล่วงละเมิดกฎระเบียบที่สังคมกำหนดไว้เป็นข้อปฏิบัติสำหรับสังคม อันนี้เรียกได้ว่าเป็นศิล ในสังคมไทยศิลห้าถือได้ว่าเป็นกฎระเบียบอยู่คู่กับสังคมพุทธของไทย ศิลเป็นพื้นฐานที่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสั่งสอนให้ชาวพุทธทุกคนยึดถือปฏิบัติเป็นหลักของชีวิต ในทางเดียวกันศิลห้ายังเป็นหลักประกันทางสังคม กล่าวคือเป็นการรับรองว่าจะไม่มีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้นถือเป็นเครื่องป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ มิให้เกิดขึ้น เนื่องจากศิลห้าประกอบด้วยหลักข้องดเว้นจากสิ่งไม่ดีห้าอย่างที่ประกอบกันเสมอ หรือมีศิลห้าข้อ คือ ศิลข้อที่ 1 การเว้นจากการฆ่าสัตว์ ทำลายชีวิต เป็นหลักประกันความมั่นคงของชีวิตความปลอดภัย ความอยู่ดีมีสุขของชีวิต ศิลข้อที่ 2 การเว้นจากการลักทรัพย์ เป็นหลักประกันความมั่นคงทางทรัพย์สิน ศิลข้อที่ 3 การเว้นจากการประพฤตินอกใจ เป็นหลักประกันความมั่นคงของครอบครัว ศิลข้อที่ 4 การเว้นจากการพูดโกหก เป็นหลักประกันความมั่นคงของสิทธิในการรับรู้ความจริง และศิลข้อที่ 5 การเว้นจากการดื่มของมึนเมา เป็นหลักประกันความมั่นคงของสติปัญญา

และสุขภาพ (พระครูประคุณวชิราภรณ์, 2562) ศิลจึงครอบคลุมเรื่องการจัดระเบียบชีวิตภายนอก เกื้อกูลแก่ความเจริญงอกงามของชีวิต เมื่อคนปฏิบัติตามหลักศีล สมาธิ ปัญญา สามารถช่วยให้ชีวิตที่มีความสุขอย่างแท้จริง พร้อมด้วยจิตใจที่เป็นอิสระโปร่งใสเบิกบานในท่ามกลางสังคมและสภาพแวดล้อมที่สงบเรียบร้อย (พระครูสิทธิวิราศ และคณะ, 2563)

หากแต่ในปัจจุบันนี้ พฤติกรรมและอารมณ์ของบุคคลในสังคมนับวันจะมีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เพราะขาดการรักษาศีลห้า ก่อให้เกิดเหตุแห่งทุกข์ตามที่พระพุทธเจ้าได้บัญญัติไว้ในพระไตรปิฎก ส่งผลให้เกิดปัญหาของสังคม (social problems) ตามมามากมาย จากรายงานสภาวะสังคมไทยภาพรวมปี 2563 พบ ปัญหาสังคมเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น คดีอาญา ยาเสพติด การพนันออนไลน์ การคอร์รัปชัน การบริโภคสุรา การหย่าร้าง ความรุนแรงในครอบครัว (สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2563) ในขณะที่สังคมปัจจุบันก้าวสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มรูปแบบ วิถีชีวิตของคนไทยโดยเฉพาะเยาวชนไทยมีวิถีชีวิตแบบปกติใหม่ (New Normal) สูงขึ้น มีการสำรวจปัจจุบันมีเยาวชนไทยใช้สื่อสังคมออนไลน์แล้วมากกว่า 2.7 ล้านคน ประเทศไทยติดอันดับ 1 โดยกลุ่มอายุที่ใช้มากที่สุดคือ 15-24 ปี (National Statistical Office, 2015) การใช้สื่อสารสนเทศกลายเป็นส่วนหนึ่งที่ถือเป็นปัจจัยที่ 5 ของการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่าสื่อออนไลน์มีอิทธิพลอย่างหนักกับทุกสังคม และทำหน้าที่ในการสะท้อนสังคมความเสื่อมโทรมที่มีให้เห็นในสังคมปัจจุบันนั่นเอง (มดิชน, 2564)

จากการสังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นบทเพลงและพฤติกรรมของวัยรุ่นทั้งในและต่างประเทศ พบว่า บทเพลง ดนตรี มีผลต่อลักษณะการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความก้าวร้าวของกลุ่มเยาวชน เสียงดนตรี สูง ๆ ต่ำ ๆ เรียงเป็นถ้อยคำทำนอง ก่อให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล (ธงรบ ขุนสงคราม, 2554) สะท้อนพฤติกรรมความสัมพันธ์ชายหญิง การมีชู้ ที่อยู่ นอกกรอบบรรทัดฐานหรือค่านิยมของสังคมไทย (ปรมาภรณ์ ลิ้มเลิศเสถียร, 2557) ดนตรีแร็ปมีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ใช้ความรุนแรง การโจรกรรม การดื่มสุรา แก๊งข้างถนน การใช้ยาเสพติดเพียงเล็กน้อย และการใช้ยาอย่างหนัก (Dave Miranda & Michel Claes, 2004) และวิเคราะห์พฤติกรรม การเสพสื่อของกลุ่มเด็กและเยาวชนมักนิยมฟังเพลงผ่านยูทูป (YouTube) ที่เป็นเพลงในกระแสในสังคมมากที่สุด (วเมธิตา เปี่ยมสุธานนท์ และโมนอยพล รณเวช, 2559) โดยเฉพาะบทเพลงอีสานอินดี้ที่เป็นบทเพลงที่กำลังอยู่ในกระแสของสังคมอย่างต่อเนื่อง เพลงอีสานอินดี้เป็นผลงานทางด้านศิลปะ ดนตรีแบบผสมผสานระหว่างดนตรีสมัยใหม่ กับดนตรีพื้นบ้านอีสาน เครื่องดีด สี ตี เป่า มีเอกลักษณ์ทางภาษา และทำนองดนตรีพื้นบ้านอีสาน มีเนื้อหาสะท้อนสภาพสังคมและวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสาน (ศราวุธ โชติจำรัส, 2563) เมื่อวิเคราะห์จากข้อมูลข้างต้นประกอบกับแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรม การเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของแบนดูรา เชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ และเกิดเลียนแบบ (ธารารัตน์ ชิญข้าง, 2564)

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเบื้องต้นใน อำเภอเมืองขอนแก่น พบว่า เยาวชนที่นิยมฟังเพลงอีสานอินดี้ประสบปัญหาที่มีพฤติกรรมเลียนแบบตามเนื้อเพลง จากการเสพเพลงอีสานอินดี้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งวาทกรรมในบทเพลงอีสานอินดี้สามารถชี้้นำพฤติกรรมของเยาวชนได้ คณะนักวิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ถือเป็นปัญหาที่ควรทำวิจัยอย่างเร่งด่วน (Hot Issue) และยังไม่มีการทำวิจัยมาก่อน จึงได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย โดยคณะนักวิจัยที่มีประสบการณ์การทำงานและการวิจัยในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีการบูรณาการระหว่างศาสตร์ ได้แก่ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา การปกครอง และมนุษยศาสตร์ เป็นต้น และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน สื่อมวลชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ สถาบันการศึกษา องค์กรบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานพระพุทธศาสนา สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย เป็นต้น นี้

โครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชน” เป็นการวิจัยและพัฒนาหัวข้อโดยยึด พันธกิจ (Mission) ของมหาวิทยาลัยที่มุ่งให้การศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการวิชาการทางพระพุทธศาสนา แก่พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ รวมทั้งการทูลบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยวิสัยทัศน์ (Vision Statements) ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย คือ “ร่วมพัฒนาพลเมืองโลก ด้วยการผสานแก่นแท้ของพระพุทธศาสนาที่มั่นคง ให้ดำรงอยู่ในฐานะโครงสร้างทางปัญญาของมนุษย์ในอนาคต” ด้วยการยกระดับงานวิจัยทางพระพุทธศาสนาสู่การเผยแผ่ในระดับสากลเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืนและการเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้ยังตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ ให้คนไทยในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และมีคุณธรรม ตลอดจนกรอบของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมที่เน้น “สร้างคน สร้างองค์ความรู้ และสร้างนวัตกรรม” โดยเฉพาะความคาดหวังในการนำผลการวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการและส่งเสริมกับพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนที่มีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมโดยรอบให้ดียิ่งขึ้น

1.2 ปัญหาวิจัย

1.2.1 วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่สามารถชี้้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนได้เป็นอย่างไร

1.2.2 การชี้้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนที่ได้รับการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย

1.3.2 เพื่อพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย

1.3.3 เพื่อถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชน

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

1.4.1 วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่สามารถชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนได้ในระดับมาก

1.4.2 การชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการพัฒนา วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ มีมากกว่าเยาวชนกลุ่มควบคุม

1.5 ขอบเขตโครงการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย (scope of research) ไว้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1.5.1 ด้านเนื้อหา/ตัวแปรที่วิจัย

ระยะที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่สามารถชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนได้ ประกอบด้วย ศึกษาวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรม และใจความสำคัญ (Key message) (ศีลห้า) ประกอบด้วย ศีลข้อ 1 การเว้นจากการฆ่าสัตว์ ทำลายชีวิต ศีลข้อ 2 การเว้นจากการลักทรัพย์ ศีลข้อ 3 การเว้นจากการประพฤติในกาม ศีลข้อ 4 การเว้นจากการพูดโกหก และศีลข้อ 5 การเว้นจากการดื่มของมึนเมาของเพลงอีสานอินดี้

ระยะที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณในรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experiment) เป็นวิธีหลักเพื่อศึกษาพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนกลุ่มทดลองที่ได้รับการพัฒนา วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้

1.5.2 ด้านประชากรที่วิจัย

เป็นการวิจัยเฉพาะประชากรในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ได้เลือกมาโดยวิธีแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 15 คน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ประกอบด้วย พระภิกษุ นักประพันธ์ อาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ และด้าน

สังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์ นักวิชาการศาสนา และเยาวชนที่มีพฤติกรรมรักษาศีลห้าในระดับสูง

2) การวิจัยเชิงปริมาณในรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experiment) เยาวชนที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 300 คน โดยเลือกกลุ่มที่ที่คุณสมบัติผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์มาเป็นตัวอย่าง จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน เพราะเป็นกลุ่มประชากรที่มีพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์และฟังเพลงมากกว่าประชากรกลุ่มอื่น

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

เป็นการวิจัยเฉพาะจังหวัดขอนแก่น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) พื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัยวิทยาเขตอีสาน เนื่องจากเป็นกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยในกลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา ตลอดจนมหาวิทยาลัยมีวิสัยทัศน์ในการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ ให้คนไทยในอนาคตมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และมีคุณธรรม

2) นำข้อมูลจากเก็บข้อมูลภาคสนามมาวิเคราะห์และเขียนรายงานที่วิทยาเขตอีสานอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

1.5.4 ด้านเวลาที่ทำวิจัย

เป็นการทำโครงการวิจัยตั้งแต่เริ่มโครงการ โดยใช้เวลา 1 ปี ระหว่าง ตั้งแต่ กุมภาพันธ์ 2566 ถึง กุมภาพันธ์ 2567

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ประโยชน์ทางด้านวิชาการ ได้แก่ องค์ความรู้ที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือในด้านวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่สามารถชี้แนะพฤติกรรมมารักษาศีลห้าของเยาวชน

1.6.2 ประโยชน์เชิงนโยบาย ได้ข้อมูลในการกำหนดนโยบาย เพื่อนำข้อมูลประกอบการวางแผน เพื่อการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่สามารถชี้แนะพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชนจังหวัดขอนแก่น

1.7 นิยามศัพท์

1.7.1 วาทกรรมเชิงศีลธรรม หมายถึง การศึกษาการเชื่อมโยงระหว่างการใช้ภาษากับหลักศีลธรรม ผ่านบริบททางสังคม การเมือง และวัฒนธรรม เพื่อการการบ่งบอก ชี้แนะการกระทำครอบงำ และเป็นหลักสำหรับปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม โดยอาศัยหลักธรรมที่พระพุทธเจ้าได้บัญญัติไว้เป็นแนวทางในการสั่งสอนตลอดจนส่งผลถึงการรับรู้ของคน การวิเคราะห์วาทกรรมเชิง

ศีลธรรม สามารถใช้ศึกษาได้หลายประเด็น เช่น ความประพฤตินี้ดีที่ชอบ การกระทำของมนุษย์ที่ถูกต้อง ควรทำ ศีลและธรรม ธรรมในระดับศีล อุดมการณ์ อัตลักษณ์ และค่านิยม

1.7.2 เพลงอีสานอินดี หมายถึง เป็นแนวเพลงศิลปะดนตรีแบบผสมผสานระหว่างดนตรีสมัยใหม่ กับดนตรีพื้นบ้านอีสาน สามารถสร้างอารมณ์สนุกสนาน สะเทือนใจ อารมณ์เศร้า รัก ผิดหวัง ตลกขบขัน หรือปลุกจิตสำนึก มีแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อและเป็นที่ยอมรับในสังคมไทย

1.7.3 การชี้นำพฤติกรรม หมายถึง การชี้นำเกิดจากการสื่อสารเพื่อโน้มน้าว ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อชักจูงให้ผู้รับสารเกิดแรงจูงใจ เกิดการปรับเปลี่ยน เจตคติ ความคิด อารมณ์ความรู้สึก หรือเกิดความต้องการที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนอง มีลักษณะของการโน้มน้าว 2 ลักษณะ คือ การโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล การโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก

1.7.4 พฤติกรรมการรักษาศีลห้า หมายถึง พฤติกรรมการรักษาศีล 5 (Five precept) หลักการที่พึงประพฤติปฏิบัติ เพื่อความเจริญก้าวหน้าเป็นความดีงามแห่งชีวิตความเป็นอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขและปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจได้ในสังคมโดยรวม

1.7.5 เยาวชน หมายถึง กลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

1.8 หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้

1.8.1 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

1.8.2 สำนักงานพุทธศาสนา จังหวัดขอนแก่น

1.8.3 สถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

1.8.4 ค่ายเพลงอิสระ

1.8.5 หน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ในการทำความเข้าใจถึงการพัฒนารูปแบบวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อชั้นนำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชน โดยมีการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและหลักการในการพัฒนารูปแบบ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรม (Critical Discourse Analysis; CDA)

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับบทเพลงอีสานอินดี้ (Isan Indie Song)

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ (Human behavior)

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับศีลห้า (Five precept)

2.6 ข้อมูลสภาพพื้นที่ที่ทำวิจัย

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและหลักการในการพัฒนารูปแบบ

2.1.1 ความหมายของรูปแบบ

รูปแบบ หมายถึงเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยสร้างมาจากความคิด ประสบการณ์การใช้อุปมาอุปไมย หรือจากทฤษฎีหลักการต่าง ๆ (ทิศนา แคมมณี, 2550) วิลเลอร์ (Willer, 1967: 125 อ้างใน บุญเชิด ขานิศาสตร์, 2556) กล่าวว่ารูปแบบเป็นการสร้างมโนทัศน์ (Conceptualization) เกี่ยวกับชุดของปรากฏการณ์โดยอาศัยหลักการ (Rationale) ของระบบรูปนัย (Formal system) และมีจุดมุ่งหมายเพื่อการทำให้เกิดความกระจ่างชัดของนิยาม ความสัมพันธ์ และประพจน์ที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับบาร์โดและฮาร์ทแมน (Bardo and Hartman, 1982: 245) ได้กล่าวถึงรูปแบบในทางสังคมศาสตร์ไว้ว่า “เป็นชุดของข้อความเชิงนามธรรมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เราสนใจ เพื่อใช้ในการนิยามคุณลักษณะและ/ หรือ บรรยายคุณสมบัตินั้น ๆ” กล่าวได้ว่า รูปแบบ เป็นรูปย่อของความจริงของปรากฏการณ์ซึ่งแสดงด้วยข้อความ จำนวนหรือภาพ โดยการลดทอนเวลาและเทศะ และรูปแบบที่เป็นตัวแทนของการใช้แนวความคิดของโปรแกรมที่กำหนดเฉพาะ

ทิสนา แคมมณี (2550) ได้กล่าวอธิบายความหมายของรูปแบบไว้ว่ารูปแบบ หมายถึง เครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยสร้างมาจากความคิด ประสบการณ์การใช้อุปมาอุปไมย หรือจากทฤษฎีหลักการต่าง ๆ และแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง วิลเลอร์ (Willer, 1967: 125 อ้างใน บุญเชิด ขานิศาสตร์, 2556) กล่าวว่ารูปแบบเป็นการสร้างมโนทัศน์ (Conceptualization) เกี่ยวกับชุดของปรากฏการณ์ โดยอาศัยหลักการ (Rationale) ของระบบรูปนัย (Formal system) และมีจุดมุ่งหมายเพื่อการทำให้เกิดความกระฉ่างชัดของนิยาม ความสัมพันธ์ และประพจน์ที่เกี่ยวข้อง

อาร์ดิกชันนารี (Arddictionaary, 2008: 1) ได้นิยามความหมายของ (Model) ว่า หมายถึง แบบจำลองที่เป็นสัดส่วนหรือเป็นประเภทเดียวกันกับของจริงหรือสัญลักษณ์ของการเป็นตัวแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต หรือแบบแผนของสิ่งที่เตรียมไว้การให้ความหมายของรูปแบบ (Model) ในหนังสือ Encyclopedia of Psychology and Education ไว้ 2 ความหมายดังนี้

1. รูปแบบ คือรูปย่อของความจริงของปรากฏการณ์ซึ่งแสดงด้วยข้อความ จำนวนหรือภาพ โดยการลดทอนเวลาและเทศะ ทำให้เข้าใจความจริงของปรากฏการณ์ได้ดียิ่งขึ้น

2. รูปแบบ คือ ตัวแทนของการใช้แนวความคิดของโปรแกรมที่กำหนดเฉพาะ

Husen, T. and Postlethwaite (1994: 3895) ได้ให้ความหมายว่า รูปแบบ คือโครงสร้างที่ถูกนำเสนอเพื่อใช้วินิจฉัยความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่สร้างมาจากเหตุการณ์การหยั่งรู้ด้วยวิธีการอุปมาอุปไมย หรือได้มาจากทฤษฎีรูปแบบจึงไม่ใช่ทฤษฎี

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง ความสัมพันธ์ของ 2 ชุด ตัวแปร ประกอบด้วยกระบวนการปฏิบัติงาน กับงานวิชาการที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน

2.1.2 ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบมีหลากหลายประเภท ซึ่งนักวิชาการที่ชำนาญในด้านต่าง ๆ ได้พยายามจัดแบ่งประเภทต่างกันอย่างออกไปสำหรับรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์นั้น (Keeves, 1988: 561-565 อ้างถึงใน บุญเชิด ขานิศาสตร์, 2556) ได้แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. Analogue Model เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวคิดมาจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถัง นักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบเปรียบเทียบกับน้ำ ที่เปิดออกจากถัง ดังนั้น นักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับนักเรียนที่เข้าสู่ระบบล้นด้วยนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น

2. Semantic Model เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบ และ

ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น ๆ เช่น รูปแบบการสอนของ Joyce and Well, (1985: 41 อ้างถึงใน บุญเชิด ชานิศาสตร์, 2556)

3. Mathematical Model เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ รูปแบบประเภทนี้นิยมใช้กันทั้งในสาขาจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการบริหารการศึกษาด้วย

4. Causal Model เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และหลักการสร้าง Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The Standard Deprivation Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจสังคมของบิดา มารดา สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่บ้าน และระดับสติปัญญาของเด็ก เป็นต้น

สไตเนอร์ (Steiner, 1988: 148) รูปแบบแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ 1) รูปแบบเชิงปฏิบัติ (Practical Model or Model of) รูปแบบประเภทนี้เป็นแบบจำลองทางกายภาพ เช่น แบบจำลองรถยนต์ เครื่องบิน ภาพจำลอง 2) รูปแบบเชิงทฤษฎี (Theoretical Model or Model of) เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากกรอบความคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐาน ตัวทฤษฎีเองไม่ใช่รูปแบบหรือแบบจำลองเป็นตัวช่วยให้เกิดรูปแบบที่มีโครงสร้างต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน

ตามความคิดของสไตเนอร์ (Steiner, 1988: 215) รูปแบบแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. รูปแบบเชิงปฏิบัติ (Practical Model or Model of) รูปแบบประเภทนี้เป็นแบบจำลองทางกายภาพ เช่น แบบจำลองรถยนต์เครื่องบิน ภาพจำลอง

2. รูปแบบเชิงทฤษฎี (Theoretical Model or Model of) เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากกรอบความคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐาน ตัวทฤษฎีเองไม่ใช่รูปแบบหรือแบบจำลองเป็นตัวช่วยให้เกิดรูปแบบที่มีโครงสร้างต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน รูปแบบตามความคิดเห็นของ คีฟ (Keeves, 1988: 178) จำแนกออกได้เป็น 5 รูปแบบคือ

1) รูปแบบคล้าย (Analogue Models) คือเป็นรูปแบบที่มีความสัมพันธ์กับระบบกายภาพมักเป็นรูปแบบที่ใช้ในวิทยาศาสตร์กายภาพเป็นรูปแบบที่นำไปใช้อุปมากับสิ่งอื่นได้เช่น รูปแบบแบบจำลองระบบสุริยะที่เกิดขึ้นจริง ธนาการจำลองกับระบบธนาการที่เป็นจริง แบบจำลองการผลิตกับการผลิตจริง เป็นต้น

2) รูปแบบที่อธิบายความหมายหรือให้ความหมาย (Semantic Models) คือเป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาในการบรรยายลักษณะของรูปแบบชนิดนี้จะใช้วิธีการอุปมาในการพิจารณาด้วยภาษามากกว่าที่จะใช้วิธีอุปมาในการพิจารณาด้วยโครงสร้างกายภาพ

3) รูปแบบที่มีลักษณะเป็นแผนภูมิแบบแผน หรือโครงการ (Schematic Models)

4) รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Models) คือเป็นรูปแบบที่กำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในรูปสมการหรือฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์

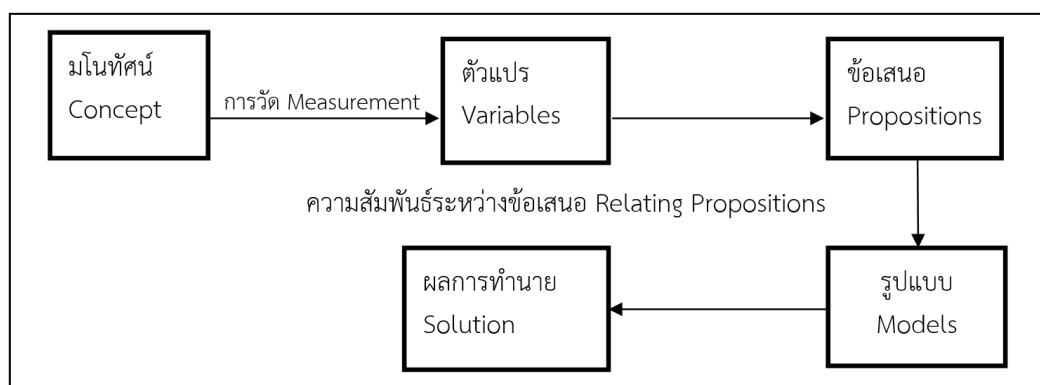
5) รูปแบบเชิงเหตุผล (Causal Models) คือเป็นรูปแบบที่มีโครงสร้างเป็นสมการเชิงเส้นที่ประกอบด้วยตัวแปรสัมพันธ์กันเป็นเหตุและผล

มีการทดสอบสมมุติฐานผลของรูปแบบจากลักษณะการแบ่งประเภทของรูปแบบของนักวิชาการต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าการแบ่งประเภทของรูปแบบตามแนวคิดที่หนึ่งนั้น บอกให้ทราบถึงลักษณะการเขียนรูปแบบที่มีลักษณะส่วนการแบ่งประเภทของรูปแบบในแบบที่สองและสามนั้น เป็นการแบ่งประเภทของรูปแบบตามแนวคิดพื้นฐานในการเสนอรูปแบบในการบรรยายอธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ เป็นหลักจากที่กล่าวมาแสดงว่า รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกันเป็นสิ่งที่สร้างและพัฒนาขึ้นของแต่ละสาขาก็มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น รูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ได้แบ่งออกเป็น รูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่ใช้ภาษาสื่อในการขยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ รูปภาพ รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ และรูปแบบที่นำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กัน เชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เป็นต้น

2.1.3 การสร้างและการพัฒนารูปแบบ

การสร้างรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ การกำหนดมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบเพื่อชี้ให้เห็นชัดเจนว่ารูปแบบเสนออะไร เสนออย่างไร เพื่อให้ได้อะไร และสิ่งที่ได้นั้น อธิบายปรากฏการณ์อะไร และนำไปสู่ข้อค้น พบอะไรใหม่ๆ (Steiner, 1969; Keeve, 1988: 172 อ้างถึงใน บุญเชิด ชานิศาสตร์, 2556)

ขั้นตอนการสร้างรูปแบบเขียนไว้ในแผนภาพที่ 1 สร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ภาพที่ 1 แสดงขั้นตอนการสร้างรูปแบบสร้างความสัมพันธ์

(อ้างถึงใน บุญเชิด ชานิศาสตร์, 2556)

กล่าวโดยสรุป รูปแบบที่จะนำไปใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้น ต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ คือ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผลทำนายได้ กว้างขวางขึ้นและสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ ๆ สำหรับการพัฒนารูปแบบนี้ผู้วิจัยจะต้องศึกษาแนวคิดทฤษฎีในการสร้างรูปแบบนำเอาข้อมูลที่จัดเก็บมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบกำหนดโครงสร้างและข้อเสนอของรูปแบบอย่างชัดเจนเพื่อนำไปสู่ผลสรุปเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มุ่งหวังของการวิจัยมีการทดสอบและปรับปรุงรูปแบบก่อนนำรูปแบบไปใช้งานจริงและมีการประเมินผลหลังจากการนำรูปแบบไปใช้งานจริง

ดังนั้นโมเดลที่สร้างขึ้นจึงมีความชัดเจนและเหมาะสมกับวิธีการทดสอบโดยปกติแล้ว การวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มักจะทดสอบโมเดลด้วยวิธีการทางสถิติ การสร้างโมเดลการเก็บรวบรวมข้อมูล และการทดสอบโมเดลเป็นกิจกรรมที่ต้องบูรณาการเข้าด้วยกันเนื่องจากโครงสร้างของโมเดลจะเป็นตัวกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จะนำไปใช้ทดสอบโมเดลผลของการทดสอบโมเดลย่อมนำไปสู่การยอมรับหรือปฏิเสธโมเดลนั้น

ในขณะที่ คีพ (Keeves, 1988: 67 อ้างถึงใน บุญเชิด ขานิศาสตร์, 2556) ได้กล่าวถึงหลักการอย่างกว้าง ๆ เพื่อกำกับการสร้างรูปแบบไว้ 4 ประการ คือ

- 1) รูปแบบควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง
- 2) รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น
- 3) รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลในเรื่องที่ศึกษา
- 4) นอกจากคุณสมบัติต่างๆที่กล่าวมาแล้วรูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายองค์ความรู้ในเรื่องที่เราากำลังศึกษาด้วย

โดยการพัฒนารูปแบบหรือพัฒนาแบบจำลอง (Model Development) หมายถึง กระบวนการสร้างหรือพัฒนาแบบจำลองตลอดจนการทดสอบรูปแบบที่ดีที่สุดให้มีคุณภาพ การจะนำไปสู่สภาวะการณ์ที่ดีในการศึกษาวิจัย (รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์, 2548 อ้างถึงใน บุญเชิด ขานิศาสตร์, 2556) ในขณะที่ การพัฒนารูปแบบอีกวิธีหนึ่ง คือการดำเนินการ 5 ขั้นตอน ขั้นตอน คือ

- ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้อง
- ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสร้างรูปแบบโดยการสังเคราะห์แบบสัมภาษณ์จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 นำมาสร้างรูปแบบจำลอง
- ขั้นตอนที่ 3 เป็นการพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติโดยการใช้รูปแบบจำลองจากขั้นตอนที่ 2 นำมาวิเคราะห์และกำหนดรูปแบบ

- ขั้นตอนที่ 4 เป็นการวิเคราะห์หาความเหมาะสมของรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 5 การสรุปและนำรูปแบบ (รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ, 2548:92-93 อ้างถึงใน บุญเชิด ธานีศาสตร์, 2556)

สรุปได้ว่าการสร้างรูปแบบ (Model) นั้นไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวแน่นอนว่าต้องการทำอะไรบ้าง แต่โดยทั่วไปจะเริ่มต้นจากการศึกษาองค์ความรู้ (Intensive Knowledge) หลักการของรูปแบบที่จะพัฒนาแล้วสร้างรูปแบบตามหลักการที่กำหนดขึ้นและนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบและประเมินผลหาคุณภาพของรูปแบบ โดยสรุปแล้วการพัฒนาแบบมีการดำเนินการเป็นสองขั้นตอนใหญ่ คือการสร้างรูปแบบและการหาคุณภาพของรูปแบบ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรม (Critical Discourse Analysis; CDA)

2.2.1 ความหมายวาทกรรม

แนวคิดเรื่องวาทกรรม หรือ “Discourse” เป็นเรื่องที่ได้ได้รับความสนใจจากนักวิชาการร่วมสมัยเป็นอย่างมาก ในฐานะที่เป็นชุดความคิดซึ่งสามารถนำไปใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทางสังคม การเมือง วัฒนธรรม ตลอดจนภาษาและวรรณกรรมได้อย่างหลากหลาย Discourse หมายถึงกระบวนการผลิตความรู้ผ่านภาษา มี 3 มิติ คือ การใช้ภาษา (Language Use) ความเชื่อต่าง ๆ ที่ส่งผ่านการสื่อสาร (The Communication of Beliefs) และปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์ทางสังคม (Interaction in Social Situations) (วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2553) วาทกรรมเป็นตัวสร้างความเป็นตัวตนของมนุษย์ขึ้นมา โดยฟูโกต์ เป็นผู้เผยให้เห็นถึงกระบวนการที่วาทกรรมสร้างความเป็นตัวตนของมนุษย์ซึ่งมนุษย์ยึดถือและทำให้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างตัวตนของตัวเองขึ้นมา ที่เรียกการสถาปนาความเป็นตัวตนของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะเป็นภาวะวิสัย (Objective) โดยกระบวนการนี้ฟูโกต์เรียกว่า “วงศาวิชยาของความรู้” (Archaeology of Knowledge) โดยวาทกรรมต่างเป็นผลผลิตของสภาวการณ์เฉพาะเจาะจงที่มีเงื่อนไขการดำรงอยู่เฉพาะตัว (พิชญูพร พีรพันธุ์ และพิทักษ์ ศิริวงศ์, 2563)

2.2.2 ทฤษฎีการวิเคราะห์วาทกรรม (Discourse Analysis)

การวิเคราะห์วาทกรรม (Discourse Analysis) เป็นการศึกษาภาษาที่อยู่ในบริบทใดบริบทหนึ่ง มุ่งศึกษาถึงวิธีการที่สังคมผลิตวาทกรรมทั้งในส่วนของภาษาพูดและภาษาเขียน รวมทั้งมุ่งศึกษาถึงวิธีการสร้างและทำลายวาทกรรมนั้นด้วย (Bloor and Wood, 2006) หัวใจของการวิเคราะห์วาทกรรมอยู่ที่การพิจารณาค้นหาด้วยวิธีการหรือกระบวนการใดที่สิ่งต่าง ๆ ในสังคมได้ถูกทำให้กลายเป็นวัตถุเพื่อการศึกษา เพื่อการพูดถึงวาทกรรม สำหรับการวิเคราะห์วาทกรรม มนุษย์หรือผู้พูดจึงเป็นเพียง “ร่างทรง” หรือผู้ที่กระทำตาม (follow) ตอกย้ำ (stress) ผลิตซ้ำ (enact) ตามกฎเกณฑ์ของสิ่งที่พูด มากกว่าคิดค้นหรือสรรค์สร้างระบบกฎเกณฑ์ขึ้นมาใหม่ ดังนั้น การวิเคราะห์ภาษา (Discourse Analysis) จึงเป็นการวิเคราะห์ในระดับข้อความ หรือกล่าวคือ วาทกรรมวิเคราะห์

เป็นการพยายามศึกษาและสืบค้นถึงกระบวนการ ขั้นตอน ลำดับเหตุการณ์และรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ในการสร้างอัตลักษณ์ และความหมายในกับทุกสรรพสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมด้วยรูปแบบของวาทกรรม (วรพงษ์ ไชยฤกษ์, 2556)

ทฤษฎีการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์ (critical discourse analysis: CDA) เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการเปิดเผยถึงอุดมการณ์ที่ฝังอยู่ในวาทกรรมและรวมถึงวัฒนธรรมที่สร้างวาทกรรม ฟาน ไดก์ (Van Dijk, 2015) ให้ความหมายว่า เป็นการวิเคราะห์วาทกรรมที่สนใจศึกษาอำนาจทางสังคมที่แสดงผ่านตัวบทและการพูดในบริบทแวดล้อมทางสังคมและการเมือง เพื่อการผลิต ผลิตซ้ำ หรือต่อต้านให้เกิดการละเมิด การครอบงำ หรือสร้างความไม่เสมอภาคเกิดขึ้น สอดคล้องกับแฟร์คล็อฟ (Fairclough, 1995) ได้เสนอกรอบแนวคิดมิติทางวาทกรรมและมิติในการวิเคราะห์วาทกรรม 3 ลักษณะคือ

1. การวิเคราะห์ตัวบท (Text) คือ ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาวิถีทางภาษาทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน วจนภาษาและอวจนภาษา ที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทน เสนอโลกทางสังคม และโลกทางกายภาพ ตัวบทมีความหมาย 3 ลักษณะ คือ 1) ตัวบ่งบอกการกระทำ (action) เป็นลักษณะการบ่งบอก ชี้แนะการกระทำ 2) ตัวบทที่มีลักษณะเป็นตัวแทน (representation) เป็นวาทกรรมที่ครอบงำ และส่งผลถึงการรับรู้ของคน 3) การนิยาม (identification) คือผลที่ตามมาจากการเป็นตัวแทน และการกระทำ ฝังแน่นทงคนสะท้อนให้เห็นในลักษณะรูปแบบเฉพาะ (styles) เป็นกฎเกณฑ์ทางวาทกรรมของแนวทางที่เริ่มต้นที่จะเป็น และพัฒนาไปสู่อัตลักษณ์ (identities) (Fairclough, 2003 อ้างถึงใน สมชาย ศรีสันต์, 2561)

2. ปฏิบัติการทางวาทกรรม (Discursive Practice) ได้แก่ การผลิตตัวบทและการตีความตัวบท ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างปฏิบัติการทางวาทกรรมและแบบแผนเดิม ๆ ของวาทกรรม การปฏิบัติการทางวาทกรรมเป็นสิ่งเชื่อมโยงตัวบท (Text) กับภาคปฏิบัติทางสังคม (Social Practice) กล่าวคือบริบททางสังคมมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

3. ปฏิบัติการทางสังคม สังคมวัฒนธรรม (Social / Socio-cultural Practice) ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของตัวบทที่มีความแตกต่างกันและความซับซ้อนของกระบวนการทางวาทกรรม ตลอดจนกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เป็นการวิเคราะห์ถึงบริบทในระนาบธรรมที่ส่งผลให้เกิดวาทกรรม เช่น อุดมการณ์ (Ideology) อำนาจ (Power) อัตลักษณ์ (Identity) ค่านิยม (Value) ความไม่เท่าเทียมกันหรือความเป็นใหญ่ (Hegemony) ที่ฝังอยู่ในโครงสร้างสังคม (Fairclough, 1995 อ้างถึงใน วรพงษ์ ไชยฤกษ์, 2556)

2.2.3 การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรม

วาทกรรมเชิงศีลธรรมของพุทธศาสนา ใช้หลักเกณฑ์การสื่อสารทางภาษาและสัญลักษณ์ ที่กล่าวอ้างหรือแสดงถึงหลักการมีชีวิตที่ดี เพื่อความสุขและเพิ่มความสุขคือไม่ลืมน้ำที่ไม่ลืมน้ำคุณธรรม (อิสระธรรม, 2016) ศีลธรรมและจริยธรรมมีความเกี่ยวข้องโดยสาระคือ ว่าด้วยการกระทำของ มนุษย์ที่ถูกต้อง (Right) ควรทำ (Should do) วาทกรรมเชิงศีลธรรมในที่นี้จึงหมายถึงวาทกรรมที่พระสงฆ์ไทยใช้ในการเทศนาสั่งสอนประชาชน วาทกรรมศีลธรรม จึงเป็นพุทธวจนะและคำสอนของพระพุทธเจ้ามาเผยแพร่ซึ่งเป็นกลไกในการควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคมและยังเป็นผู้นำทางจิตใจ รวมถึงเป็นแบบอย่างของผู้คนในสังคมให้อำรงและครองตนอย่างมีสันติสุข หากพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ปัจจุบันปรากฏการวาทกรรมเชิงศีลธรรมผ่านสื่อต่าง ๆ มากมาย เช่น การเผยแพร่ทางวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วารสาร นิตยสาร ฯลฯ (วิระวัลย์ ดีเลิศ และปณัฐ อนุรักษ์ปรีดา, 2562) สอดคล้องกับ ชัยชาญ ศรีหามู (2562) หลักเกณฑ์สำคัญของศีลธรรม คือ การสร้างกฎที่ทำให้คนมีพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น มีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น มีความประพฤติดี เว้นสิ่งที่ควรเว้น ทำสิ่งที่ควรทำ แสวงหาคำตอบว่าอะไรดี อะไรชั่ว วิเคราะห์เบื้องต้นแห่งพฤติกรรมมนุษย์ว่าเขาประพฤติเช่นนั้นเพราะอะไร มีอะไรอยู่เบื้องหลังแห่งการกระทำนั้น ทั้งนี้เองศีลธรรมยังเป็นเครื่องมือทางวาทกรรมในการวิพากษ์วิจารณ์ ตัดสิน และประเมินค่าปรากฏการณ์ทางสังคมด้วยความเชื่อที่ว่า วาทกรรมเชิงศีลธรรมมุ่งไปสู่การประเมินค่าบทบาทและพฤติกรรมของคนในสังคมให้อยู่บนพื้นฐานของศีลธรรม วาทกรรมเชิงศีลธรรม จึงได้เข้ามามีบทบาทในฐานะที่จะเป็นตัวควบคุมการปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานสังคมนั่นเอง (Pichet Saengthong, 2018)

กล่าวได้ว่า การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรม เป็นการศึกษาการเชื่อมโยงระหว่างการใช้ภาษากับหลักศีลธรรม ผ่านบริบททางสังคม การเมือง และวัฒนธรรม เพื่อการการบ่งบอก ชี้แนะการกระทำ ครอบงำ และเป็นหลักสำหรับปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม โดยอาศัยหลักธรรมที่พระพุทธเจ้าได้บัญญัติไว้เป็นแนวทางในการสั่งสอนตลอดจนส่งผลถึงการรับรู้ของคน การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรม สามารถใช้ศึกษาได้หลายประเด็น เช่น ความประพฤติที่ดีที่ชอบ การกระทำของมนุษย์ที่ถูกต้อง ควรทำ ศีลและธรรม ธรรมในระดับศีล อุดมการณ์ อัตลักษณ์ และค่านิยม

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเพลงอีสานอินดี้ (Isan Indie Song)

2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับเพลงอีสานอินดี้ (Isan indie music)

บทเพลงในสังคมไทยเองนั้นนับว่ามีวิวัฒนาการเป็นเวลายาวนาน นับตั้งแต่ เพลงพื้นบ้านเรื่อยมาถึง เพลงลูกทุ่ง เพลงดังกล่าวต่างมีเนื้อหาสาระและท่วงทำนองที่แตกต่างกันตามช่วงเวลา สภาพความเป็นอยู่ในสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา วัฒนธรรมประเพณี และสิ่งแวดล้อม (สันติ ทิพนาและคณะ, 2560) จนกระทั่งในปัจจุบันเพลงอีสานอินดี้ เป็นแนวเพลงที่กำลังเป็นกระแส

ได้รับความนิยมนามากมายยิ่ง ด้วยรูปแบบของเพลงอีสานอินดี้ มีการประยุกต์ ทำนอง เนื้อร้องที่ไม่จำกัดกรอบเรื่องแนวคิด และดนตรี จึงกลายเป็นแนวเพลงที่กลายพันธ์ จากเพลงลูกทุ่งอีสาน มีการแปลงออกมาได้อย่างหลากหลายแนว อีกทั้งในมิติของสังคมไทยที่ปัจจุบันคนอีสานกระจายเข้าไปอยู่ในแทบทุกพื้นที่ของประเทศไทย ทำให้เพลงในลักษณะนี้โด่งดังและได้ยืนไปทั่วประเทศเช่นกัน (workpoint TODAY, 2562)

บทเพลงอีสาน ดนตรีพื้นบ้านอีสาน เป็นดนตรีที่เกิดขึ้นจากความคิด การสร้างสรรค์ขึ้นด้วยนักดนตรีพื้นบ้านชาวอีสาน ด้วยเนื้อหา สำนวนและสำเนียงของชาวบ้าน บทเพลงอีสาน มักกล่าวถึงเรื่องราวในชีวิตเรียบง่ายของชาวอีสาน สามารถสร้างอารมณ์สนุกสนาน สะเทือนใจ อารมณ์เศร้า รัก ผิดหวัง ตลกขบขัน หรือ ปลุกจิตสำนึก ตลอดจนสะท้อนสภาพของสังคมอีสานในยุคปัจจุบัน วรรณกรรมในบทเพลงที่พบมากที่สุด คือ แนวคิดเกี่ยวกับความรัก แนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติ และแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ โดยใช้การซ้ำความ การซ้ำคำ และความหลากหลายของคำ (Chaisee and Kaewwian, 2018)

เพลงอีสานอินดี้เป็นผลงานทางด้านศิลปะดนตรีแบบผสมผสานระหว่างดนตรีสมัยใหม่กับดนตรีพื้นบ้านอีสาน เครื่องดีด สี ตี เป่า มีเอกลักษณ์ทางภาษา และทำนองดนตรีพื้นบ้านอีสานมีเนื้อหาสะท้อนสภาพสังคมและวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสาน (ศราวุธ โชติจำรัส, 2563) ไม่จำกัดกรอบเรื่อง ไม่จำกัดแนวคิดและดนตรี เป็นแนวเพลงที่กลายพันธ์มาจากเพลงลูกทุ่งอีสาน มีการผสมผสานใส่ดนตรีแนวอื่น ๆ ลงไปด้วย แต่มีกลิ่นไอ มีเสน่ห์ของความเป็นอีสานด้วยเนื้อร้อง และการผสมผสานเรียบเรียงคล้ายกับเพลงสตริง (ปรีชา ปัดภัย, 2562) บทเพลงอีสานอินดี้ สามารถสร้างอารมณ์สนุกสนาน สะเทือนใจ อารมณ์เศร้า รัก ผิดหวัง ตลกขบขัน หรือปลุกจิตสำนึก มีแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ มีการใช้ศิลปะแบบการเล่นคำในวรรณกรรมเพลงมีศิลปะการใช้ภาพพจน์ในการอุปมาอุปไมย อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน ปฏิบุญาและอติพจน์ มากที่สุด (Chaisee P. & Kaewwian, 2018)

สรุปได้ว่า เพลงอีสานอินดี้ เป็นแนวเพลงศิลปะดนตรีแบบผสมผสานระหว่างดนตรีสมัยใหม่กับดนตรีพื้นบ้านอีสาน สามารถสร้างอารมณ์สนุกสนาน สะเทือนใจ อารมณ์เศร้า รัก ผิดหวัง ตลกขบขัน หรือปลุกจิตสำนึก มีแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อและเป็นที่ยอมรับในสังคมไทย

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ (Human behavior)

2.4.1 ความหมายพฤติกรรมมนุษย์ (Human Behaviour)

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อความคิดของบุคคลที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายในจิตใจและภายนอก อาจทำไปโดยรู้ตัว ไม่รู้ตัว อาจเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ผู้อื่นอาจสังเกตการณ์กระทำนั้นได้และสามารถใช้เครื่องมือ

ทดสอบได้ (Jamkratoke, 1998 : 14) ส่วนใหญ่จะประพฤติปฏิบัติตามแบบแผนของกฎระเบียบหรือวิธีการ ที่มีอยู่ในสังคม รวมทั้งวัฒนธรรมที่มีอยู่ในสังคมนั้น ๆ ซึ่งมนุษย์ย่อมเข้าใจในสถานภาพ และบทบาทตามที่กลุ่มสังคมคาดหวังตั้งนั้นพฤติกรรมมนุษย์ รูปแบบพฤติกรรมของมนุษย์มีทั้งรูปแบบพฤติกรรมที่แสดงออกมาและพฤติกรรมภายในจิตใจ โดยมีอยู่ 2 ประเภทคือ พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด และพฤติกรรมที่เกิดจากอิทธิพลของกลุ่ม (สลักจิต ตรีธรมโสภาส, 2555)

พฤติกรรม หมายถึงการกระทำที่สังเกตได้ เช่น การพูด การเดิน การเต้นของหัวใจการรับรู้ การคิด การจำ และการรู้สึก การกระทำที่สังเกตไม่ได้เช่น ผู้กระทำรู้ตัว ไม่รู้ตัว หรือเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ เป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งสัมพันธ์กับสิ่งกระตุ้นภายในและภายนอก (Sansonyuth, et al., 1990; Manotai, 1996; Homprasert, 2000 : 10)

จากความหมายของพฤติกรรมที่กล่าวมา แล้วข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึงการกระทำหรืออาการที่แสดงออกของจิตใจทั้งภายในและภายนอก เป็นการกระทำเพื่อสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นสังเกตและใช้เครื่องมือทดสอบได้

2.4.2 องค์ประกอบของพฤติกรรม

บloom (Bloom, 1975 : 65-197) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมว่า เป็นกิจกรรมทุก ๆ ประเภทของมนุษย์ที่กระทำ อาจเป็นสิ่งสังเกตได้หรือไม่ได้และพฤติกรรม ดังกล่าวนี้ได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive domain) พฤติกรรมด้านความรู้เกี่ยวกับสุขภาพเป็นกระบวนการทางด้านสมอง เป็นความสามารถทางด้านสติปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ การจดจำข้อเท็จจริงต่าง ๆ รวมทั้งการพัฒนาความสามารถและทักษะทางสติปัญญา การใช้ความคิด วิจัยญาณเพื่อประกอบการตัดสินใจ จัดจำแนกได้ตามลำดับขั้นจากง่ายไปยาก ดังนี้

1) ความรู้ความจำ (Knowledge) เป็นพฤติกรรมขั้นต้นเกี่ยวกับความจำได้หรือระลึกได้

2) ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่องมาจากความรู้ คือจะต้องมีความรู้มาก่อนถึงจะเข้าใจได้ความเข้าใจนี้จะแสดงออกมาในรูปของการแปลความ ตีความ และคาดคะเน

3) การนำไปใช้ (Application) เป็นการนำเอาวิชาการ ทฤษฎีกฎเกณฑ์และแนวคิดต่างๆ ไปใช้

4) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นขั้นที่บุคคลมีความสามารถและมีทักษะในการจำแนกเรื่องราวที่สมบูรณ์ใด ๆ ออกเป็นส่วนย่อยและมองเห็นความสัมพันธ์อย่างแน่ชัด ระหว่างส่วนประกอบที่รวมเป็นปัญหา หรือสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถของบุคคลในการรวบรวมส่วนย่อยต่างๆเข้าเป็นส่วนรวมที่มีโครงสร้างใหม่ มีความชัดเจนและมีคุณภาพสูงขึ้น

6) การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถของบุคคลในการวินิจฉัย ติราคาของสิ่งของต่าง ๆ โดยมีกฎเกณฑ์ที่ใช้ช่วยประเมินค่านี้อาจเป็นกฎเกณฑ์ที่บุคคลสร้างขึ้นมา หรือมีอยู่แล้วก็ตาม

2. พฤติกรรมด้านเจตคติ (Affective domain) เจตคติ เป็นกระบวนการทางด้านจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ เจตคติ การให้คุณค่า การปรับปรุ่ค่านิยม การแสดงคุณลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ รวมไปถึงความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ กันจะบอกแนวโน้มของบุคคลในการกระทำพฤติกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วยซึ่งได้แบ่งขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมด้านเจตคติได้ดังนี้

1) การรับหรือการให้ความสนใจ (Receiving or Attending) เป็นขั้นที่บุคคลถูกกระตุ้นให้ทราบว่าเหตุการณ์ หรือสิ่งเร้าบางอย่างเกิดขึ้น และบุคคลนั้นมีความยินดีหรือมีภาวะจิตใจพร้อมที่จะรับ หรือให้ความพอใจต่อสิ่งเร้านั้นในการยอมรับนี้ประกอบด้วยความตระหนักรู้ ความยินดีที่ควรรับ และการเลือกรับ

2) การตอบสนอง (Responding) เป็นขั้นที่บุคคลถูกจูงใจให้เกิดความรู้สึกผูกมัดต่อสิ่งเร้า เป็นเหตุให้บุคคลพยายามทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง พฤติกรรมขั้นนี้ประกอบด้วย ความยินยอม ความเต็มใจและความพอใจที่จะตอบสนอง

3) การให้ค่านิยม (Valuing) เป็นขั้นที่บุคคลมีปฏิกิริยาซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับตนเองและได้นำไปพัฒนาเป็นของตนเองอย่างแท้จริง พฤติกรรม ขั้นนี้ส่วนมากใช้คำว่า “ค่านิยม” ซึ่งการเกิดค่านิยมนี้ประกอบด้วย การยอมรับ ความชอบ และการผูกมัดค่านิยมเข้ากับตนเอง

4) การจัดกลุ่มค่านิยม (Organization) เป็นขั้นที่บุคคลจัดระบบของค่านิยมต่าง ๆ ให้เข้ากลุ่ม โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมนั้น ในการจัดกลุ่มนี้ประกอบด้วย การสร้างแนวความคิดเกี่ยวกับค่านิยม และการจัดระบบของค่านิยม

5) การแสดงลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ (Characterization by a Value or Complex) พฤติกรรมขั้นนี้ถือว่าบุคคลมีค่านิยมหลายชนิด และจัดอันดับของค่านิยมเหล่านั้นจากดีที่สุดไปถึงน้อยที่สุด พฤติกรรมเหล่านี้จะเป็นตัวคอยควบคุมพฤติกรรมของบุคคลพฤติกรรมในขั้นนี้ประกอบด้วย การวางแผนทางการปฏิบัติและการแสดงลักษณะที่จะปฏิบัติตามแนวทางที่เขา กำหนด

3. พฤติกรรมการปฏิบัติ (Psychomotor domain) พฤติกรรมด้านการปฏิบัตินี้เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกและสังเกตได้เป็น

พฤติกรรมขั้นสุดท้ายที่บุคคลปฏิบัติออกมา โดยมีด้านความรู้และด้านเจตคติเป็นตัวช่วยให้เกิดพฤติกรรมด้านการปฏิบัติที่ถูกต้อง แต่กระบวนการในการจะก่อให้เกิดพฤติกรรมนี้ต้องอาศัยระยะเวลาและการตัดสินใจหลายขั้นตอน ซึ่งนักวิชาการก็เชื่อว่ากระบวนการทางการศึกษาจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมการปฏิบัติได้ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ (Know ledge) เจตคติ (Attitude) การปฏิบัติ (Practice) (บุรฉัตร จันทร์แดง และคณะ, 2562)

กล่าวได้ว่า พฤติกรรมของมนุษย์ที่จะแสดงออกมานั้น ประกอบด้วย พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive domain) พฤติกรรมด้านเจตคติ (Affective domain) และ พฤติกรรมการปฏิบัติ (Psychomotor domain) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน ได้แก่ เป้าหมาย ความพร้อม สถานการณ์ การแปลความหมายการตอบสนองผลลัพธ์ที่ตามมาและปฏิกริยาต่อความผิดหวัง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นทั้งสิ้นนับว่าเป็น เงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์นั่นเอง การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมด้านเจตคติ (Affective domain) เป็นกระบวนการทางด้านจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ เจตคติ การให้คุณค่า การปรับปรุงค่านิยม การแสดงคุณลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ รวมไปถึงความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ กันจะบอกแนวโน้มของบุคคลในการกระทำพฤติกรรม

2.4.3 แนวคิดการทฤษฎีที่สนับสนุนการชี้นำพฤติกรรม

Jitpitak (1982) ได้อธิบายว่า สิ่งที่กำหนดหรือชี้นำพฤติกรรมของมนุษย์มี 2 ประเภท คือ 1) ลักษณะนิสัยส่วนตัวของมนุษย์แต่ละคน ประกอบด้วย ความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติหรือเจตคติ บุคลิกภาพ และ 2) กระบวนการอื่นๆ ทางสังคมซึ่งไม่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยส่วนตัวของมนุษย์ ประกอบด้วย สิ่งกระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus Object) และสัมผัสทั้ง 5 (รูป รส กลิ่น เสียง) และความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม (Strength of Stimulus Object) พฤติกรรมจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่มีสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม ตลอดจน สถานการณ์ (Situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นบุคคล และไม่ใช่มนุษย์ โดยนักสังคมวิทยา เชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมหรือสภาวะภายนอกที่อยู่รอบตัวของมนุษย์มีอิทธิพลเหนือมนุษย์ทั้งในแง่ที่อำนวยความสะดวก และผลร้าย และการพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญด้านต่าง ๆ 6 ประการ คือ การเรียนรู้ (Learning) ค่านิยม (Value) บรรทัดฐานของสังคม (Norms) ทศนคติ (Attitude) ความเชื่อ (Belief) การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social intersection) (อารดา เคนผาพงศ์, 2556)

Chokdeemeechai (2019) อธิบายว่า ทศนคติ เป็นพื้นฐานการชี้นำทางความคิดและพฤติกรรม โดยทศนคติของบุคคลจะชี้นำสู่การปรุงแต่งจิตใจให้มีความโน้มเอียง ต่ออารมณ์ พฤติกรรม อุปนิสัย บุคลิกภาพ และส่งผลถึงการดำเนินชีวิตของคนนั้น ๆ ทศนคติจะส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมา มีการแบ่งออกเป็น 5 ลักษณะคือ

1) มุมมอง วิสัยทัศน์ (Eye Vision) หมายถึง การเลือกที่จะโฟกัส ให้ความสนใจ เอาใจใส่ มุ่งเน้นในส่วนใด

2) การพูดคุยกับตนเอง (Talking with Your Self) คือ คำเตือน คำชี้แนะ

3) ตัวกรองทางความคิดของจิตวิญญาณ (Filter yours Soul)

4) ประเมินผลพิจารณาวิเคราะห์ทางเลือกไปสู่ กระบวนการตัดสินใจเลือก (Evaluation to Decision Making)

5) การชี้แนะชักนำจูงใจ ให้แสดงพฤติกรรมออกมา (Influence to Behavior) เพื่อสื่อความหมายตามเจตนาวัตถุประสงค์

แนวคิดที่สนับสนุนการชี้แนะ ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนและพบว่ามียุทธศาสตร์ที่สนับสนุนการชี้แนะ ได้ 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่การชี้แนะเกิดจากการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1) ทฤษฎีการถ่ายโยงความรู้ เมอร์เรียนโบร (Merrienboer, 1997) การถ่ายโยงความรู้ เป็นความสามารถในการปฏิบัติของทักษะทางปัญญาที่ซับซ้อน (Cognitive Complex Skill) ในสถานการณ์ใหม่ที่ไม่เคยเผชิญมาก่อน โดยการถ่ายโยงความเป็นเสมือนเป็นทักษะจากสถานการณ์ในการแก้ปัญหาหนึ่งไปยังสถานการณ์อื่น (Perkins, 1992) กล่าวได้ว่า การถ่ายโยงความรู้ถือเป็นความสามารถในการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากสถานการณ์หนึ่งไปยังสถานการณ์ที่ไม่เคยเผชิญมาก่อน

2) แนวคิดการเรียนรู้ เพรสซี โรบินสัน และ เฮอร์ร็อค (Pressey; Robinson and Horrock, 1995) อธิบายการเรียนรู้เป็นเรื่องของบุคคลที่พยายามปรับพฤติกรรมของตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่อแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายที่ตนต้องการ สอดคล้องกับ ฮิลการ์ด (Hilgard, 1976) การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อสภาวะแวดล้อม ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงทางบุคลิกภาพ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมที่ได้รับผลจากประสบการณ์ (Cronbach, 1990)

สรุปได้ว่า การชี้แนะในกลุ่มการเรียนรู้ เสมือนเป็นการถ่ายโยงความรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์หนึ่งไปยังประสบการณ์ที่ยังไม่เคยเผชิญมาก่อน โดยการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ได้รับจากประสบการณ์นั่นเอง

2. กลุ่มที่การชี้แนะเกิดจากการสื่อสารเพื่อโน้มน้าว โดยแนวคิดการสื่อสารและการโน้มน้าวใจ ทั้งสองเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่าจะสื่ออะไร (What to say) และจะสื่ออย่างไร (How to say) กับผู้รับสารกลุ่มเป้าหมาย โดยการสื่อสารจะส่งผ่านช่องทางต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อชักจูงให้ผู้รับสารเกิดแรงจูงใจ เกิดการปรับเปลี่ยนความคิด อารมณ์ความรู้สึก หรือเกิดความต้องการที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองตามที่ผู้ส่งสารประสงค์ ผู้ส่งสารจะเลือกใช้สื่อทางภาษาในสัมพันธ์กับธรรมชาติทางจิตวิทยา ความต้องการ และแรงจูงใจภายในของผู้รับสาร

(แวนอาซีเซห์ ดาหะยี, 2553) การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ ถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจูงใจบุคคล เป็นอิทธิพลที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทศนคติและพฤติกรรมของผู้รับสาร โดยมีลักษณะของการโน้มน้าว 2 ลักษณะคือ

1) การโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล (Rational Appeals) เน้นการใช้ความคิด อย่างเป็นเหตุเป็นผลมีข้อมูลเท็จจริงเป็นหลัก

2) การโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก (Emotion Appeals) เน้นการกระตุ้น อารมณ์ความรู้สึก เพื่อให้ผู้รับสารเกิดความสนใจ และเชื่อด้วยการอ้างอิงบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือบุคคล ที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งมีกระบวนการของการโน้มน้าวใจประกอบด้วย ทำให้เกิดความสนใจ (Attention) ทำให้เกิดความต้องการ (Need) ทำให้เกิดความพึงพอใจ (Satisfaction) ทำให้เกิดการ เห็นภาพ (Visualization) และทำให้เกิดการกระทำ (Action) (จิตนา ตันติศิริรัตน์, 2556)

สรุปได้ว่า การชี้นำเกิดจากการสื่อสารเพื่อโน้มน้าว การชี้นำเกิดจากการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชักจูงให้ผู้รับสารเกิดแรงจูงใจ เกิดการปรับเปลี่ยนความคิด อารมณ์ ความรู้สึก หรือเกิดความต้องการที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนอง เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจูงใจบุคคล มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทศนคติและพฤติกรรมของผู้รับสาร

3. กลุ่มแนวคิดทฤษฎีที่นำมาสนับสนุนการชี้นำที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ประกอบด้วย ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action: TRA) เป็นทฤษฎีที่ถูก คิดค้นขึ้นในปีค.ศ. 1975 โดย Icek Ajzen และ Martin Fishbein ได้รับความนิยมนอย่างแพร่หลายที่ นำมาใช้ในการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ ว่าการเปลี่ยนแปลงความเชื่อจะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยบุคคลจะคำนึงถึงเหตุผลก่อน ถ้าบุคคลมีความเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรกระทำ บุคคลจะแสดง พฤติกรรม การประเมินของบุคคลที่มีต่อภาพรวมของพฤติกรรมรวมไปถึงผลที่ตามมาของพฤติกรรม ซึ่งมีทั้งด้านบวกและด้านลบ คือถ้าผลการประเมินต่อผลที่ตามมาของพฤติกรรมที่บุคคลได้กระทำเป็น ทางด้านบวก บุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรม ในทางตรงกันข้าม ถ้าการประเมินต่อผลที่ตามมา ของพฤติกรรมที่บุคคลได้กระทำ เป็นทางด้านลบ บุคคลจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น และ ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคม ที่ Icek Ajzen และ Martin Fishbein ได้พัฒนาปรับปรุงมาจาก ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action: TRA) ในปี ค.ศ. 1980 เพื่อแก้ไขในเรื่องข้อจำกัดในด้านพฤติกรรมของบุคคล ที่มีเจตนาในการควบคุมพฤติกรรมซึ่งไม่ได้กล่าวถึงในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (อนุวัตร จุลินทร และคณะ, 2562) ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) ได้อธิบายว่า พฤติกรรม (Behavior) ที่ถูกแสดงออกมานั้นเป็นผลมาจาก เจตนา (Intention) ซึ่งมีปัจจัย 3 ประการที่มีอิทธิพลต่อการก่อให้เกิดเจตนาได้แก่

1) ทักษะคติต่อพฤติกรรม (Attitude Toward the Behavior) คือการประเมินของบุคคลที่มีต่อภาพรวมของพฤติกรรม รวมไปถึงผลที่ตามมาของพฤติกรรม ซึ่งมีทั้งด้านบวกและด้านลบ คือถ้าผลการประเมินต่อผลที่ตามมาของพฤติกรรมที่บุคคลได้กระทำ เป็นทางด้านบวก บุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรม ในทางตรงกันข้ามถ้าผลการประเมินต่อผลที่ตามมาของพฤติกรรมที่บุคคลได้กระทำเป็นทางด้านลบ บุคคลจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น

2) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) คือ การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความต้องการหรือความคาดหวังของสังคมที่มีผลต่อบุคคล ซึ่งเป็นได้ทั้งกลุ่มคนใกล้ชิดที่มีอิทธิพลต่อบุคคลนั้นเช่น พ่อ แม่ ลูก สามีภรรยา เป็นต้น หรือเป็นกลุ่มคนไกลที่มีอิทธิพลต่อบุคคลนั้น เช่น เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ในการที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมใด ๆ หากบุคคลมีการประเมินว่ากลุ่มบุคคล ที่มีอิทธิพลต่อเขาต้องการให้แสดงพฤติกรรม แนวโน้มที่พฤติกรรมจะถูกแสดงออกจะเพิ่มมากขึ้น ในทางกลับกันบุคคลจะไม่แสดงพฤติกรรม ถ้าเกิดการรับรู้ว่าการแสดงพฤติกรรมไม่ต้องการให้เขาแสดงพฤติกรรม

3) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control) คือ ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อการแสดงพฤติกรรม รวมไปถึงสามารถควบคุมพฤติกรรมนั้น ให้เป็นไปอย่างที่ตั้งใจได้ ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าจะสามารถกระทำพฤติกรรมได้โดยง่ายและสามารถควบคุมผลที่ออกมาอย่างที่ตั้งใจไว้ บุคคลมีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรม แต่ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าการกระทำพฤติกรรมทำได้ยาก และไม่สามารถควบคุมผลที่ออกมาได้อย่างที่ตั้งใจไว้แนวโน้มที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมจะลดลง (Ajzen 1980 อ้างถึงใน ผุสดี เลี่ยมดี และคณะ 2562)

กล่าวได้ว่า การขึ้นนำที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เกิดจากเหตุผลที่ส่งผลต่อการกระทำตลอดจนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตามแผน ที่มาจากทัศนคติการประเมินของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมด้านบวกและด้านลบ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ที่เป็นการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความต้องการหรือความคาดหวังของสังคมที่มีผลต่อบุคคล และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งขึ้นนำพฤติกรรมมี 3 กลุ่มที่สำคัญ คือ กลุ่มที่การขึ้นนำเกิดจากการเรียนรู้ กลุ่มที่การขึ้นนำเกิดจากการสื่อสารเพื่อโน้มน้าว และกลุ่มแนวคิดทฤษฎีที่นำมาสนับสนุนการขึ้นนำที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาการขึ้นนำที่เกิดขึ้นในระดับปัญญาที่เกิดจากวาทกรรมของสื่อที่เป็นบทเพลงอินดี้ คณะผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวคิดการขึ้นนำในกลุ่ม กลุ่มที่การขึ้นนำเกิดจากการสื่อสารเพื่อโน้มน้าว เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการวิจัย

สรุปได้ว่า การขึ้นนำพฤติกรรม คือ การขึ้นนำเกิดจากการสื่อสารเพื่อโน้มน้าว ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อชักจูงให้ผู้รับสารเกิดแรงจูงใจ เกิดการปรับเปลี่ยน เจตคติ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก หรือเกิดความต้องการที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนอง มีลักษณะของการโน้มน้าว 2 ลักษณะ คือ การโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล การโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก

2.4.4 กระบวนการเปลี่ยนเจตคติ

เนื่องจากการคณะผู้วิจัยกำหนดขอบเขตและนิยามปฏิบัติของการชี้พฤติกรรม คือ การชี้ นำเกิดจากการสื่อสารเพื่อโน้มน้าว ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อชักจูงให้ ผู้รับสารเกิดแรงจูงใจ เกิดการปรับเปลี่ยน เจตคติ ความคิด อารมณ์ความรู้สึก หรือเกิดความต้องการ ที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนอง คณะผู้วิจัยจึงได้ทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลง เจตคติ ความคิด อารมณ์ความรู้สึก ที่เป็นลักษณะพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายใน (Cognitive) ของบุคคล ตามแนวคิดของ แมกไกว์ (McGuire, 1969) อธิบายได้ว่า กระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติ มี 5 ขั้นตอน

1. ขั้นการสร้างความสนใจ (Attention) การที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล นั้น บุคคลจะต้องยอมให้ความสนใจและเอาใจใส่รับรู้ข้อความในการชักจูง ผู้ชักจูงน่าสนใจ เนื้อหา ของสารชักจูงมีความยากง่ายตรงกับสติปัญญาของผู้รับ ปัจจัยที่จะเรียกร้องความสนใจ ได้แก่

สาร (Communication) : สารที่ใช้ชักจูงควรมีรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้ชักจูง เช่น

- สารที่กล่าวถึงประโยชน์ที่จะเกิดการยอมรับและปฏิบัติตามการชักจูง
- สารที่กล่าวถึงโทษของบุคคลที่จะปฏิเสธการชักจูง

ผู้สื่อความ (Communicator) ผู้โฆษณาที่มีประสิทธิภาพเรียกร้องความสนใจของบุคคล จะต้องมีเสียงดัง บุคลิกภาพ รูปร่างท่าทางน่าสนใจ มีความน่าเชื่อถือ

2. ขั้นสร้างความเข้าใจ (Comprehension) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ เมื่อบุคคลเอาใจใส่รับ ฟังสารที่สื่อ สารต้องมีการเรียบเรียงอย่างชัดเจนพอสมควร เนื้อหาจะต้องไม่ขัดแย้งกับเจตคติและ ความเชื่อเดิมอย่างรุนแรง จะทำให้ผู้รับต่อต้านโดยไม่รู้ตัว และมีข้อสรุปให้เข้าใจประเด็นที่ชักจูงให้ เวลาแก่ผู้รับสารทำความเข้าใจเนื้อความพอสมควรให้โอกาสสอบถามข้อข้องใจ หรือให้ผู้รับมีโอกาสได้ พูดโต้ตอบกับผู้ชักจูง สามารถทำได้โดยวิธีการอธิบาย ชี้แจงให้เห็นความสำคัญ ประโยชน์ของเรื่องที่ ชักจูง การยกตัวอย่าง เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น โดยสารจะต้องมีลักษณะเหมาะสมกับผู้รับสาร (ผู้อ่าน) มีการเรียบเรียงอย่างชัดเจน สามารถโน้มน้าวจิตใจ เข้าใจง่าย ตรงกับความต้องการของผู้รับ จะทำให้สารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ขั้นสร้างการยอมรับ (Acceptance) ขั้นนี้สำคัญ และเป็นจุดมุ่งหมายของการพัฒนาเจต คติทั้งหลาย การแสดงเจตคติใหม่ของบุคคลต่อหน้าคนอื่นจะช่วยผูกมัดเจตคติกั้บวาจา (คำพูด) และ การกระทำของบุคคลนั้น เป็นเครื่องช่วยด้านทานการเปลี่ยนเจตคตินั้นด้วย แม้ผู้รับสารจะเข้าใจ เนื้อความในสารอย่างชัดเจนว่าได้กล่าวสนับสนุนในหนึ่งเรื่องใด แต่ถ้าจะเห็นด้วยกับเนื้อหาและการ ชักจูงนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งอื่น ๆ อีกหลายประการที่สำคัญคือ ลักษณะของผู้ทำการชักจูงเนื้อหาของ สารชักจูง และสภาพในการชักจูง สาเหตุที่ทำให้ผู้ฟังยอมรับข่าวสาร ได้แก่ ผู้สื่อความที่มีอำนาจ

สามารถให้คุณให้โทษของการยอมรับ ผู้สื่อความที่สามารถดึงดูดความสนใจเนื้อหาของสารสอดคล้องกับค่านิยมและความคิดของผู้ฟัง

4. ขั้นการจดจำการเปลี่ยนเจตคติ (Retention) เมื่อเกิดการยอมรับแล้ว การเปลี่ยนเจตคติให้คงทนเป็นเวลานาน จะต้องมีการชักจูงเป็นระยะเรื่อยไปโดยใช้วิธีการชักจูงต่าง ๆ กัน และขึ้นอยู่กับความจำในเรื่องราวเกี่ยวกับเจตคตินั้นๆ ถ้าเป็นเรื่องราวที่มีความสำคัญต่อตัวบุคคล บุคคลจะจำได้นาน วิธีการสื่อสารที่ดึงดูดความสนใจแก่ผู้รับ และการเสนอสารนั้นบ่อย ๆ จะช่วยทำให้ความจำในเนื้อหานั้น ๆ ติดทนทาน

5. ขั้นการกระทำตามการชักจูง (Action) เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายของการเปลี่ยนเจตคติ คือ การแสดงพฤติกรรมเพื่อแสดงถึงเจตคตินั้น ๆ ปัจจัยที่สนับสนุนหรือขัดขวางการกระทำตามเจตคติ เช่น ปัจจัยทางด้านจิตลักษณะ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต ความสามารถควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

การเปลี่ยนเจตคติจากขั้นการสร้างความสนใจ (Attention) ขั้นสร้างความเข้าใจ (Comprehension) และขั้นสร้างการยอมรับ (Acceptance) เป็นการเปลี่ยนแปลงระดับจิตใจของผู้รับสาร ส่วนขั้นการจดจำการเปลี่ยนเจตคติ (Retention) และขั้นการกระทำตามการชักจูง (Action) เป็นการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้รับสาร

การออกแบบโปรแกรมพัฒนาพฤติกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอันที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชนในครั้งนี มุ่งหวังการชี้นำพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชน จึงใช้ขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับการใช้สารชักจูงในบุคคลเปลี่ยนเจตคติก้อยตามได้นั้นต้องประกอบด้วย 3 ขั้นตอน (Fishbein and Ajzen.1975:451-453) คือ (1) ขั้นการใส่ใจ (2) ขั้นความเข้าใจ และ (3) ขั้นการยอมรับ ดังนั้นการใช้สารชักจูงให้เปลี่ยนเจตคตินั้น จะต้องคำนึงถึงขั้นตอน 3 ขั้นตอน เพราะหากขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งบกพร่อง ขั้นตอนต่อมาจะเกิดขึ้นไม่ได้และจะทำให้การชักจูงด้วยวิธีดังกล่าวไม่ได้ผล โดยเฉพาะขั้นสร้างการยอมรับ (Acceptance) เพราะถ้าบุคคลให้การยอมรับสารชักจูงแล้วย่อมจะส่งผลให้บุคคลนั้นเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติ ตลอดจนการกระทำตามการชักจูงได้

จากการศึกษาข้างต้น คณะวิจัยจึงขอเสนอฐานความคิดเบื้องต้นได้ว่า จากฐานแนวคิดทางจิตวิทยาการเรียนรู้ กลุ่มปัญญานิยม ภายใต้นแนวคิดการทฤษฎีที่สนับสนุนการชี้นำพฤติกรรมและกระบวนการเปลี่ยนเจตคติ ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการทางปัญญาของบุคคล (P) ที่หมายถึงความคิด ความเชื่อ เจตคติ ความรู้ ค่านิยม ความคาดหวังของบุคคล ฯลฯ ซึ่งเป็นกระบวนการภายในสมอง การเรียนรู้ของบุคคลจึงไม่ใช่เรื่องของพฤติกรรมที่เกิดจากกระบวนการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเพียงเท่านั้น เพราะการเรียนรู้ของบุคคลมีความซับซ้อนยิ่งไปกว่านั้น เป็นกระบวนการทาง

ความคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูล การสร้างความหมาย และความสัมพันธ์ของข้อมูล และการดึงข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำและการแก้ปัญหาต่าง ๆ

ในทางจิตวิทยาสามารถเข้าใจกระบวนการทางปัญญานี้คือ Cognitive และเชื่อว่าปัจจัยส่วนบุคคล (Person) ประกอบด้วยความรู้สึก (Feeling) การรู้คิด (Cognition) นั้นมีผลซึ่งกันและกันกับพฤติกรรม (Behavior)

E (Environment) สภาพแวดล้อม

P (Person) ปัจจัยส่วนบุคคล [C (Cognitive) การรู้คิด, F (Feeling) ความรู้สึก]

B (Behavior) พฤติกรรม

โดยการศึกษาครั้งนี้ คณะวิจัยเน้นที่กระบวนการเปลี่ยนพฤติกรรมภายใน หรือ กระบวนการทางปัญญา กล่าวคือเป็นการเปลี่ยนความคิด การตีความ การตั้งข้อสันนิษฐาน หรือกลวิธีในการตอบสนองของบุคคล หรือ การเปลี่ยนที่เจตคติ นั้นเอง

ซึ่งเชื่อว่า ลักษณะความสัมพันธ์ที่เป็นพฤติกรรมภายใน หรือกระบวนการทางปัญญา และพฤติกรรมภายนอก มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เมื่อบุคคลมีการตอบสนองภายใน ไม่ว่าจะเกิดจากสิ่งเร้าใด การตอบสนองนี้ย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมภายนอก กล่าวคือ วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ ถือเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถมีอิทธิพลขึ้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อ P (Person) ปัจจัยส่วนบุคคล [C (Cognitive) การรู้คิด, F (Feeling) ความรู้สึก] ที่สามารถนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลได้

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับศีลห้า (Five precept)

พจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลศัพท์ได้อธิบายความหมายศีล ว่า ความประพฤติดีทางกายและทางวาจาหรือการรักษากายและวาจาให้เรียบร้อยให้ตั้งอยู่ในความดีงามรักษาความเป็นปกติตามระเบียบวินัยให้ปกติ มีกรณงานที่สะอาดปราศจากโทษเป็นความสุจริตทางกาย ทางวาจาและอาชีพนั่นคือ ศีล (Phra Bramagunabhorn (P.A. Payutto), 2010 : 175) ศีลห้า (Five precept) เป็นวินัย เป็นสิกขาบทหรือเป็นข้อที่คนในสังคมควรศึกษา และควรปฏิบัติในฐานะที่เป็นมาตรฐานของความเป็นมนุษย์หรือเป็นมนุษยธรรม คือธรรมสำหรับความเป็นมนุษย์ที่พระพุทธเจ้าได้ทรงแสดงและบัญญัติไว้ (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2500, น. 8/448, 479 และ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539, น. 8/448/63)

ศีลห้าถือได้ว่าเป็นกฎระเบียบอยู่คู่กับสังคมพุทธของไทย มาก่อนที่จะมีการร่างกฎหมายขึ้นมาเพื่อบังคับใช้ ซึ่งตัวศีลเองนอกจากจะเป็นพื้นฐานของปัจเจกบุคคลแล้ว ศีลยังถือได้ว่าเป็นหมวดธรรมที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับสังคมอีกด้วย ดังนั้น ศีลจึงครอบคลุมเรื่องการจัดระเบียบชีวิตภายนอกทั้งหมด และช่วยทำให้สภาพความเป็นอยู่โดยทั่วของหมู่ชนสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมที่เกื้อกูลแก่ความเจริญงอกงามของชีวิตด้านใน จึงสอดคล้องกับการมีชีวิตด้านในที่เจริญงอกงามนั้นสะท้อนผลดีงามออกมาแก่ชีวิตด้านนอกคือเหมาะแก่การที่ทุก ๆ คนจะพากันปฏิบัติตามหลักศีล สมาธิ ปัญญา โดยเฉพาะการฝึกจิตและปัญญาให้เจริญ เพื่อจะได้ประสบกับชีวิตที่มีความสุขอย่างแท้จริง พร้อมด้วยจิตใจที่เป็นอิสระผ่องใสเบิกบานในท่ามกลางสังคมและสภาพแวดล้อมที่สงบเรียบร้อย (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). 2549)

2.5.1 หลักการของศีลห้า

ศีล ห้าประการ มีลักษณะเป็นข้อห้าม คือเป็นข้อที่มีให้ประพฤติปฏิบัติ เพราะเป็นการละเมิดสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น ขณะที่การปฏิบัติที่เป็นหลักธรรมที่มีความหมายสอดคล้องควบคู่กันไปในแต่ละข้อที่ตรงกับหลักศีลห้า เรียกว่า ธรรม 5 หรือเบญจธรรม 5 พระพุทธเจ้าได้วางข้อปฏิบัติพื้นฐานสำหรับฆราวาสที่อยู่ครองเรือน เพื่อในการดำรงชีวิต อย่างสงบสุข ไม่มีการเบียดเบียน ไม่ทำตนและผู้อื่นเดือดร้อน มีอยู่ 5 ข้อ ดังนี้

1. เว้นจากปาณาติบาตคือ ไม่ทำลายชีวิต จับเอาสาระว่า ความประพฤติหรือการดำเนินชีวิตที่ปราศจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านชีวิตร่างกาย

2. เว้นจากอทินนาทานคือ ไม่เอาของที่เขาไม่ได้ให้ หรือไม่ลักขโมย จับเอาสาระว่า ความประพฤติหรือดำเนินชีวิตที่ปราศจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์

3. เว้นจากกาเมสุมิจฉาจารคือ ไม่ประพฤติผิดในกามทั้งหลาย จับเอาสาระว่าความประพฤติหรือการดำเนินชีวิตที่ปราศจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านคู่ครอง บุคคลที่รักหวงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่นอกใจคู่ครองของตน

4. เว้นจากมุสาวาทคือ ไม่พูดเท็จ จับเอาสาระว่า ความประพฤติหรือการดำเนินชีวิตที่ปราศจากการเบียดเบียนผู้อื่นด้วยวาจาเท็จ โกหก หลอกลวง ตัดรอนประโยชน์หรือแกล้งทำลาย

5. เว้นจากของเมาคือสุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาทคือ ไม่เสพของมีนเมาจับเอาสาระว่า ความประพฤติหรือการดำเนินชีวิตที่ปราศจากความประมาทลั้งพลาดมีวเมานเนื่องจากการใช้สิ่งเสพติดที่ทำให้เสียสติสัมปชัญญะ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), 2549)

2.5.2 อานิสงส์ของการรักษาศีลห้า

โดยรวมนั้นก็จะสามารถส่งผลดีให้เกิดความเป็นอยู่ที่สงบเรียบร้อย มีความสุขทั้งในปัจจุบัน และอนาคต ดังพุทธพจน์ในพระไตรปิฎก เมื่อครั้งที่พระพุทธเจ้าตรัสเทศนาโปรดอุบาสก อุบาสิกา ชาวตำบลบ้านปาฏลิกาม โดยสรุปได้ ดังนี้

อานิสงส์ข้อที่ 1 ย่อมได้โภคทรัพย์ใหญ่หลวง ซึ่งมีความไม่ประมาท เป็นต้น

อานิสงส์ข้อที่ 2 กิตติศัพท์อันดีงามย่อมกระฉ่อนไป

อานิสงส์ข้อที่ 3 เข้าไปหาบริษัทใด ๆ เช่น ชัตติยบริษัท พรหมณบริษัท คหบดีบริษัท สมณบริษัท ย่อมเป็นผู้แก่ล้ากล้า ไม่เก้อเขินเข้าไปหาบริษัทนั้น ๆ

อานิสงส์ข้อที่ 4 ย่อมไม่หลงลืมสติ

อานิสงส์ข้อที่ 5 หลังจากตายแล้ว ย่อมไปบังเกิดในสุคติโลกสวรรค์ (วิ.ม. (ไทย), 5/285/99 อ้างใน พระอริการอำพน จารุโณ (ดาราศาสตร์) และ พระพรสวรรค์ ฐิติญาโณ (ใจตรง), 2565)

ความสำคัญและมุ่งหมายของหลักศีล 5 พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนให้มีอิสระจากปัจจัยทั้งปวงที่เป็นเหตุแห่งเครื่องเศร้าหมองทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางกาย ทางวาจาและทางใจ ทางกาย หมายถึงการไม่สร้างความวิบัติเสียหายแก่บุคคลอื่น ทางวาจาก็หมายถึงการไม่ว่าร้ายนินทาบุคคลอื่น ส่วนทางใจก็หมายถึงอิสระจากกิเลสเครื่องเศร้าหมองทั้งหลายอันตรวนชีวิตความเป็นอยู่ของตน พระพุทธศาสนาจึงเป็นศาสนาของผู้รู้เท่าทันภาวะความเปลี่ยนแปลงของตนของสังคม โดยใช้หลักธรรมคำสอนของพระพุทธองค์เป็นหลักยึดถือประพฤติปฏิบัติ ในส่วนของคำสั่งนั้น ได้แก่ข้อปฏิบัติซึ่งบังคับไว้เป็นข้อห้ามมิให้กระทำเรียกว่าศีล เป็นข้อยกเว้นที่วางไว้เป็นกฎระเบียบ ในส่วนของคำสอน ได้แก่ คำแนะนำคำชี้แจง เพื่อให้การศึกษาอันเป็นหลักที่ทรงวางไว้สำหรับการประพฤติปฏิบัติ ที่เรียกว่า พระธรรม (พระมหาพุทธนา นรเชฎฐ (ศิริวรรณ) และ จุฑารัตน์ ทองอินจันทร์, 2561) กล่าวได้ว่า ศีล 5 เป็นหลักการที่พึงประพฤติปฏิบัติ เพื่อความเจริญก้าวหน้าเป็นความดีงามแห่งชีวิต ความเป็นอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขและปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจได้ในสังคมโดยรวม

จากแนวคิดที่นำเสนอมาสามารถสรุปได้ว่า วาทกรรมในบทเพลงเป็นรูปแบบการสื่อสาร รูปแบบหนึ่งสร้างความหมายให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสังคมที่สามารถรอบำความคิด หรืออุดมการณ์ของคนในสังคมได้ โดยเฉพาะเพลงอีสานอินดี้ เป็นแนวเพลงศิลปะดนตรีแบบผสมผสานระหว่างดนตรีสมัยใหม่ กับดนตรีพื้นบ้านอีสาน สามารถสร้างอารมณ์สนุกสนาน สะเทือนใจ อารมณ์เศร้า รัก ผิดหวัง ตลกขบขัน หรือปลุกจิตสำนึกมีแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อและเป็นที่ยอมรับในสังคมไทย ส่งผลต่อพฤติกรรม (behavior) การเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ จากตัวแบบ (Modeling) ตัวแบบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล เนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวอยู่เสมอ เช่น สื่อเพลง ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ประกอบด้วย 2 ชั้น คือ ชั้นการรับมาสู่กระบวนการทางพุทธปัญญา และชั้นการกระทำ นำไปสู่พฤติกรรมพื้นฐานอันควร

ปฏิบัติของคนในสังคมไทย คือ พฤติกรรมการรักษาศีล 5 (Five precept) หลักการที่พึงประพฤติปฏิบัติ เพื่อความเจริญก้าวหน้าเป็นความดีงามแห่งชีวิตความเป็นอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขและปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจได้ในสังคมโดยรวม

2.6 ข้อมูลสภาพพื้นที่ที่ทำวิจัย

2.6.1 ประวัติจังหวัดขอนแก่น

จังหวัดขอนแก่นเป็น จังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน ที่มีประวัติเริ่มก่อตั้งเป็นเมืองมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 อายุเพียงแค่อายุร้อยกว่าปีก็คงจะกล่าวไม่ได้ว่าเป็นเมืองเก่า แต่ที่จริงแล้วดินแดนบนที่ราบสูงแห่งนี้ มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานมากไม่ว่าจะเป็นทางธรรมชาติ หรือทางอารยธรรมดังที่มีการค้นพบซากสิ่งมีชีวิตดึกดำบรรพ์อายุนับล้านปี พบชุมชนเมืองโบราณสมัยก่อนประวัติศาสตร์หลายแห่ง ตลอดจนปราสาทขอมสมัยพุทธศตวรรษที่ 18 ด้วยอารยธรรมที่สั่งสมมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ สิ่งของที่พบที่นี่ไม่ว่าจะเป็น วัฒนธรรม ประเพณี โบราณสถานต่าง ๆ จึงล้วนเป็นส่วนหนึ่งที่สะท้อนให้ทราบความเป็นมาของคนไทยและชาติไทยขอนแก่นไม่เพียงจะเป็นศูนย์กลางของภาคอีสาน โดยเหตุผลทางภูมิศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและเทคโนโลยี ด้วยเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยขอนแก่นระบบสาธารณสุขปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในอำเภอเมืองรถโดยสารประจำทางวิ่งบริการหลายสาย มีที่พักบริการหลายระดับตั้งแต่ห้องพักราคาย่อมเยาไปจนถึงโรงแรมระดับห้าดาว สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมศักยภาพทางการท่องเที่ยวด้วยขอนแก่นมีพื้นที่ประมาณ 10,885 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 26 อำเภอ

2.6.2 ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดขอนแก่น

สภาพพื้นที่ทั้งหมดลาดเอียงจากทิศตะวันตกไปทิศตะวันออกและทิศใต้ โดยสามารถแบ่งสภาพพื้นที่ออกได้เป็น 3 ส่วน คือ

1. บริเวณที่สูงทางด้านตะวันตก เริ่มตั้งแต่อำเภอภูผาม่าน ที่มีสภาพพื้นที่เป็นเขาหินปูนตะปุ่มตะป่ำ เช่น ภูผักหนาม ภูซำดีหมี เป็นต้น สลับกับพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อยที่มีระดับความสูงประมาณ 250 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง จากนั้นพื้นที่จะมีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลาดไปทางอำเภอสีชมพู อำเภอชุมแพ และอำเภอหนองเรือ ที่มีระดับความสูงประมาณ 200-240 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยมีภูเขารูปแอก หรือภูเวียงวางตัวอยู่ติดอำเภอภูเวียง

2. บริเวณที่สูงตอนกลางและด้านเหนือ สภาพพื้นที่เป็นเทือกเขาของภูเก้า ภูเม็ง ภูพานคำ เป็นแนวขวางมาจากด้านเหนือ แล้ววกลงมาทางตะวันตกเฉียงใต้ โดยไหล่เขาด้านบนอกมีความสูงและลาดชันมาก มีความสูงประมาณ 300-660 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ส่วนไหล่เขาด้านล่างมีความลาดชันน้อย มีระดับความสูงประมาณ 220-250 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง

สภาพพื้นที่นี้ครอบคลุมพื้นที่อำเภอกระนวน อำเภอเขาสนกวาง อำเภอน้ำพอง อำเภออุบลรัตน์ อำเภอบ้านฝาง และกิ่งอำเภอโคกโพธิ์ชัย

3. บริเวณแอ่งโคราช ครอบคลุมพื้นที่ทางด้านใต้จังหวัด สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความสูงประมาณ 150-200 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีบางส่วนเป็นเนินที่มีระดับความสูงประมาณ 170-250 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลางและลาดต่ำไปหาที่ราบลุ่มที่ขนานกับลำน้ำชี ซึ่งมีความสูงประมาณ 130-150 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง พื้นที่บริเวณนี้ได้แก่ ด้านใต้อำเภอกระนวน อำเภอน้ำพอง อำเภอเมือง อำเภอพระยืน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย แล้วพื้นที่จะลาดชันขึ้นไปทางตะวันออก เป็นพื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดมีความสูงประมาณ 200-250 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง และค่อนข้างราบ มีความสูงประมาณ 170 -180 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ได้แก่ พื้นที่อำเภอชนบท อำเภอบ้านไผ่ อำเภอแวงน้อย อำเภอแวงใหญ่ อำเภอพล อำเภอหนองสองห้อง อำเภอเปือยน้อย กิ่งอำเภอบ้านแฮด และกิ่งอำเภอโนนศิลา (ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน, 2562)

2.6.3 ประชากรในจังหวัดขอนแก่น

ข้อมูลประชากร กระทรวงมหาดไทย ณ เดือนมีนาคม 2564 จังหวัดขอนแก่นมีประชากรจำนวน 1,802,872 คน แยกเป็น ชาย 887,501 คน หญิง 915,371 คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดคือ อำเภอเมืองขอนแก่น มีจำนวน 416,285 คน (กรมการปกครองจังหวัดขอนแก่น, 2565) ทั้งนี้คณะวิจัยมุ่งเน้นศึกษาวิจัยกับกลุ่มเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี เพราะเป็นกลุ่มที่มีสถิติการนิยมใช้สื่อออนไลน์และฟังเพลงมากที่สุด พบว่า ประชากรกลุ่มอายุระหว่าง 15-24 ปี ที่จัดอยู่ในกลุ่มเยาวชนอายุระหว่าง 15-19 ปี เพศชาย จำนวน 46,612 คน เพศหญิง จำนวน 43,799 คน และเยาวชนอายุระหว่าง 20-24 ปี เพศชายจำนวน 46,840 คน เพศหญิงจำนวน 43,876 คน (DOH Dashboard กรมอนามัย, 2564)

อย่างไรก็ตาม จังหวัดขอนแก่นถือเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความหนาแน่นของประชากรทำให้เกิดวัฒนธรรมความนิยมการเสพสื่อศิลปะวัฒนธรรมของประชากรในจังหวัดขอนแก่นค่อนข้างสูง โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนที่อายุระหว่าง 15-24 ปี จึงมีสูงตามไปด้วย ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น โดยเฉพาะในพื้นที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เนื่องจากมหาวิทยาลัยมหาสารคามถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา ตลอดจนมหาวิทยาลัยมีวิสัยทัศน์ในการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้คนไทยในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และมีคุณธรรมโดย คณะผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลสภาพพื้นที่ที่ทำวิจัยเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

- 1) ประวัตินามมหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2533 สภามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้อนุมัติให้สถาปนา วิทยาเขตแห่งแรกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่จังหวัดขอนแก่น ให้ชื่อว่าสภาการศึกษา มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ณ วัดศรีจันทร์(พระอารามหลวง) อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ต่อมาในปี พ.ศ. 2540 ภายหลัง มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ จัดตั้ง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีสถานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ในกำกับของ กระทรวงศึกษาธิการ โดยให้ชื่อใหม่ว่า มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน และได้ย้ายไปอยู่ ณ บ้านโนนชัย ถนนราษฎร์คินทร์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2542 โดยมีวัตถุประสงค์ในการสถาปนา ดังนี้ คือ

1. เพื่อเป็นสถานศึกษาด้านพระพุทธศาสนา
2. เพื่อให้เป็นสถานศึกษาวิทยาการอันเป็นของชาติภูมิและต่างประเทศ
3. เพื่อให้ศาสนทายาทได้เป็นกำลังในการจรรโลงพระพุทธศาสนาและเป็นศาสนทายาทที่เหมาะสมกับกาลสมัย
4. เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ทางพระพุทธศาสนา และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประติมากรรมทางพระพุทธศาสนา

ภายใต้การบริหารของคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่าคณะกรรมการประจำวิทยาเขตอีสาน แบ่งส่วนการบริหารงานออกเป็น 3 ส่วนงาน คือ

1. สำนักงานวิทยาเขตอีสาน
2. ศูนย์บริการวิชาการอีสาน
3. วิทยาลัยศาสนศาสตร์อีสาน (มมร.อส. ออนไลน์, 2566)

2) ข้อมูลด้านการจัดการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี โท และเอก ประกอบด้วย 1) หลักสูตรปริญญาตรี 9 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาการปกครอง สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา สาขาวิชาการสอนพระพุทธศาสนา และสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย 2) หลักสูตรปริญญาโท 5 หลักสูตร คือ หลักสูตรพุทธศาสน์และปรัชญา หลักสูตรการปกครองท้องถิ่นตามแนวพุทธศาสตร์ หลักสูตรพุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา การบริหารการศึกษา และหลักสูตรการสอนภาษาไทย และ 3) หลักสูตรปริญญาเอก 3 หลักสูตร คือ หลักสูตรวิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรวิจัยพุทธศาสตร์และปรัชญา และหลักสูตรสอนภาษาไทย คณะวิจัยมุ่งเน้นศึกษากับกลุ่มเยาวชนที่อายุระหว่าง 15- 24 ปี ดังนั้นจึงเลือกศึกษากับกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นหลัก

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาสนับสนุนในการศึกษา การพัฒนารูปแบบ วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อชี้นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะของเยาวชน โดยมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.7.1 งานวิจัยเกี่ยวกับวาทกรรมเชิงศีลธรรม

คณะผู้วิจัยศึกษาทบทวนวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวาทกรรมเชิงศีลธรรม พบว่า มีนักวิชาการหลายท่านที่ศึกษาวิจัยประเด็นดังกล่าว อาทิ สมศักดิ์ เงามาม และวินัย ผลเจริญ (2561) ศึกษาวาทกรรมเชิงศีลธรรมของพุทธศาสนากับการชุมชนทางการเมืองของกลุ่ม กปปส. : ศึกษาผ่านแนวคิดพระพุทธอิสระ พบว่า วาทกรรมที่เกี่ยวข้องกับวาทกรรมเชิงศีลธรรมของพุทธศาสนาที่พุทธอิสระนำมาใช้ในทางการเมืองมี 6 ชุดวาทกรรม ได้แก่ ก) วาทกรรมประชาธิปไตย (แบบไทย ๆ) ข) วาทกรรมคนดีมีศีลธรรมแบบพุทธศาสนา ค) วาทกรรมความรักชาติ ง) วาทกรรมความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ จ) วาทกรรมต่อต้านการคอร์รัปชัน ฉ) วาทกรรมความเป็นอื่น (2) วาทกรรมเชิงศีลธรรมของพุทธศาสนาและวาทกรรมอื่น ๆ ถูกนำไปใช้ในเงื่อนไขหรือบริบททางสังคม ก) เงื่อนไขหรือบริบทที่สังคมถูกประกอบสร้างว่าเป็นสังคมที่ขาดศีลธรรม ข) เงื่อนไขหรือบริบทที่สังคมถูกประกอบสร้างว่าสถาบันหลักของสังคมไทยจะถูกทำลายด้วยระบอบประชาธิปไตย (3) ผลที่เกิดขึ้นจากการนำวาทกรรมเชิงศีลธรรมมาใช้กับสังคมไทยคือ ก) เพื่อผูกขาดการมีศีลธรรมและถูกนำมากล่าวอ้างในการสร้างความชอบธรรมทางการเมืองของกลุ่ม กปปส. ข) เพื่อสนับสนุนเรียกร้องให้กองทัพเข้ามาแทรกแซงอำนาจทางการเมืองผ่านการรัฐประหาร ค) เพื่อกล่าวอ้างในการทำลายระบอบประชาธิปไตยและสนับสนุนระบอบการเมืองที่ตรงข้ามกับประชาธิปไตย ง) เพื่อสร้างกฎเกณฑ์ใหม่ ๆ ให้กับสังคม ขณะที่ พิเชฐ แสงทอง (2561) ศึกษาเรื่องวาทกรรมศีลธรรมของกวีนิพนธ์ไทยในสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง พ.ศ. 2549-2553 พบว่า วาทกรรมทางศีลธรรมแสดงออกผ่านกรอบเกณฑ์การให้คุณค่าทางการเมืองผ่านมโนทัศน์ความบริสุทธิ์ ความเสียสละ และ อีสระภาพเสรี ตลอดจนการแสดงความจริง 4 มโนทัศน์ที่มีรากเง้ามาจากวาทกรรมทางศีลธรรมนพุทธศาสนาฝ่ายปฏิรูป ผสมผสานกับพุทธศาสนาแบบชนชั้นปกครอง ซึ่งมีมโนทัศน์ทั้ง 4 นี้ได้ร่วมกันสร้างอำนาจให้กับวาทกรรมเชิงศีลธรรมทางการเมือง สร้างความชอบธรรมให้กวีในการวิพากษ์วิจารณ์เครือข่ายทางการเมืองและผู้สนับสนุนทางการเมืองในขณะนั้น

จากการทบทวนการวิจัยที่ผ่านมา คณะผู้วิจัยพบว่า มีงานวิจัยไม่มากนักที่สนใจศึกษาในประเด็นวาทกรรมเชิงศีลธรรมในสังคมไทย และส่วนใหญ่มุ่งเน้นการศึกษาในเชิงศีลธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง และมีบริบทการอธิบายถึงวาทกรรมเชิงศีลธรรมเกี่ยวกับการแสดงทัศนคติและพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรม

2.7.2 งานวิจัยเกี่ยวกับบริบทการขึ้นนำของบทเพลงที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรม

คณะผู้วิจัยศึกษาการวิจัยทบทวนที่เกี่ยวข้องพบว่า มีงานวิจัยหลายชิ้นที่แสดงให้เห็นบทเพลงที่มีอิทธิพลสามารถขึ้นนำการแสดงออกพฤติกรรมได้ เช่น วิษณุ วิตเสถียร (2564) ศึกษาวิจัยเนื้อหาและลักษณะการแต่งกายของแนวเพลงฮิปฮอปส่งผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของ Gen Z ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มคนวัย Gen Z ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 138 คน ใช้การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ในการการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัย พบว่า เนื้อหาและลักษณะการแต่งกายของแนวเพลงฮิปฮอปที่มีผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของ Gen Z อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดย 1) เนื้อหาของเพลงฮิปฮอปส่งผลต่อกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก เพราะเนื้อหาของเพลงฮิปฮอปมักมีเนื้อหาที่สะท้อนความเป็นไปทางสังคม แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัว และสังคมในปัจจุบัน 2) การแต่งกายของแนวเพลงฮิปฮอปทั้งในรูปแบบ Old School และ New School ส่งผลต่อกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก เพราะการสร้างอัตลักษณ์ วัยรุ่นจากแฟชั่นเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในเชิงกระบวนการเริ่มต้นจากเงื่อนไขสร้างแรงจูงใจแก่วัยรุ่นให้แต่งกายแฟชั่น

นอกจากนี้ยังพบกลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกิดจากอิทธิพลการขึ้นนำของบทเพลง Anna Jonker & Emmanuel Kuntsche (2014) พบว่า ดนตรีทำหน้าที่สำคัญในชีวิตของวัยรุ่น การฟังเพลงมีแนวโน้มที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับ Anastasia I. Nikoulina & et al (2020) การฟังเพลงในงานสังสรรค์สามารถเพิ่มโอกาสในการตัดสินใจและมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสียง งานวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่าดนตรีในงานเลี้ยงสังสรรค์เป็นคุณลักษณะสำคัญของสภาพแวดล้อมการดื่มมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และเสี่ยงต่อการดื่มมากขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นหญิง ยังมีการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง พบความสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัสสภาพแอลกอฮอล์ในมิวสิคเพลงกับความเสียงที่เพิ่มขึ้นของการเริ่มต้นใช้แอลกอฮอล์ในกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นอายุ 10-14 ปี นอกจากนี้การแสดงภาพแอลกอฮอล์ในบทเพลงนำไปสู่ความคาดหวังและทัศนคติต่อแอลกอฮอล์ที่แตกต่างกัน (Mason et al, 2008) และ DuRant RH & et al. (2011) พบข้อมูลที่บ่งชี้ว่า การเข้าถึงสื่อโดยการรับฟังเพลง หรือ ชมมิวสิค ที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับที่พอเหมาะ สามารถจูงใจส่งผลให้เกิดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และใช้ยาสูบควบคู่กับเรื่องเพศ

จากการศึกษาวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่าบทเพลงสามารถมีอิทธิพลขึ้นนำต่อการแสดงออกพฤติกรรมทั้งในทิศทางที่เหมาะสมหรือในทิศทางที่ไม่เหมาะสมของบุคคลได้ งานวิจัยชิ้นนี้คณะผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมในบทเพลงที่สามารถจะขึ้นนำพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย

2.7.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชน

คณะผู้วิจัยศึกษาทบทวนการวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการรักษาศีลห้าในบริบทต่าง ๆ ของสังคมไทย พบว่ามีการพยายามศึกษาวิจัยในลักษณะการพยายามส่งเสริมการรักษาศีล เช่น

ปัทมา ผาดจันท์ก และคณะ (2550) ศึกษาพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามศีล 5 ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 10 คณะ ซึ่งนับถือศาสนาพุทธและกำลังศึกษา อยู่ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 471 ด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random sampling) พบว่า ส่วนใหญ่ปฏิบัติตนตามศีล 5 โดยเฉพาะอย่างยิ่งศีลข้อ 5 เรื่องการไม่เสพยาเสพติด รองลงมาคือศีลข้อ 4 เรื่องการไม่รับซื้อของที่ถูกขโมยมา ส่วนศีล 5 ที่นักศึกษา มักจะละเมิดมากที่สุดคือศีลข้อ 4 เรื่องการไม่รับซื้อของที่ถูกขโมยมา ส่วนศีล 5 ที่นักศึกษา มักจะละเมิดมากที่สุดคือศีลข้อ 4 เรื่องพูดไร้สาระ รองลงมาคือการพูดหยาบคายกับผู้อื่น และศีลข้อ 5 เรื่องการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ตามลำดับ

สุภาพร วัชรคุปต์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของประชาชนในหมู่บ้านรักษาศีล 5 นำร่อง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัย ภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยประชาชนในหมู่บ้านรักษาศีลข้อที่ 3 เว้นจากการประทุพผิดในกามมากที่สุด รองลงมาคือ การรักษาศีลข้อ 2 เว้นจากการลักทรัพย์ การรักษาศีลข้อ 5 เว้นจากการดื่มสุราเมรัย การรักษาศีลข้อ 1 เว้นจากการฆ่าสัตว์ และการรักษาศีลข้อที่ 4 เว้นจากการพูดปด ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม การรักษาศีล 5 ของประชาชนในหมู่บ้านรักษาศีล 5 นำร่อง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนในหมู่บ้านรักษาศีล 5 นำร่อง อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ที่มีเพศ อายุ การศึกษาอาชีพ และรายได้แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมรักษาศีล 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

พัชรินทร์ รุจิรานุกูล และ ฉันทวี ดอนวิเศษ (2560) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรม การรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามพฤติกรรมรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 330 คน พบว่า ระดับพฤติกรรมรักษาศีล 5 โดยรวมอยู่ในระดับไม่เคยผิด ($\bar{x} = 4.32$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 1 อยู่ในระดับผิดนาน ๆ ครั้ง ($\bar{x} = 4.02$) ข้อ 2 อยู่ในอยู่ในระดับไม่เคยผิด ($\bar{x} = 4.57$) ข้อ 3 อยู่ในระดับไม่เคยผิด ($\bar{x} = 4.47$) ข้อ 4 อยู่ในระดับผิดนาน ๆ ครั้ง ($\bar{x} = 4.12$) ข้อ 5 อยู่ในระดับไม่เคยผิด ($\bar{x} = 4.46$) ในขณะที่แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมรักษาศีล 5 นั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และควรมีการดำเนินการใน 2 ระดับ คือ ระดับคณะและระดับหลักสูตรไปพร้อมกัน

ภาชิต สุขวรรณดี. (2562) ศึกษาพฤติกรรมรักษาศีล 5 และปัจจัยความแตกต่างที่มีต่อพฤติกรรมรักษาศีล 5 รวมถึงปัจจัยสนับสนุนที่มีต่อการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาภาคนอกเวลา

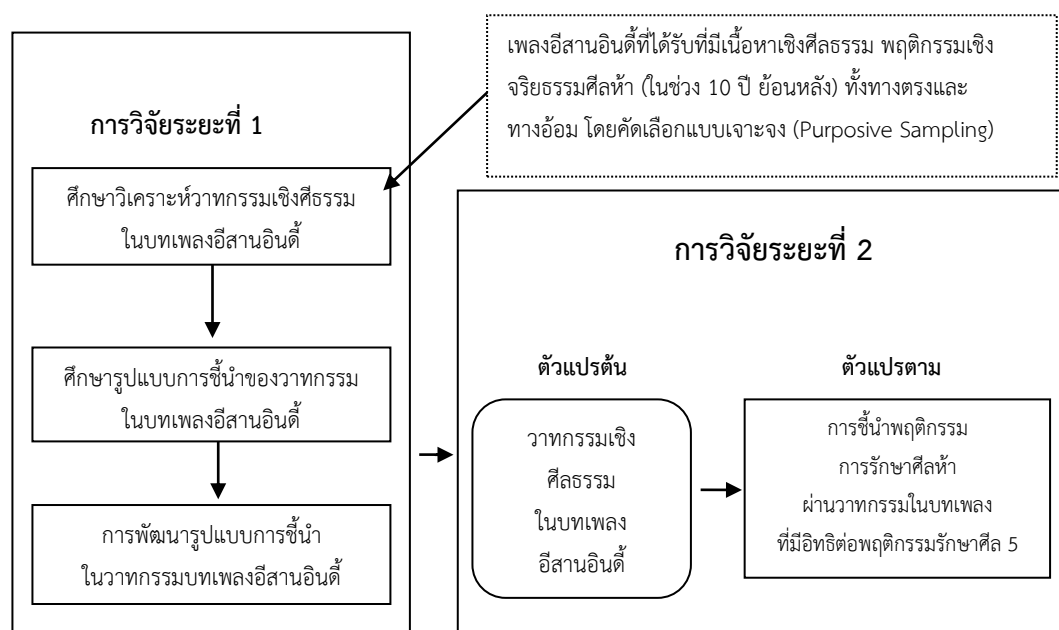
ราชการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ราช ด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 คน พบว่า

1. นักศึกษามีพฤติกรรมการรักษาศีล 5 โดยรวมในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.50 จำแนกในแต่ละด้านพบว่า ด้านความเกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.00 ด้านความสนใจในพระพุทธศาสนาอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.00 ด้านการศึกษาหลักธรรมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.00

2. การทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาที่มีเพศอายุต่างกันมีพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ไม่แตกต่างกันส่วนนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ข้อที่ 1 เว้นจากการฆ่าสัตว์และข้อที่ 2 เว้นจากการลักทรัพย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

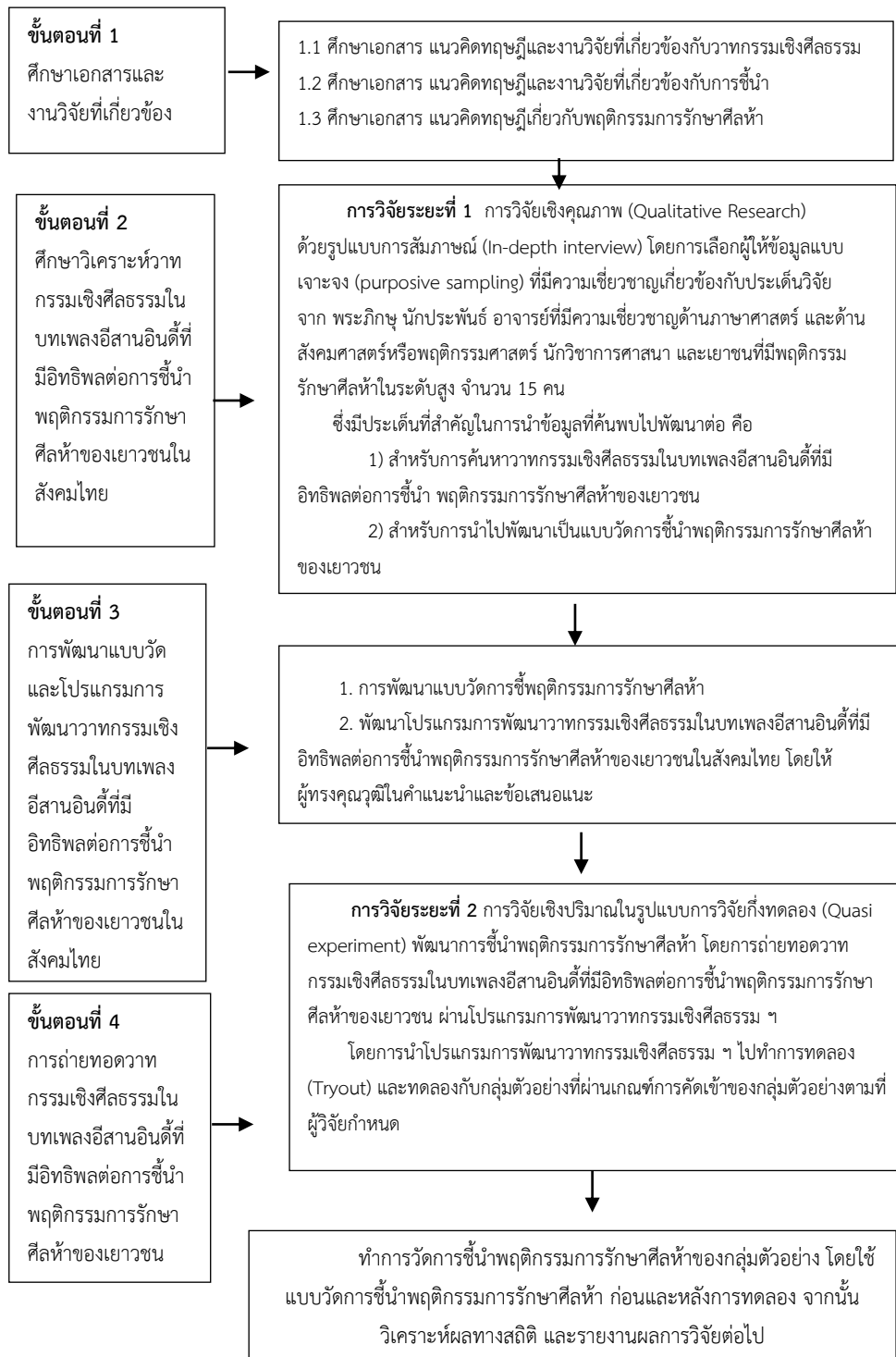
จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น กล่าวได้ว่า เยาวชนในสังคมไทยมีความรู้ความเข้าใจต่อหลักการปฏิบัติศีล 5 หากแต่ความเชื่อและยึดหลักศีล 5 ไปปฏิบัติยังไม่ครอบคลุมด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลาย เช่น พฤติกรรมความสามารถในการปฏิบัติตามหลักศีล 5 ได้เพียงบางข้อปฏิบัติ โดยเยาวชนเห็นว่าศีล 5 ไม่เหมาะกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตปัจจุบันไม่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต ทั้งนี้แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมการรักษาศีล 5 เช่น ควรมีการสนับสนุนจากหลายองค์กรร่วมกัน ด้วยการมุ่งสร้างความเข้าใจและชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของศีล 5 ในฐานะที่เป็นคุณธรรมและจริยธรรมพื้นฐานที่สำคัญเป็นมนุษย์

2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพกรอบแนวคิดวิธีการดำเนินการวิจัย
สรุปความเชื่อมโยงการวิจัยระยะที่ 1 และการวิจัยระยะที่ 2

ภาพที่ 3 แผนภาพกรอบแนวคิดวิธีการดำเนินการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยผสมผสานวิธีแบบทดลอง (Mixed Methods) แบบขั้นตอนเชิงสำรวจตามลำดับ (An Exploratory Sequential Design) (Creswell, 2015) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย เพื่อพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย และเพื่อถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชน โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

3.1 การศึกษาวิจัยระยะที่ 1 เป็นการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย (scope of research) ไว้ดังนี้

3.1.1 ด้านเนื้อหา/ตัวแปรที่วิจัย

เพื่อศึกษาวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่สามารถชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนได้ ประกอบด้วย ศึกษาวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรม และใจความสำคัญ (Key message) (ศีลห้า) ประกอบด้วย ศีลข้อ 1 การเว้นจากการฆ่าสัตว์ ทำลายชีวิต ศีลข้อ 2 การเว้นจากการลักทรัพย์ ศีลข้อ 3 การเว้นจากการประพฤตินอกใจ ศีลข้อ 4 การเว้นจากการพูดโกหก และศีลข้อ 5 การเว้นจากการดื่มของมึนเมา ของเพลงอีสานอินดี้ และนำข้อมูลที่ค้นพบมาพัฒนาเป็นแบบวัดพฤติกรรมการรักษาศีลห้า และพัฒนาเป็นโปรแกรมพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรม การรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย

3.1.2 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) เลือกมาโดยวิธีแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 15 คน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ประกอบด้วย พระภิกษุ นักประพันธ์ อาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ และด้านสังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์ นักวิชาการศาสนา และเยาวชนที่มีพฤติกรรมรักษาศีลห้าในระดับสูง

ตารางที่ 1 ขั้นตอนและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก

ลำดับขั้นตอนการคัดเลือก	เกณฑ์การคัดเลือกเข้า	เกณฑ์การคัดออก
1. พระภิกษุ	1. เพศหญิงและชาย ที่มีความรู้ เข้าใจ และ	1. มีภาวะแทรกซ้อนทั้งทางร่างกายและ
2. นักประพันธ์	เชี่ยวชาญและใช้วาทกรรมเชิงศีลธรรมใน	จิตใจที่เป็นอุปสรรคต่อการให้ข้อมูล
3. อ.ที่มีความเชี่ยวชาญด้าน ภาษาศาสตร์	การบรรยายธรรม, สอน, และฝึกอบรม อย่างสม่ำเสมอ	2. อยู่ระหว่างการบำบัดรักษาปัญหา พฤติกรรมและอารมณ์
4. อ.ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้าน สังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์	2. มีพฤติกรรมรักษาศีลห้าอย่างต่อเนื่อง	3. ไม่เข้าใจภาษาถิ่นหรือวาทกรรมในบท เพลงอีสานอินดี้
5. นักวิชาการศาสนา	3. มีความรู้ความเข้าใจในภาษาถิ่น วาทกรรม ในบทเพลงอีสานอินดี้ ฟังและเข้าใจ ความหมาย	
6. เยาวชนที่มีพฤติกรรมรักษาศีลห้าใน ระดับสูง	4. ยินดีและเต็มใจเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant)	

คณะผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ที่เป็นคำถามเปิด (Open ended Questionnaire) ศึกษาวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรมจากบทเพลงอีสานอินดี้ จำนวน 10 เพลง
- 3) สร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลเชิงลึกจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
- 4) สัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกจากจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้น 15 คน ในประเด็นวาทกรรมเชิงศีลธรรมนั้นสามารถที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

- 5) นำข้อมูลเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)
- 6) นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ ไปพัฒนาแบบวัดพฤติกรรมรักษาศีลห้า และพัฒนาเป็นโปรแกรมพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

3.2 การศึกษาวิจัยระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experiment Design)

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตและรูปแบบวิธีการวิจัยดังนี้

3.2.1 แบบแผนการทดลอง

การศึกษาระยะที่ 2 มุ่งเน้นถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชน ที่ได้รับการพัฒนาเป็นโปรแกรมการจัดประสบการณ์เรียนรู้จากระยะที่ 1 ตลอดจนศึกษาผลของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตาม จากการเปรียบเทียบผลการ

วัดตัวแปรตาม ก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3 ของการวิจัย

3.2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการเก็บข้อมูล คือ เยาวชนที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี เพราะเป็นกลุ่มประชากรที่มีพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์และฟังเพลงมากกว่าประชากรกลุ่มอื่น จำนวน 300 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างที่คุณสมบัติผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์มาเป็นตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง มาเป็นกลุ่มทดลอง มีขั้นตอนและเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ขั้นตอนและเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับขั้นตอนการคัดเลือก	เกณฑ์การคัดเลือกเข้า	เกณฑ์การคัดออก
1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 300 คน	1. เพศหญิงและชาย ฟังเพลงอีสาน อินดี้เข้าใจภาษาและความหมาย	1. มีภาวะแทรกซ้อนทั้งทางร่างกาย และจิตใจที่เป็นอุปสรรคต่อการให้ ข้อมูล
2. คัดเลือกแบบเจาะจงมาเป็นกลุ่ม ทดลอง 30 คน	2. มีคะแนนเฉลี่ยต่อพฤติกรรมการ รักษาศีล 5 ในช่วงเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา	2. อยู่ระหว่างการบำบัดรักษาปัญหา พฤติกรรมและอารมณ์
	3. ยินดีและเต็มใจเป็นผู้เข้าร่วม ทดลองในการวิจัย	3. ไม่เข้าใจภาษาถิ่นหรือวาทกรรม ในบทเพลงอีสานอินดี้

3.2.3 ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยระยะที่ 2

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบ่งตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1) ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่ วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชน

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ การชี้้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชน

3.2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามวัดการชี้้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชน ที่เกิดการศึกษาวิจัยระยะที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วิธีแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเชิต (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 99-100 อ้างอิงจาก Likert, 1932) เนื่องจากการประเมินลักษณะนี้มีความสะดวกไม่ซับซ้อน สามารถสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา โดยการสร้างประโยคต่าง ๆ เกี่ยวกับประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรักษาศีลห้า โดยพัฒนามาจากข้อมูลที่ค้นพบจากการวิจัยระยะที่ 1 จำนวน 20

ประโยค แต่ละประโยคจะมีมาตรวัด 5 หน่วยประกอบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนี้

คะแนน	การชี้นำพฤติกรรมมารักษาศิลปะ
5	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	เห็นด้วย
3	ไม่แน่ใจ
2	ไม่เห็นด้วย
1	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

แบบสอบถามวัดการชี้นำพฤติกรรมมารักษาศิลปะของเยาวชน จำนวน 20 ข้อ โดยผู้จัดได้สร้างเครื่องมือวัดแบบสอบถามวัดเจตคติฉบับนี้ ตามองค์ประกอบในการจัดการศึกษา OLE ดังนี้

Objective = เป้าหมายด้านจิตพิสัย (affective Domain) ที่ต้องการให้เกิดขึ้นโดยการมุ่งส่งเสริมคุณลักษณะนิสัยที่ดีและมีคุณธรรมจริยธรรม กับผู้เข้าอบรมหลังเข้าร่วม

Learning = การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมาย

Evaluation = การตรวจสอบว่าผู้เข้าร่วมอบรม ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์การศึกษาที่ได้วางแผนไว้ หลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้แล้ว

2) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ทั้งนี้แบบวัดการชี้นำพฤติกรรมมารักษาศิลปะ ผู้วิจัยจะแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ด้าน แบ่งตามองค์ประกอบของการชี้นำพฤติกรรมที่เกิดจากการสื่อสารเพื่อโน้มน้าว ประกอบด้วย

2.1) ด้านการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล

2.2) ด้านการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก

คณะผู้วิจัยจะทำการทดสอบความสอดคล้องของข้อความตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยการหาค่า IOC ของแบบวัด จากนั้นก็นำคะแนนมารวมกันทั้ง 3 คน และคำนวณค่า IOC

สูตร

เมื่อ IOC ดัชนีความสอดคล้อง

แทนผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในข้อนั้น

N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ

✓ ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้อง

√ ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้อง

√ ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้อง

เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อความคำถามและให้คำแนะนำแล้ว คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของข้อความตรงตามเนื้อหา โดยคัดเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความตรงตามเนื้อหามากกว่าหรือเท่ากับ 0.6 (Rovinelli & Hambleton) พร้อมทั้งปรับปรุงข้อความตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และทดลอง (Tryout) กับกลุ่มศึกษามีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนด มีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการทำแบบวัดการชี้้นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลห้า ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากการวิจัยระยะที่ 1 ก่อนและหลังการทดลอง

3) การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ (SPSS) ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าทางสถิติ ด้วยสถิติพรรณนา (descriptive statistics) แบบวัดการชี้ นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลห้า จำนวน 20 ข้อ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์พิจารณาดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	อยู่ในระดับ	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	อยู่ในระดับ	มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	อยู่ในระดับ	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	อยู่ในระดับ	น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	อยู่ในระดับ	น้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545:

103) และวิเคราะห์ความแตกต่างของเจตคติ ระหว่างก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ กับ หลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ โดยใช้ One Group Pretest-Posttest Design โดยใช้สถิติ T - test (Independent Samples) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3 โปรแกรมการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดีที่มีอิทธิพลต่อการชี้ นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย

คณะผู้วิจัยออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ภายใต้โปรแกรมการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดีที่มีอิทธิพลต่อการชี้ นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย มีการออกแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้อยู่บนฐานทฤษฎีการชี้ นำพฤติกรรม และใช้กระบวนการเปลี่ยนเจตคติตามแมกไกว์ (1969) โดยเนื้อหาและรูปแบบกิจกรรมมุ่งเน้นให้อาสาสมัครผู้เข้าร่วมการวิจัย ได้รับการชี้ นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลห้าจากวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี

การชี้ นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลห้าดังกล่าว ยึดหลักการชี้ นำพฤติกรรมที่เกิดจากการสื่อสารเพื่อโน้มน้าว ประกอบด้วย

1) ด้านการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล

2) ด้านการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก

ที่มีต่อพฤติกรรมการรักษาศีลห้า ประกอบด้วย

ข้อที่ 1 ห้ามฆ่าสัตว์

ข้อที่ 2 ห้ามลักทรัพย์

ข้อที่ 3 ห้ามประพฤตินิคมในกาม

ข้อที่ 4 ห้ามโกหก

ข้อที่ 5 ห้ามดื่มเครื่องดองของมึนเมา

โดยใช้กระบวนการเปลี่ยนเจตคติตามแมกไกว์ (1969) 3 ขั้นตอนคือ

1) ขั้นการสร้างความสนใจ

2) ขั้นสร้างความเข้าใจ

3) ขั้นสร้างการยอมรับ

กำหนดให้มีการเชื่อมโยงวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้้นำพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชนเพื่อเสริมกระบวนการทางปัญญา (Cognitive) จากนั้นนำโปรแกรมการพัฒนวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้้นำพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ให้กับกลุ่มอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

คณะผู้วิจัยกำหนดการเข้าร่วมกิจกรรมในการทดลองทั้งหมด 5 ครั้ง (ครั้งละ 180 นาที) ใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ 900 นาที ดังกำหนดการกิจกรรมต่อไปนี้

ตารางที่ 3 โปรแกรมการพัฒนาваทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้แนะ
พฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ครั้งที่ 1 ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 1

ทฤษฎี	เทคนิคที่ใช้/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ		สื่อที่ใช้	ผลที่ต้องการให้เกิดขึ้น	ประเมิน
			ผู้จัด	ผู้เข้าร่วมฯ			
-การชี้แนะ พฤติกรรม จากการ สื่อสาร เพื่อโน้มน้าว	- ชั้นการสร้าง ความสนใจ (Attention) ต่อรักษาศีลห้า - Activity Learning	-เพื่อกระตุ้นความสนใจ ต่อ รักษาศีลข้อที่ 1 ของ ผู้เข้าร่วมฯ ให้สนใจตนเอง จากการวิเคราะห์ตนเอง โดย รับฟังความคิดเห็นในการ ประเมินค่าของผู้เข้าร่วมฯ -คุณประโยชน์, ผลดีของการ รักษาศีล ข้อที่ 1 -โทษ, ผลเสียของการไม่ รักษาศีลข้อที่ 1	เลือกกิจกรรม การเรียนรู้ที่ เป็น Activity Learning	ร่วมกิจกรรม Activity Learning	เพลง ที่มีวาทกรรม เชิงศีลธรรม (ศีลข้อ 1)	-ผู้เข้าอบรมฯ ได้ใช้ ความคิดเหตุผลในการรับรู้ ประโยชน์ต่อการรักษาศีล ข้อที่ 1 -ผู้เข้าร่วมฯ มองเห็น เหตุผลของตนเองทั้ง ผลดี - ผลเสีย ยอมให้ความ สนใจและเอาใจใส่รับรู้ ข้อความในการชักจูง -การไม่ป้องกันฯ มีโทษ - มีประโยชน์ ?	สังเกต พฤติกรรม การแสดง ความ คิดเห็น
-การโน้มน้าว โดยใช้ หลักการของ เหตุผล	- ชั้นสร้าง ความเข้าใจ (Comprehen sion) ใช้วาทกรรมที่ ค้นพบจากการ วิจัยระยะที่ 1 ที่สามารถชี้แนะ การรักษาศีล ข้อที่ 1	การเสริมสร้างกระบวนการ ทางปัญญาให้สามารถคิดตาม แบบการชี้แนะการรักษาศีลข้อ ที่ 1	อธิบายวาท กรรมที่ สามารถชี้แนะ การรักษาศีล ข้อที่ 1	-รับฟัง คำอธิบาย	YouTube PPT	เข้าอบรมฯ รับรู้ เข้าใจวาท กรรมที่สามารถชี้แนะการ รักษาศีลข้อที่ 1 ที่จะนำไปสู่การรักษาศีลข้อ ที่ 1	สังเกต พฤติกรรม การฟัง อย่างใส่ใจ
-การโน้มน้าว โดยใช้ อารมณ์ ความรู้สึก	- ชั้นสร้างการ ยอมรับ (Acceptance) โดยใช้วาท กรรมที่ค้นพบ จากการวิจัย ระยะที่ 1 ที่สามารถชี้แนะ การรักษาศีล ข้อที่ 1 - Activity Learning	-เพื่อกระตุ้นการยอมรับของ ผู้เข้าร่วมฯ โดยการแสดงรับ ฟังความคิดเห็นในการ ประเมินค่า ประโยชน์ของ การรักษาศีลข้อที่ 1, โทษ ของการไม่รักษาศีลข้อที่ 1 -ให้ผู้เข้าร่วมยอมรับถึงโทษ ร้ายแรงของรักษาศีลข้อที่ 1 มีผลเสียต่อตนเอง สังคมรอบ ข้าง ควรที่จะรักษาศีลข้อที่ 1	เลือกกิจกรรม การเรียนรู้ที่ เป็น Activity Learning	ร่วมกิจกรรม Activity Learning	กระดาดบุรุษ +ปากกาเคมี YouTube PPT เพลง	ผู้เข้าร่วมเกิดการยอมรับ ของผู้เข้าร่วมฯ โดยการ แสดงรับฟังความคิดเห็นใน การประเมินค่า ประโยชน์ ของการรักษาศีลข้อที่ 1, โทษของการไม่รักษาศีลข้อ ที่ 1 -ให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกยอมวาท กรรมที่ชี้แนะการรักษาศีลข้อ ที่ 1	สังเกต พฤติกรรม การแสดง ความ คิดเห็น

ตารางที่ 3 โปรแกรมการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้้นำ
พฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ครั้งที่ 2 ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 2

ทฤษฎี	เทคนิคที่ใช้/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ		สื่อที่ใช้	ผลที่ต้องการให้เกิดขึ้น	ประเมิน
			ผู้จัด	ผู้เข้าร่วม			
-การชี้นำ พฤติกรรม จากการ สื่อสาร เพื่อโน้มน้าว	- ชั้นการสร้าง ความสนใจ (Attention) ต่อรักษาศีลห้า - Activity Learning	-เพื่อกระตุ้นความสนใจ ต่อ รักษาศีล ข้อที่ 2 ของ ผู้เข้าร่วมฯ ให้สนใจตนเอง จากการวิเคราะห์ตนเอง โดย รับฟังความคิดเห็นในการ ประเมินค่าของผู้เข้าร่วมฯ -คุณประโยชน์, ผลดีของการ รักษาศีล ข้อที่ 2 -โทษ, ผลเสียของการไม่ รักษาศีลข้อที่ 2	เลือกกิจกรรม การเรียนรู้ที่ เป็น Activity Learning	ร่วมกิจกรรม Activity Learning	เพลง ที่มีวาทกรรม เชิงศีลธรรม (ศีลข้อ 2)	-ผู้เข้าอบรมฯ ได้ใช้ ความคิดเหตุผลในการรับรู้ ประโยชน์ต่อการรักษาศีล ข้อที่ 2 -ผู้เข้าร่วมฯ มองเห็น เหตุผลของตนเองทั้ง ผลดี - ผลเสีย ยอมให้ความ สนใจและเอาใจใส่รับรู้ ข้อความในการชักจูง -การไม่ป้องกันฯ มีโทษ - มี ประโยชน์ ?	-การชี้นำ พฤติกรรม จากการ สื่อสาร เพื่อโน้มน้าว
-การโน้มน้าว โดยใช้ หลักการของ เหตุผล	- ชั้นสร้าง ความเข้าใจ (Comprehension) ใช้วาทกรรมที่ ค้นพบจากการ วิจัยระยะที่ 1 ที่สามารถชี้นำ การรักษาศีล ข้อที่ 2	การเสริมสร้างกระบวนการ ทางปัญญาให้สามารถคิดตาม แบบการชี้นำการรักษาศีลข้อ ที่ 1	อธิบายวาท กรรมที่ สามารถชี้นำ การรักษาศีล ข้อที่ 2	-รับฟัง คำอธิบาย	YouTube PPT	เข้าอบรมฯ รับรู้ เข้าใจวาท กรรมที่สามารถชี้นำการ รักษาศีลข้อที่ 2 ที่จะนำไปสู่การรักษาศีลข้อ ที่ 2	-การโน้มน้าว โดยใช้ หลักการ ของเหตุผล
-การโน้มน้าว โดยใช้ อารมณ์ ความรู้สึก	- ชั้นสร้างการ ยอมรับ (Acceptance) โดยใช้ วาท กรรมที่ค้นพบ จากการวิจัย ระยะที่ 1 ที่สามารถชี้นำ การรักษาศีล ข้อที่ 2 -Activity Learning	-เพื่อกระตุ้นการยอมรับของ ผู้เข้าร่วมฯ โดยการแสดงรับ ฟังความคิดเห็นในการ ประเมินค่า ประโยชน์ของ การรักษาศีลข้อที่ 2, โทษ ของการไม่รักษาศีลข้อที่ 2 -ให้ผู้เข้าร่วมยอมรับถึงโทษ ร้ายแรงของรักษาศีลข้อที่ 2 มีผลเสียต่อตนเอง สังคมรอบ ข้าง ควรที่จะรักษาศีลข้อที่ 2	เลือกกิจกรรม การเรียนรู้ที่ เป็น Activity Learning	ร่วมกิจกรรม Activity Learning	กระดาดบรูฟ +ปากกาเคมี YouTube PPT เพลง	ผู้เข้าร่วมเกิดการยอมรับ ของผู้เข้าร่วมฯ โดยการ แสดงรับฟังความคิดเห็นใน การประเมินค่า ประโยชน์ ของการรักษาศีลข้อที่ 2, โทษของการไม่รักษาศีลข้อ ที่ 2 -ให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกยอมวาท กรรมที่ชี้นำการรักษาศีลข้อ ที่ 2	-การโน้มน้าว โดยใช้ อารมณ์ ความรู้สึก

ตารางที่ 3 โปรแกรมการพัฒนาваทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชั้นนำ
พฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ครั้งที่ 3 ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 3

ทฤษฎี	เทคนิคที่ใช้/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ		สื่อที่ใช้	ผลที่ต้องการให้เกิดขึ้น	ประเมิน
			ผู้จัด	ผู้เข้าร่วมฯ			
-การชั้นนำ พฤติกรรม จากการ สื่อสาร เพื่อโน้มน้าว	- ชั้นการสร้าง ความสนใจ (Attention) ต่อรักษาศีลห้า - Activity Learning	-เพื่อกระตุ้นความสนใจ ต่อ รักษาศีลข้อที่ 3 ของ ผู้เข้าร่วมฯ ให้สนใจตนเอง จากการวิเคราะห์ตนเอง โดย รับฟังความคิดเห็นในการ ประเมินค่าของผู้เข้าร่วมฯ -คุณประโยชน์, ผลดีของการ รักษาศีล ข้อที่ 3 -โทษ, ผลเสียของการไม่ รักษาศีลข้อที่ 3	เลือกกิจกรรม การเรียนรู้ที่ เป็น Activity Learning	ร่วมกิจกรรม Activity Learning	เพลง ที่มีวาทกรรม เชิงศีลธรรม (ศีลข้อ 3)	-ผู้เข้าอบรมฯ ได้ใช้ ความคิดเหตุผลในการรับรู้ ประโยชน์ต่อการรักษาศีล ข้อที่ 3 -ผู้เข้าร่วมฯ มองเห็น เหตุผลของตนเองทั้ง ผลดี - ผลเสีย ยอมให้ความ สนใจและเอาใจใส่รับรู้ ข้อความในการชักจูง -การไม่ป้องกันฯ มีโทษ - มี ประโยชน์ ?	-การชั้นนำ พฤติกรรม จากการ สื่อสาร เพื่อโน้มน้าว
-การโน้มน้าว โดยใช้ หลักการของ เหตุผล	- ชั้นสร้าง ความเข้าใจ (Comprehension) ใช้วาทกรรมที่ ค้นพบจากการ วิจัยระยะที่ 1 ที่สามารถชั้นนำ การรักษาศีล ข้อที่ 3	การเสริมสร้างกระบวนการ ทางปัญญาให้สามารถคิดตาม แบบการชั้นนำการรักษาศีลข้อ ที่ 3	อธิบายวาท กรรมที่ สามารถชั้นนำ การรักษาศีล ข้อที่ 3	-รับฟัง คำอธิบาย	YouTube PPT	เข้าอบรมฯ รับรู้ เข้าใจวาท กรรมที่สามารถชั้นนำการ รักษาศีลข้อที่ 3 ที่จะนำไปสู่การรักษาศีลข้อ ที่ 3	-การโน้มน้าว โดยใช้ หลักการ ของเหตุผล
-การโน้มน้าว โดยใช้ อารมณ์ ความรู้สึก	- ชั้นสร้างการ ยอมรับ (Acceptance) โดยใช้วาท กรรมที่ค้นพบ จากการวิจัย ระยะที่ 1 ที่สามารถชั้นนำ การรักษาศีล ข้อที่ 3 - Activity Learning	-เพื่อกระตุ้นการยอมรับของ ผู้เข้าร่วมฯ โดยการแสดงรับ ฟังความคิดเห็นในการ ประเมินค่า ประโยชน์ของ การรักษาศีลข้อที่ 3, โทษ ของการไม่รักษาศีลข้อที่ 3 -ให้ผู้เข้าร่วมยอมรับถึงโทษ ร้ายแรงของรักษาศีลข้อที่ 3 มีผลเสียต่อตนเอง สังคมรอบ ข้าง ควรที่จะรักษาศีลข้อที่ 3	เลือกกิจกรรม การเรียนรู้ที่ เป็น Activity Learning	ร่วมกิจกรรม Activity Learning	กระดาดบรูฟ +ปากกาเคมี YouTube PPT เพลง	ผู้เข้าร่วมเกิดการยอมรับ ของผู้เข้าร่วมฯ โดยการ แสดงรับฟังความคิดเห็นใน การประเมินค่า ประโยชน์ ของการรักษาศีลข้อที่ 3, โทษของการไม่รักษาศีลข้อ ที่ 3 -ให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกยอมวาท กรรมที่ชั้นนำการรักษาศีลข้อ ที่ 3	-การโน้มน้าว โดยใช้ อารมณ์ ความรู้สึก

ตารางที่ 3 โปรแกรมการพัฒนาваทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้แนะ
พฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ครั้งที่ 4 ชี้นำพฤติกรรมรักษาศีลข้อที่ 4

ทฤษฎี	เทคนิคที่ใช้/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ		สื่อที่ใช้	ผลที่ต้องการให้เกิดขึ้น	ประเมิน
			ผู้จัด	ผู้เข้าร่วมฯ			
-การชี้แนะ พฤติกรรม จากการ สื่อสาร เพื่อโน้มน้าว	- ชั้นการสร้าง ความสนใจ (Attention) ต่อรักษาศีลห้า - Activity Learning	-เพื่อกระตุ้นความสนใจ ต่อ รักษาศีลข้อที่ 4ของผู้เข้าร่วม ฯ ให้สนใจตนเองจากการ วิเคราะห์ตนเอง โดยรับฟัง ความคิดเห็นในการประเมิน ค่าของผู้เข้าร่วมฯ -คุณประโยชน์, ผลดีของการ รักษาศีล ข้อที่ 4 -โทษ, ผลเสียของการไม่ รักษาศีลข้อที่ 4	เลือกกิจกรรม การเรียนรู้ที่ เป็นActivity Learning	ร่วมกิจกรรม Activity Learning	เพลง ที่มีวาทกรรม เชิงศีลธรรม (ศีลข้อ 4)	-ผู้เข้าอบรมฯ ได้ใช้ ความคิดเหตุผลในการรับรู้ ประโยชน์ต่อการรักษาศีล ข้อที่ 4 -ผู้เข้าร่วมฯ มองเห็น เหตุผลของตนเองทั้ง ผลดี - ผลเสีย ยอมให้ความ สนใจและเอาใจใส่รับรู้ ข้อความในการชักจูง -การไม่ป้องกันฯ มีโทษ - มี ประโยชน์ ?	-การชี้แนะ พฤติกรรม จากการ สื่อสาร เพื่อโน้มน้าว
-การโน้มน้าว โดยใช้ หลักการของ เหตุผล	- ชั้นสร้าง ความเข้าใจ (Comprehension) ใช้วาทกรรมที่ ค้นพบจากการ วิจัยระยะที่ 1 ที่สามารถชี้แนะ การรักษาศีล ข้อที่ 4	การเสริมสร้างกระบวนการ ทางปัญญาให้สามารถคิดตาม แบบการชี้แนะการรักษาศีลข้อ ที่ 4	อธิบายวาท กรรมที่ สามารถชี้แนะ การรักษาศีล ข้อที่ 4	-รับฟัง คำอธิบาย	YouTube PPT	เข้าอบรมฯ รับรู้ เข้าใจวาท กรรมที่สามารถชี้แนะการ รักษาศีลข้อที่ 4 ที่จะนำไปสู่การรักษาศีลข้อ ที่ 4	-การโน้มน้าว โดยใช้ หลักการ ของเหตุผล
-การโน้มน้าว โดยใช้ อารมณ์ ความรู้สึก	- ชั้นสร้างการ ยอมรับ (Acceptance) โดยใช้วาท กรรมที่ค้นพบ จากการวิจัย ระยะที่ 1 ที่สามารถชี้แนะ การรักษาศีล ข้อที่ 4 - Activity Learning	-เพื่อกระตุ้นการยอมรับของ ผู้เข้าร่วมฯ โดยการแสดงรับ ฟังความคิดเห็นในการ ประเมินค่า ประโยชน์ของ การรักษาศีลข้อที่ 4, โทษ ของการไม่รักษาศีลข้อที่ 4 -ให้ผู้เข้าร่วมยอมรับถึงโทษ ร้ายแรงของรักษาศีลข้อที่ 4 มีผลเสียต่อตนเอง สังคมรอบ ข้าง ควรที่จะรักษาศีลข้อที่ 4	เลือกกิจกรรม การเรียนรู้ที่ เป็นActivity Learning	ร่วมกิจกรรม Activity Learning	กระดาษบุรีฟ +ปากกาเคมี YouTube PPT เพลง	ผู้เข้าร่วมเกิดการยอมรับ ของผู้เข้าร่วมฯ โดยการ แสดงรับฟังความคิดเห็นใน การประเมินค่า ประโยชน์ ของการรักษาศีลข้อที่ 4, โทษของการไม่รักษาศีลข้อ ที่ 4 -ให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกยอมวาท กรรมที่ชี้แนะการรักษาศีลข้อ ที่ 4	-การโน้มน้าว โดยใช้ อารมณ์ ความรู้สึก

ตารางที่ 3 โปรแกรมการพัฒนาваทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชั้นนำ
พฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ครั้งที่ 5 ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 5

ทฤษฎี	เทคนิคที่ใช้/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ		สื่อที่ใช้	ผลที่ต้องการให้เกิดขึ้น	ประเมิน
			ผู้จัด	ผู้เข้าร่วมฯ			
-การชั้นนำ พฤติกรรม จากการ สื่อสาร เพื่อโน้มน้าว	- ชั้นการสร้าง ความสนใจ (Attention) ต่อรักษาศีลห้า - Activity Learning	-เพื่อกระตุ้นความสนใจ ต่อ รักษาศีล ข้อที่ 5 ของ ผู้เข้าร่วมฯ ให้สนใจตนเอง จากการวิเคราะห์ตนเอง โดย รับฟังความคิดเห็นในการ ประเมินค่าของผู้เข้าร่วมฯ -คุณประโยชน์, ผลดีของการ รักษาศีล ข้อที่ 5 -โทษ, ผลเสียของการไม่ รักษาศีลข้อที่ 5	เลือกกิจกรรม การเรียนรู้ที่ เป็น Activity Learning	ร่วมกิจกรรม Activity Learning	เพลง ที่มีวาทกรรม เชิงศีลธรรม (ศีลข้อ 5)	-ผู้เข้าอบรมฯ ได้ใช้ ความคิดเหตุผล ในการรับรู้ ประโยชน์ต่อการรักษาศีล ข้อที่ 5 -ผู้เข้าร่วมฯ มองเห็น เหตุผลของตนเองทั้ง ผลดี - ผลเสีย ยอมให้ความ สนใจและเอาใจใส่รับรู้ ข้อความในการชักจูง -การไม่ป้องกันฯ มีโทษ - มี ประโยชน์ ?	-การชั้นนำ พฤติกรรม จากการ สื่อสาร เพื่อโน้มน้าว
-การโน้มน้าว โดยใช้ หลักการของ เหตุผล	- ชั้นสร้าง ความเข้าใจ (Comprehension) ใช้วาทกรรมที่ ค้นพบจากการ วิจัยระยะที่ 1 ที่สามารถชั้นนำ การรักษาศีล ข้อที่ 5	การเสริมสร้างกระบวนการ ทางปัญญาให้สามารถคิดตาม แบบการชั้นนำการรักษาศีลข้อ ที่ 5	อธิบายวาท กรรมที่ สามารถชั้นนำ การรักษาศีล ข้อที่ 5	-รับฟัง คำอธิบาย	YouTube PPT	เข้าอบรมฯ รับรู้ เข้าใจวาท กรรมที่สามารถชั้นนำการ รักษาศีลข้อที่ 5 ที่จะนำไปสู่การรักษาศีลข้อ ที่ 5	-การโน้มน้าว โดยใช้ หลักการ ของเหตุผล
-การโน้มน้าว โดยใช้ อารมณ์ ความรู้สึก	- ชั้นสร้างการ ยอมรับ (Acceptance) โดยใช้วาท กรรมที่ค้นพบ จากการวิจัย ระยะที่ 1 ที่สามารถชั้นนำ การรักษาศีล ข้อที่ 5 - Activity Learning	-เพื่อกระตุ้นการยอมรับของ ผู้เข้าร่วมฯ โดยการแสดงรับ ฟังความคิดเห็นในการ ประเมินค่า ประโยชน์ของ การรักษาศีลข้อที่ 5, โทษ ของการไม่รักษาศีลข้อที่ 5 -ให้ผู้เข้าร่วมยอมรับถึงโทษ ร้ายแรงของรักษาศีลข้อที่ 5 มีผลเสียต่อตนเอง สังคมรอบ ข้าง ควรที่จะรักษาศีลข้อที่ 5	เลือกกิจกรรม การเรียนรู้ที่ เป็น Activity Learning	ร่วมกิจกรรม Activity Learning	กระดาดบรูฟ +ปากกาเคมี YouTube PPT เพลง	ผู้เข้าร่วมเกิดการยอมรับ ของผู้เข้าร่วมฯ โดยการ แสดงรับฟังความคิดเห็นใน การประเมินค่า ประโยชน์ ของการรักษาศีลข้อที่ 5, โทษของการไม่รักษาศีลข้อ ที่ 5 -ให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกยอมวาท กรรมที่ชั้นนำการรักษาศีลข้อ ที่ 5	-การโน้มน้าว โดยใช้ อารมณ์ ความรู้สึก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย เป็นการวิจัยผสมวิธีแบบทดลอง (Mixed Methods) แบบขั้นตอน เชิงสำรวจตามลำดับ (An Exploratory Sequential Design) (Creswell, 2015) มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย เพื่อพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย และเพื่อถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชน โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ คือ การศึกษาวิจัยระยะที่ 1 เป็นการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพแบบโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 คน และการศึกษาวิจัยระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้แบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างที่คุณสมบัติผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์มาเป็นอย่างดี จำนวน 30 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง มาเป็นกลุ่มทดลอง แล้วนำมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อกำหนดค่าสถิติ สำหรับตอบปัญหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมทั้งการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 เป็นการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย

ระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการชี้นำพฤติกรรม การรักษาศีลห้าด้วยการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการชี้นำพฤติกรรม การรักษาศีลห้าด้วยการโน้มน้าวใช้อารมณ์ความรู้สึก

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรม การรักษาศีลห้าของเยาวชน

4.1 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ (ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ประกอบด้วย พระภิกษุ นักประพันธ์ อาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ และด้านสังคมศาสตร์หรือ พฤติกรรมศาสตร์ นักวิชาการศาสนา และเยาวชนที่มีพฤติกรรมรักษาศีลห้าในระดับสูง)

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย เลือกมาโดยวิธีแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 15 คน เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2566 เวลา 13.00 – 16.00 นาฬิกา ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้ข้อมูลและ ประเด็นต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) ศีลห้าในความหมายของท่านคืออะไร

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่สอนเรื่องของธรรมชาติ ความจริงของธรรมชาติ และกฎของธรรมชาติ ที่ทุกสิ่งทุกอย่างมีสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันหมด ดังนั้น การกระทำของบุคคลแต่ละคนย่อมมีผลกระทบต่อสังคม ในทางกลับกันการเปลี่ยนแปลงของสังคมย่อมมีอิทธิพลต่อบุคคลด้วย นอกจากนี้ พุทธศาสนายังมีจุดหมายอยู่ที่ความสุข ดังคำกล่าวที่ว่า “ทุกข์สอนให้รู้จัก สุขสอนให้เข้าถึง” เพราะความทุกข์เป็นปัญหาสำคัญที่คนเราต้องการกำจัดให้หมดไป พุทธศาสนาจึงเริ่มด้วยการชี้ให้เห็นตัวปัญหาหรือทุกข์เสียก่อน จากนั้นจึงสอนให้รู้ถึงสาเหตุของปัญหาหรือสาเหตุของทุกข์ แสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์เมื่อปัญหาหรือทุกข์หมดไป และเสนอแนวทางปฏิบัติที่จะแก้ไขปัญหาหรือทุกข์ ซึ่งคำสอนชุดนี้คือ อริยสัจ 4 อันประกอบด้วย ทุกข์ สมุทัย นิโรธ และมรรค

สำหรับผลลัพธ์เมื่อทุกข์หมดไปคือ นิพพาน อันเป็นความสุขสูงสุด และเป็นจุดหมายสูงสุดของพุทธศาสนาด้วย แต่จุดหมายเฉพาะหน้าของพุทธศาสนา คือ การปฏิบัติตนให้มีความสุขในทุกที่ทุกเวลา ไม่ว่าจะสถานการณ์รอบตัวจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ตาม ความสุขนั้นมีหลายระดับ ถึงแม้การที่เข้าถึงความสุขในแต่ละระดับ จะเป็นเรื่องที่เราต้องทำด้วยตนเองก็ตาม แต่สิ่งแวดล้อมและสังคมก็เป็นทั้งปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยขัดขวางการเข้าถึงความสุขของเราเองด้วย

ศาสนาพุทธจึงมีคำสอนที่จะทำให้สังขมรมเย็นเป็นสุข โดยคำสอนขั้นต้นที่ทุกคนในสังคมควรปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ คือ ศีล 5 หรือเบญจศีล เป็นการประพฤติชอบทางกายและวาจา 5 ประการ ประกอบด้วย

- 1) ปาณาติปาตา เวรมณี คือ เว้นจากการฆ่า การประทุษร้ายกัน
- 2) อทินนาทานา เวรมณี คือ เว้นจากการลัก โกง ละเมิดกรรมสิทธิ์ หรือทำลายทรัพย์สิน
- 3) กามเมสุมิฉาจารา เวรมณี คือ เว้นจากการประพฤติดินในกาม
- 4) มุสาวาทา เวรมณี คือ เว้นจากการพูดเท็จ โกหก หลอกลวง
- 5) สุราเมรยมัชชปมาทัฏฐานา เวรมณี คือ เว้นจากน้ำเมาและสิ่งเสพติด อันเป็นที่ตั้งแห่ง

ความประมาท

“...จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ให้ข้อมูลว่า ศิล 5 หรือเบญจศีล เป็นการประพฤติชอบทางกายและวาจา เป็นคำสั่งสอนขั้นพื้นฐานที่ทุกคนในสังคม ควรปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ ประกอบด้วย 1) เว้นจากการฆ่า การประทุษร้ายกัน 2) เว้นจากการลัก โกง ละเมิดกรรมสิทธิ์ หรือทำลายทรัพย์สิน 3) เว้นจากการประพฤติผิดในกาม 4) เว้นจากการพูดเท็จ โกหก หลอกลวง 5) เว้นจากน้ำเมาและสิ่งเสพติด อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท...” (อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนพระพุทธศาสนา, 2566)

2) องค์ประกอบของศีลห้า ทั้งห้าข้อให้ความหมายของท่านมีอะไรบ้าง

ศีล 5 แปลว่า สิกขาบท ที่ผู้ประพฤติปฏิบัติศึกษา และงดเว้นองค์แห่งศีลแต่ละข้อนั้น จัดเป็นสิกขาบท 5 ประการ รวมเรียกว่า เบญจศีล ซึ่งแผลงมาจาก คำว่า “ปญจ สีลานิ” ในคัมภีร์พระไตรปิฎกส่วนมากเรียกว่า สิกขาบท 5 คือ องค์แห่งศีลอย่างหนึ่ง ๆ ซึ่งเป็นข้อห้ามเพื่อการฝึกตน และฝึกฝนอบรม ที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์สิ่งดีงามแก่ชีวิต สังคม การดำเนินชีวิตให้อยู่ได้ ศีล 5 จึงเป็นพื้นฐานของศีลของพุทธศาสนิกชนฝ่ายคฤหัสถ์ สำหรับการจัดระเบียบชีวิตและสังคมของมนุษย์ให้อยู่ในสภาพทั้งปวงมี 5 สิกขาบท ประกอบด้วย

1) ศีลข้อ 1 การไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตนั้น ทำให้เป็นคนอายุยืน ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเปื่อยเน่า ไม่มีใครคิดปองร้าย มีแต่คนเมตตาปรานี คอยโอบเอื้อเจือจุน และได้รับการสงเคราะห์ อนุเคราะห์

2) ศีลข้อ 2 จะเป็นคนรักษาทรัพย์สินได้ดี ไม่มีใครคิดลักขโมย ไม่มีใครเอารััดเอาเปรียบ คอยโกงคอยกิน มีแต่คนคอยดูแลให้ความช่วยเหลือ แม้ไม่อยู่ก็ยังคงคอยรักษาดูแลทรัพย์สินสมบัติให้ทรัพย์สินไม่เกิดความเสียหาย ไม่ว่าจะเกิดภัยใด ๆ ก็ไม่อาจมาทำลายให้สูญสิ้น เช่น วัตภัย อัคคีภัย โจรภัย ตลอดจน อุทกภัยก็ไม่มี แม้จะเกิดก็ไม่เกิดเป็นเหตุให้แคล้วคลาดจนได้

3) ศีลข้อ 3 จะเป็นคนมีสุขภาพกาย สุขภาพใจดี ไม่พะวง ไม่กังวลกับลูกกับเมีย ลูกเมียไม่สร้างความลำบากใจ คนในครอบครัวมีความรักสามัคคีปรองดอง รักกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สามิภรรยาไม่นอกใจ ไม่มีใครมาทำให้ก่อกวนเสียใจ คนที่อยู่ในความปกครองก็ว่านอนสอนง่าย มีภรรยา ก็ไม่เป็นคนมักมากในกาม มีลูกก็เชื่อฟังอยู่ในโอวาท

4) ศีลข้อ 4 ทำให้เป็นคนพูดจาไพเราะมีวาทศิลป์ พูดแล้วมีอำนาจ มีพลัง มีความหลังเหมือนมีมนต์ศักดิ์สิทธิ์อยู่ในวาจา พูดกับใครแล้วมีเสน่ห์ในตัว มีเสียงดังเสียงดีก้องกังวาน สดใส พลังเสียงก้องดังไกลไม่แหบพร่า

5) ศีลข้อ 5 เป็นผู้ที่มีสติปัญญาดีเลิศ มีความคิดความอ่านเหนือกว่าคนทุศีลทั่วไป ร่างกายสะอาดสดใส ผิวพรรณเปล่งปลั่งเนียนนวล ไม่เป็นคนคิดมาก ไม่คิดฟุ้งซ่าน ไม่เป็นโรคประสาท โรคบ้า ไม่เป็นคนจู้จี้ขี้บ่น มีสติสัมปชัญญะมั่นคง ไม่ขี้หลงขี้ลืม

“...จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ให้ข้อมูลว่า ศีล 5 แปลว่า องค์แห่งศีลอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อห้ามเพื่อการฝึกตนและฝึกฝนอบรม ที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์สิ่งดีงาม

แก่ชีวิต สังคม การดำเนินชีวิตให้อยู่ได้อย่างมีความสุข ศิล 5 จึงเป็นพื้นฐานของศีลสำหรับ พุทธศาสนิกชนฝ่ายคฤหัสถ์ ยกตัวอย่างเช่น หากปฏิบัติตามศีลข้อที่ 1 การไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตนั้น จะทำให้เป็นคนอายุยืน ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน ไม่มีใครคิดบงร้าย มีแต่คนเมตตาปราณี คอยโอบเอื้อเจือจุน และได้รับการสงเคราะห์ อนุเคราะห์...” (อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนสังคม, 2566)

3) วาทกรรมที่สื่อความหมายถึงศีลห้าในทัศนคติของท่านเป็นอย่างไร

จากคำสอนของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ได้กล่าว อานิสงส์ของศีล 5 ไว้ว่า ผู้ที่รักษาศีลข้อ 1 เมื่อเกิดเป็นมนุษย์ก็จะทำให้มีพละนามัยแข็งแรงปราศจาก โรคภัยอายุยืนยาว ไม่มีศัตรูเบียดเบียนให้ต้องบาดเจ็บไม่มีอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่จะทำให้บาดเจ็บหรือสิ้น อายุเสียก่อนวัยอันสมควร ผู้ที่รักษาศีลข้อ 2 เมื่อเกิดเป็นมนุษย์ ย่อมทำให้เกิดในตระกูลที่ร่ำรวย การทำมาหาเลี้ยงชีพมักจะประสบช่องทางที่ดี มั่งมีทรัพย์ ทรัพย์สมบัติไม่วิบัติหายนะไปด้วย ภัยอันตรายต่าง ๆ เช่น อัคคีภัย วัตภัย โจรภัย ฯลฯ ผู้ที่รักษาศีลข้อ 3 เมื่อเกิดเป็นมนุษย์ ก็จะประสบ โชคดีในความรัก มักได้พบรักแท้ที่จริงจังจริงจัง ไม่อกหัก มีบุตรธิดา ก็ว่านอนสอนง่าย ไม่คือด้าน ไม่ถูกผู้อื่นหลอกลวงฉุดคร่าอนาจารไป ทำให้เสียหาย บุตรธิดาย่อมเป็นอภิชาติบุตร ซึ่งจะนำเกียรติยศ ชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูล ผู้ที่รักษาศีลข้อ 4 เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์ จะทำให้เป็นผู้ที่มีสุขุมเสียงไพเราะ พูดจา มีน้ำมีนวลชวนฟัง มีเหตุมีผล ชนิดที่เป็น “พุทธวาจา” มีโวหารปฏิภาณไหวพริบในการเจรจา จะเจรจาศาสนาสิ่งใดก็มีผู้เชื่อฟังและเชื่อถือ สามารถว่ากล่าวสั่งสอนบุตรธิดาและศิษย์ให้อยู่ในโอวาท ได้ดี ผู้ที่รักษาศีลข้อ 5 เมื่อเกิดเป็นมนุษย์ เป็นผู้ที่มีสมองประสาท ปัญญา ความคิดแจ่มใส จะศึกษาเล่าเรียนสิ่งใดก็แตกฉาน และทรงจำได้ง่าย ไม่หลงลืมเพื่อนและเลอะเลือน ไม่เสียสติ วิกลจริต ไม่เป็นโรคสมอง โรคประสาท ไม่ปัญญาทรมาน ปัญญาอ่อนหรือปัญญานิม

จากคำสอนของพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ได้กล่าวถึงอานิสงส์ของการรักษาศีล 5 ไว้ว่า 1) ให้อายุยืน ปราศจากโรคภัยเบียดเบียน 2) ทรัพย์สมบัติที่อยู่ในความปกครอง มีความปลอดภัย จากโจรผู้ร้ายมาราวิ เบียดเบียน ทำลาย 3) ระหว่างลูก หลาน สามี ภริยา อยู่ด้วยกันเป็นผาสุก ไม่มีผู้ คอยลวงล้ากล้ากรายต่างครองกันอยู่ด้วยความสุข 4) พูดอะไร มีผู้เคารพเชื่อถือ คำพูดมีเสน่ห์เป็นที่จับใจไพเราะ ด้วยสัจ ด้วยศีล 5) เป็นผู้มั่งมีสติปัญญา และเฉลียวฉลาด ไม่หลงลืมสติ

ผู้มีศีล เป็นผู้ปลูกและส่งเสริมสุขบนหัวใจคนและสัตว์ทั่วโลกให้ มีแต่ความอบอุ่นไม่เป็นที่ ระแวงสงสัย ผู้ไม่มีศีลเป็นผู้ทำลายหัวใจคนและสัตว์ให้ได้รับความทุกข์เดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า ศีลนั้นอยู่ที่ไหน มีตัวตนเป็นอย่างไร ใครเป็นผู้รักษาแล้วก็รู้ว่า ผู้นั้นเป็นตัวศีล ศีลก็อยู่ที่ตนนี้ เจตนา เป็นตัวศีล เจตนา คือ จิตใจ คนเราถ้าจิตไม่มี ไม่เรียกว่าตน มีแต่กายจะทำอะไรได้ ร่างกายกับจิตต้อง อาศัยซึ่งกันและกัน เมื่อจิตไม่มีศีล กายก็ประพฤติไปต่าง ๆ ผู้มีศีลแล้วไม่มีโทษ จะเป็นปกติ แขนงเนียนไม่ห้วนไหว ไม่มีเรื่องหลงหาหลงขอคนที่หา คนที่ขอต้องเป็นทุกข์ ขอเท่าไรยังไม่มียอด

อยากยากเข็ญยิ่งไม่มี กายกับจิตเราได้มาแล้วมีอยู่แล้ว ได้จากบิดามารดาพร้อมบริบูรณ์แล้ว จะทำให้เป็นศิลปินก็ทำได้ ศิลปินอยู่ที่เรานี้แล้ว รักษาได้ไม่มีกาล ได้ผลไม่มีกาล

“...การรักษาศิลปะอย่างมั่นคงไม่ให้เกิดพร่องนั้น ย่อมได้อานิสงส์ทันทีขณะปฏิบัติ ขณะรักษาได้รับผลตั้งแต่วินาทีแรกจนถึงอนาคต บางครั้งอาจไม่ชัดเจนเรื่องอานิสงส์ เพราะไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมให้เห็น และสัมผัสแต่ต้องได้ทันทีทันใด หากแต่เรื่อง ของนามธรรมที่เข้าใจได้ยาก ผู้ที่จะเข้าใจมองเห็นได้ จะต้องเข้าใจธรรมชาติของศีลธรรม รู้ซึ่งถึง ความหมายของนามธรรมและสัมผัสได้ถึงเรื่องจิตพอสมควร อานิสงส์ของศีลแม้จะเกิดขึ้นได้ทันทีที่รักษาได้ แต่ก็ไม่เหมือนการซื้อขายสินค้าที่ปรากฏผลจากการแลกเปลี่ยนเป็นวัตถุได้ทันที และผลนั้นจะเกิดที่ใจคน ที่มีความละเอียดอ่อนกับเรื่องนี้อย่างเข้าใจเท่านั้น จึงจะยอมรับอานิสงส์ของการรักษาศิลปะที่ปรากฏในปัจจุบัน...” (นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ, 2566)

4) Key message ได้อธิบายเป็นวาทกรรมเชิงศีลธรรมในทัศนะของท่าน เพราะเหตุใด

เพลงที่ใช้คือ “สัญญาหน้าตาแม่” ศิลปิน : มนต์แคน แก่นคูน

“บักคำผลาญที่คนสำ หยหน้าตาแม่ทำให้แค้น

ใจแม่คงเจ็บหนัก ลูกมันชั่วคักที่ลืมดูแล

บักโตปัญหาคนเดิม สิเป็นคนดีแล้วแต่อ้อแม่

สิตั้งใจลบเห็ดตึกลบบาดแผล สิบให้แม่เสียใจ”

(สัญญาหน้าตาแม่. 2566 : มนต์แคน แก่นคูน : YouTube)

“...จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าบทเพลงนี้มีเนื้อหาที่ตีสะท้อนความรู้สึกของคนในครอบครัว และสังคมได้เป็นอย่างดี เป็นบทเพลงที่เปลี่ยนชีวิตเด็กเกรคนหนึ่งให้คิดได้ อยู่ในศีลในธรรม ไม่ทำให้คนที่เรารักต้องผิดหวัง และเป็นแรงบันดาลใจให้กับคนที่กำลังจะปรับเปลี่ยนตัวเอง โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “บักโตปัญหาคนเดิม สิเป็นคนดีแล้วแต่อ้อแม่สิตั้งใจลบ เห็ดตึกลบบาดแผล สิบให้แม่เสียใจ ขอสัญญากับหน้าตาแม่ ว่าต่อไปนี้ลูกสิตั้งใจสิเห็ดโตเป็นคนดี...” (อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์, 2566)

5) Key message ได้อธิบายเป็นวาทกรรมที่ชี้แนะพฤติกรรมรักษาศิลปะข้อที่ 1 เพราะเหตุใด

เพลงที่ใช้คือ “ศีล 5 (สั่ว)” ศิลปิน : แจ็ค ดุโอ

“บุญบาปจ้องคอแลงเซาบ่ย้ายนกรรมตามสนองแหงนหา

คือ...เห็ดอ้ายเจ็บแสบเกือบตาย...

จำได้บ่ตอนเจ้าบอกฮัก เอ่ยคำสัญญาว่าจั่งไต จื่อได้บ่ คนใด เจ้าถ่มละตี

บ่ย้ายนกรรมติดตามหัวใจแหงนหา มือเจ้าลาฆ่าใจพี่ ฟังเด้อบาดนี้ สิเว้าสู่ฟัง

ศีลข้อ 1 เจ้ามาฆ่าใจ

ข้อ 2 ลักไปหัวใจดวงนี้
 ข้อ 3 พาเขามาอย่าอี
 ข้อ 4 มาตัวว่าฮักแรงแงหลาย
 ข้อ 5 คือเฮ็ดให้อ้ายเมาฮัก เจ็บคักย้อนคนใจร้าย
 ใ้หันรกแผดเผาฮักพังสลาย โวโหวโโฮ
 เจ้าบ่ย่านแห่นบ่”

(คีล 5 (สั่ว). 2566 : แจ็ค ดูโอ้ : YouTube)

“...จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าบทเพลงนี้มีเป็นการเปรียบเทียบและชี้ว่าพฤติกรรมกรรมการรักษาศิลป์ข้อที่ 1 และข้ออื่น ๆ เป็นอย่างดี โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “คือ...เฮ็ดอ้ายเจ็บแรงแงเกือบตาย, บ่ย่านกรรมติดตามหัวใจแห่นบ่หว่า มื้อเจ้าลาฆ่าใจพี และท่อนศิลป์ข้อ 1 เจ้าฆ่าใจ” ทำให้ผู้ฟังบทเพลงนี้ไม่ยอมทรยศ หรือทำร้ายคนที่เรารักไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกายและจิตก็ตาม...” (นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ, 2566)

6) Key message ใดถือเป็นวาทกรรมที่ชี้ว่าพฤติกรรมกรรมการรักษาศิลป์ข้อที่ 2 เพราะเหตุใด
 เพลงที่ใช้คือ “ดวงใจทรพี” ศิลปิน : รำไพ แสงทอง

“เต็บโตเป็นสาว ผู้บ่าวมาลุ่มล่อมเพิ่น
 เด่มมือขอเงิน แม่นี้ กะย่นให้
 แต่หาล้างมือ แมบ่ได้ตั้งใจ
 เจ้ากะด่าตะคอกไล่ บ่เห็นใจแม่เลย”

(ดวงใจทรพี. 2566 : รำไพ แสงทอง : YouTube)

“...จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าบทเพลงนี้มีเป็นการเปรียบเทียบและชี้ว่าพฤติกรรมกรรมการรักษาศิลป์ข้อที่ 2 เป็นอย่างดี โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “เด่มมือขอเงิน แม่นี้กะย่นให้ แต่หาล้างมือ แมบ่ได้ตั้งใจ เจ้ากะด่าตะคอกไล่ บ่เห็นใจแม่เลย” ทำให้ผู้ฟังบทเพลงและดูเอ็มวีการแสดงนี้ไม่กล้าที่จะกระทำผิดในศิลป์ข้อ 2 ไม่ว่าจะเป็นการลักขโมยเงินผู้ปกครองหรือคนที่เรารักและในทางกฎหมายถือว่ามีความผิดทางอาญาด้วยเพราะฉะนั้นต้องมีสติเป็นอย่างยิ่งในการใช้ชีวิตเพราะถ้าหากปฏิบัติได้ดีในศิลป์ข้อ 2 อาานิสงค์ผลบุญที่จะได้คือทำให้เป็นคนที่มีทรัพย์สิน มั่งคั่ง ไม่อดอยาก ไม่มีควมยากจน มีความเป็นอยู่ที่สุขสบายไม่เดือดร้อน (อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย, 2566)

7) Key message ใดถือเป็นวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลข้อที่ 3 เพราะเหตุใด เพลงที่ใช้คือ “ทำบาปปลง” ศิลปิน : ศิริพร อำไพพงษ์

“เขา สาเด้ออาย ฮักไป ก็บ่ดี
ให้รักนี้ หยุดไว้ที่ลาไกล
ผู้มาหลัง ก็ต้องเป็นฝ่ายไป
เห็นหน้าแฟนอาย น่องทำร้ายปลง
ถึงแม้อักอาย แต่น่องทำบาปปลง”

(ทำบาปปลง. 2566 : ศิริพร อำไพพงษ์ : YouTube)

“...จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าบทเพลงเป็นการเปรียบเทียบให้เราเห็นคือ แม้ว่าเราจะรักเขามากก็ตาม แต่ผู้ชายที่เราชอบมีคนรัก และมีครอบครัว เป็นการส่งเสริมและชี้นำให้ผู้ฟังได้รักษาศีลธรรม ไม่เป็นคู่ของใครหรือคบซ้อนเพราะมันจะเป็นบาปกรรม โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “คงบาปเหลือเกิน หากน่องจะเดิน ไปแย่งมา ลูกไร่เดียวสา ภรรยาที่น่าฮัก น่องบ่อยาก เป็นคู่ทำให้ร้างลา อายฮักแท้ รู้แกใจตลอดเวลา เราเจอะกันซ้ำ จึงได้แต่หาทางปลง...” (อาจารย์ประจำสาขาวิชาการปกครอง, 2566)

8) Key message ใดถือเป็นวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลข้อที่ 4 เพราะเหตุใด เพลงที่ใช้คือ “ตัวแฟนว่าจั่งไต่” ศิลปิน : หนิง คำพะนาง

“ตัวแฟนว่าจั่งไต่ จิงหลอยมาได้ทุกวัน
ในยามเรานั่งข้างกัน อ้ายบอกคนทางบ้านจั่งไต่
เอางานบังหน้าแม่บ่ หรือเอาหยังหนอบังใจ
ถ้าบ่หลูโตนแฟนอาย กะย่านน่องอายแนเด้อ
หยุดนอกใจเถอะ หยิกใจอย่าเปลอไปต่อ
กับน่องให้พอ บอกใจว่าแค่เคยเจอ
บ่แม่บ่ฮัก แต่ฮักบ่ได้กับหนุ่มเมียเปลอ
อ้ายฟ้าวกกลับบ้านสาเด้อ เตี่ยวคนทางบ้าน เป็นหวัง”

(ตัวแฟนว่าจั่งไต่. 2566 : หนิง คำพะนาง: YouTube)

“...จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าบทเพลงเป็นการส่งเสริมและชี้นำให้ผู้ฟังได้รักษาศีลข้อที่ 4 เป็นอย่างดี โดยเนื้อหาของบทเพลงเป็นการบอกให้ผู้ชายไม่ต้องมายุ่งกับตนเองเพราะผู้ชายมีแฟนแล้ว ไม่สนับสนุนและไม่เห็นด้วยกับเรื่องการโกหกพูดปด โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “ตัวแฟนว่าจั่งไต่ จิงหลอยมาได้ทุกวัน ในยามเรานั่งข้างกัน อ้ายบอกคนทางบ้านจั่งไต่ เอางานบังหน้าแม่บ่ หรือเอาหยังหนอบังใจ ถ้าบ่หลูโตนแฟนอาย กะย่านน่องอายแนเด้อ...” (อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย, 2566)

9) Key message ใต้อธิปไตยเป็นวาทกรรมที่ชี้แนะพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลข้อที่ 5 เพราะเหตุใด เพลงที่ใช้คือ “ยังฮักไผ่อีกได้บ่” ศิลปิน : มนต์แคน แก่นคูน, มินตรา อินทิตรา

“ให้คนบ่ฮักให้เขาเบ็ดคัก อยู่ฮักหัวใจ
แต่สิ่งที่เขาคืนให้ กะจั่งฮักเห็นวันนี้
ขอบคุณฮักหลาย น้องฮักได้ในความหวังดี
จักส่อยได้หรือบ่คักกรี้ แค่งบ่มีวิธี ซ่อมใจดวงนี้ใช้ต่อ”

(ยังฮักไผ่อีกได้บ่. 2566 : มนต์แคน แก่นคูน, มินตรา อินทิตรา : YouTube)

“...จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าบทเพลง เป็นการส่งเสริมและชี้แนะให้ผู้ฟังได้รักษาศีลข้อที่ 5 ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสุราเมรัยเป็นอย่างดี โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “จักส่อยได้หรือบ่คักกรี้ แค่งบ่มีวิธี ซ่อมใจดวงนี้ใช้ต่อ” เพราะเมื่อเรากหัก ผิดหวัง เสียใจ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่สามารถช่วยเราให้หายเจ็บปวดได้ มีแต่ส่งผลเสียทั้งเงินทอง หน้าที่การงาน สุขภาพกาย สุขภาพจิต เป็นต้น เพียงเพราะเราไม่หาวิธีที่เยียวยาจิตใจตัวเอง...” (อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์, 2566)

10) Key message ที่สามารถการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผลในการรักษาศีลห้า เพลงที่ใช้คือ “จาเว้าสู่ฟัง” ศิลปิน : ดุ่ย เชียงรัมย์

“อันนี้ละว่าสังคมพาเป็น
โตอย่างให้เห็น กะพาเป็นกันหลาย
อยู่นาคันดี ละดีนากันไป
อยู่นาคันซี้ฮ้าย กะซี้ฮ้ายพองกัน
วางโตผิดคนั้น เฮากะยังพอน
วางใจผิดคน ละมันเสียเวลา
ฟังเบิ่งเด้อเจ้า ซ่อมเอาเองว่า
ในมุ่มมองผู้ซ้าสิจาเว้าสู่ฟัง”

(จาเว้าสู่ฟัง. 2566 : ดุ่ย เชียงรัมย์ : YouTube)

“...จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าเป็นบทเพลงที่เป็นคติสอนใจให้กับเยาวชนทุกคน เป็นการเล่าเรื่องราวของการคบเพื่อน การวางตัว การเลือกสังคมที่ดี การรักษาศีลธรรม การรู้ผิดชอบชั่วดีอย่างมีเหตุมีผล โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “คนเห็นแกโตกะอย่าไปเกี่ยวข้อง คนดีหน้าสองกะอย่าไว้วางใจ ซันฮักจักแล้วกะถอยมาให้ไกล ซ่อมเบิ่งเอาไว้ซันเป็นไป คือว่าเลยจาเว้าสู่ฟัง...” (อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนพระพุทธศาสนา, 2566)

11) Key message ที่สามารถการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึกในการรักษาศิลปะทำ

เพลงที่ใช้คือ “เปเรต (สัมภเวสี)” ศิลปิน : รำไพ แสงทอง

“เนื้ออุ่นแม่ย่านแต่เจ้าหลงผิด ให้คนบงการชีวิตแล้วบ่คิดพ้อบาปบุญ
ดวงใจเจ้าหลงเชื่อคำเมียผัว แล้วเจ้ากะมาทำชั่ว ต่อผู้ที่มีพระคุณ
เฮ็ดให้แม่ฮ้องไห้ น้ำตาไหลขุ่น ๆ ระวังไว้เด้อคุณ บาปกรรม
มันผู้ใดที่เฮ็ดให้แม่ฮ้องไห้ ยามมันตายลิกกลายเป็นสัมภเวสี
ฮ้องไห้ไผซ่อย อ้อ อี้ อี้ อ้อ กะบ่มีไผซ่อยได้
ฝากเป็นเรื่องราวสอนใจ ให้เจ้า คิดเบิ่ง”

(เปเรต (สัมภเวสี). 2566 : รำไพ แสงทอง : YouTube)

“...จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าเป็นบทเพลงที่เป็นคติสอนใจให้กับเยาวชนทุกคนที่กำลังหลงผิดหรือมีความคิดที่จะกระทำการใดที่ผิดต่อกฎหมาย ผิดศีลธรรม กับพ่อและแม่และครอบครัว ก็จะได้รับผลกระทบนั้น ๆ ตามมาไม่ช้าก็เร็ว บทเพลงนี้ชี้้นำให้ผู้ฟังได้รักษาศีลธรรมด้านอารมณ์ ความรู้สึกเป็นอย่างดี ทั้งคำร้องและเอ็มวี การแสดง สมบัตภาพและมีเนื้อหาที่ชัดเจน โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “มันผู้ใดที่เฮ็ดให้แม่ฮ้องไห้ ยามมันตายลิกกลายเป็นสัมภเวสี ไตสูงใหญ่มือลำโบลาน ทรมานอีหลี ปากลำซุเข็มน้อย ฮ้องไห้ไผซ่อย อ้อ อี้ อ้อ อ้อ กะบ่มีไผซ่อยได้...” (อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนสังคม, 2566)

4.2 ผลการวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นปีการศึกษา สาขาวิชา

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	5	16.67
หญิง	25	53.33
รวม	30	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	18	60.00
21 - 25 ปี	12	40.00
มากกว่า 26 ปี	0	0
รวม	30	100.00

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นปีการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	12	40.00
ชั้นปีที่ 2	5	16.67
ชั้นปีที่ 3	6	20.00
ชั้นปีที่ 4	7	23.33
อื่น ๆ (ระบุ)	0	0
รวม	30	100.00
สาขาวิชา		
สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์	4	13.33
สาขาวิชาการปกครอง	3	10.00
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	3	10.00
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	3	10.00
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ	2	6.67
สาขาวิชาการสอนปฐมวัย	3	10.00
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย	5	16.67
สาขาวิชาการสอนสังคม	3	10.00
สาขาวิชาการสอนพระพุทธศาสนา	4	13.33
รวม	30	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.33 และเพศชาย ร้อยละ 16.67 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 60.00 รองลงมา มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 25 ปี ร้อยละ 40.00 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 และผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 รองลงมา คือ สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และสาขาวิชาการสอนพระพุทธศาสนา จำนวนสาขาละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 โดยสาขาวิชาการปกครอง สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการสอนปฐมวัย และสาขาวิชาการสอนสังคม จำนวนสาขาละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ลำดับสุดท้ายสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

4.2.1 ระดับการชี้นำพฤติกรรมมารักษาสิลหำด้วยการน้มน้ำวโดยใช้หลักการของเหตุผล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการชี้นำพฤติกรรมมารักษาสิลหำด้วยการน้มน้ำวโดยใช้หลักการของเหตุผล

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย \bar{x} และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการชี้นำพฤติกรรมมารักษาสิลหำด้วยการน้มน้ำวโดยใช้หลักการของเหตุผล

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	\bar{x}	S.D.	
1. ใช้หลักการของเหตุผล			
1) วาทกรรมชี้นำให้ท่านรับรู้และตระหนักถึงการรักษาสิลหำ	3.97	1.45	มาก
2) วาทกรรมสนับสนุนให้ท่านเห็นถึงประโยชน์ของการรักษาสิลหำ	3.90	1.08	มาก
3) วาทกรรมสนับสนุนให้ท่านเห็นถึงโทษของการรักษาสิลหำ	4.03	1.05	มาก
4) ท่านเห็นว่าวาทกรรมเป็นสิ่งที่ดีและจะทำให้ท่านได้เรียนรู้แนวทางการรักษาสิลหำทางตรง และทางอ้อมจากการฟังเพลงอีสานอินดี้	4.57	0.67	มากที่สุด
5) ท่านเห็นถึงแบบอย่างที่ดี ที่สนับสนุนเหตุผลในการรักษาสิลหำ	4.50	0.76	มาก
6) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียน ทำร้ายชีวิตอื่น	4.07	0.96	มาก
7) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์	3.77	1.26	มาก
8) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านคู่ครอง บุคคลที่รักหวงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่นอกใจคู่ครองของตน	4.63	0.60	มากที่สุด
9) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นด้วยวาจาเท็จ โกหก หลอกลวง ตัดรอนประโยชน์หรือแก้งทำลาย	4.43	0.76	มาก

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	\bar{x}	S.D.	
10) วาทกรรมชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากความประมาทพลังพลาดมัวเมาเนื่องจากการใช้สิ่งเสพติดที่ทำให้เสียสติสัมปชัญญะ	3.83	1.83	มาก
รวม	4.18	1.04	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับการชี้้นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลห้าด้วยการโน้มน้าว โดยใช้หลักการของเหตุผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 4.18$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.04 เมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ข้อลำดับสูงสุด คือ ข้อที่ 8) วาทกรรมชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านคู่ครอง บุคคลที่รักหวงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่นอกใจคู่ครองของตน ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.60) รองลงมาเป็นข้อที่ 4) ท่านเห็นว่าวาทกรรมเป็นสิ่งที่ดีและจะทำให้ท่านได้เรียนรู้แนวทางการรักษาศีลห้าทางตรง และทางอ้อมจากการฟังเพลงอีสานอินดี้ ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.67) ข้อที่ 5) ท่านเห็นถึงแบบอย่างที่ดีที่สนับสนุนเหตุผลในการรักษาศีลห้า ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.76) ข้อที่ 9) วาทกรรมชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นด้วยวาจาเท็จ โทก หลอกลวง ตัดรอนประโยชน์หรือแกล้งทำลาย ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.76) ข้อที่ 6) วาทกรรมชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียน ทำร้ายชีวิตอื่น ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.96) ข้อที่ 3) วาทกรรมสนับสนุนให้ท่านเห็นถึงโทษของการรักษาศีลห้า ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 1.05) ข้อที่ 1) วาทกรรมชี้ นำให้ท่านรับรู้และตระหนักถึงการรักษาศีลห้า ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 1.45) ข้อที่ 2) วาทกรรมสนับสนุนให้ท่านเห็นถึงประโยชน์ของการรักษาศีลห้า ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 1.08) ข้อที่ 10) วาทกรรมชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากความประมาทพลังพลาดมัวเมาเนื่องจากการใช้สิ่งเสพติดที่ทำให้เสียสติสัมปชัญญะ ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 1.83) และลำดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 7) วาทกรรมชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์ ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 1.26) ตามลำดับ

4.2.2 ระดับการชี้้นำพฤติกรรมมารักษาตัวด้วยการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการชี้้นำพฤติกรรมมารักษาตัวด้วยการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย \bar{x} และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการชี้้นำพฤติกรรมมารักษาตัวด้วยการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	\bar{x}	S.D.	
1. ใช้อารมณ์ความรู้สึก			
1) วาทกรรมเชิงศีลธรรมกระตุ้นความรู้สึกศรัทธาในอนิสงฆ์ของการรักษาตัว	3.70	1.88	มาก
2) พฤติกรรมรักษาตัวของท่านเกิดจากการวาทกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้เห็นถึงผลที่ดี	4.33	0.83	มาก
3) วาทกรรมตัวอย่างที่ดีส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่รักษาตัว	4.53	0.72	มากที่สุด
4) ท่านสนใจ และชอบฟังวาทกรรมเชิงศีลธรรมที่ส่งเสริมกำลังใจในการปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ	4.43	0.92	มาก
5) ท่านเห็นถึงผลกระทบที่เกิดจากการไม่รักษาตัวจากวาทกรรมเชิงศีลธรรม	4.63	0.66	มากที่สุด
6) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียน ทำร้ายชีวิตอื่น	3.77	1.26	มาก
7) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์	3.83	0.90	มาก
8) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านคู่ครอง บุคคลที่รักห่วงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่นอกใจคู่ครองของตน	4.57	0.67	มากที่สุด
9) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นด้วยวาจาเท็จ โกหก หลอกลวง ตั้ดรอนประโยชน์หรือแก้งทำลาย	4.65	0.65	มากที่สุด
10) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากความประมาทพลั้งพลาดมัวเมาเนื่องจากการใช้สิ่งเสพติดที่	4.13	0.81	มาก

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	\bar{x}	S.D.	
ทำให้เสียสติสัมปชัญญะ			
รวม	4.26	0.93	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับการชี้้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าด้วยการโน้มน้าวโดยใช้ อารมณ์ความรู้สึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 4.26$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.93 เมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ข้อลำดับสูงสุดที่สุด คือ ข้อที่ 9) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นด้วยวาจาเท็จ โทก หลอกลวง ตัดรอนประโยชน์หรือแกล้งทำลาย ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.65) รองลงมาเป็นข้อที่ 5) ท่านเห็นถึงผลกระทบที่เกิดจากการไม่รักษาศีลห้าจากวาทกรรมเชิงศีลธรรม ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.66) ข้อที่ 8) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านคู่ครอง บุคคลที่รักหวงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่นอกใจคู่ครองของตน ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.67) ข้อที่ 3) วาทกรรมตัวอย่างที่ดีส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่รักษาศีลห้า ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.72) ข้อที่ 4) ท่านสนใจ และชอบฟัง วาทกรรมเชิงศีลธรรมที่ส่งเสริมกำลังใจในการปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.92) ข้อที่ 2) พฤติกรรมรักษาศีลห้าของท่านเกิดจากการวาทกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้เห็นถึงผลที่ดี ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.83) ข้อที่ 10) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากความประมาทหลังพลาดมัวเมาเนื่องจากการใช้สิ่งเสพติดที่ทำให้เสียสติสัมปชัญญะ ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.81) ข้อที่ 7) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์ ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.90) ข้อที่ 6) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียน ทำร้ายชีวิตอื่น ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 1.26) และลำดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 1) วาทกรรมเชิงศีลธรรมกระตุ้นความรู้สึกศรัทธาในอนิสงฆ์ของการรักษาศีลห้า ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 1.88) ตามลำดับ

4.2.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการการถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้้นำพฤติกรรมรักษาศีลห้าของเยาวชน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

เพลงลูกทุ่งอีสานอินดี้ในปัจจุบันกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ประชาชนทุกเพศทุกวัยสามารถเข้าถึงเพลงลูกทุ่งอินดี้ได้ง่าย เพราะความเจริญด้านเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ต เฟซบุ๊ก ยูทูบ เป็นต้น ที่ถูกเผยแพร่ในโลกโซเชียลอย่างอิสระ เนื้อหาเพลงลูกทุ่งอีสานอินดี้ในปัจจุบัน มีเนื้อหาที่เปลี่ยนไปจากเดิมเป็นอย่างมาก ที่มีอิทธิพลต่อการชี้้นำพฤติกรรมของเยาวชน โดยมักมีเนื้อหา

ล่อแหลมสื่อบุไปในทางเพศ สื่อบุไปในทางการแย่งคนรัก การเป็นกิ๊กเป็นชู้ การทำผิดศีลธรรมมากขึ้น และปัจจุบันมีศิลปินหลายคนหวังจะโด่งดังด้วยเนื้อเพลงและท่าเต้นที่มีหมิ่นเหม่ไปในเชิงอนาจาร ด้วยท่าเต้นที่วาบหวิว ยั่วยวน รุนแรง และเร้าใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่ควบคุมได้ยาก หากเยาวชน นักเรียน วัยรุ่น นักศึกษา หรือประชาชนในสังคมไม่มีวิจารณญาณในการดูและการฟังเพลง อาจเกิดพฤติกรรม การเลียนแบบพฤติกรรมในบทเพลงลูกทุ่งอีสานก็เป็นได้ ฉะนั้นจึงผู้ประพันธ์บทเพลงหรือผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้อง ควรร่วมกันหาแนวทางหรือวิธีการแก้ไขด้วยวิธีการประพันธ์เพลงที่มีความไพเราะ สละสลวย มีเนื้อหาที่ดี มีคำร้องที่ไม่ล่อแหลม คำร้องไม่ผิดศีลธรรม ไม่ผิดจารีตประเพณีไทย เพื่อสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนในสังคมไทยต่อไป และนอกจากเอาเพลงอีสานอินดี้มาประยุกต์ใช้ใน โปรแกรมแล้วควรนำเพลงสไตล์อื่น ๆ เข้ามาร่วมในโปรแกรมด้วย เพราะจะได้มีความหลากหลาย ให้กับเยาวชนได้เข้าถึงบทเพลงทุกกลุ่ม

4.3 เปรียบเทียบการใช้โปรแกรมการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มี อิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ก่อนและหลัง การทดลอง

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{x} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภาพรวมของ การใช้โปรแกรมการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำ พฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Pair T-test

แบบทดสอบ	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	p
- ก่อนทดลอง	30 คน	20 คะแนน	15.00	1.38	4.20	0.000
- หลังทดลอง	30 คน	20 คะแนน	16.07	1.28		

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 พบว่า การทดสอบภาพรวมของการใช้โปรแกรมการพัฒนาวาทกรรมเชิง ศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนใน สังคมไทย ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผลการวิจัยมี ความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงขอสรุปผลการวิจัยใน บทที่ 5

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดีที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย 2) เพื่อพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดีที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย 3) เพื่อถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดีที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชน รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) ทั้งวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 เป็นการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มเป้าหมายจำนวน 15 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง ขั้นตอนที่ 2 วิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้แบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างที่คุณสมบัติผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์มาเป็นตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง มาเป็นกลุ่มทดลอง แล้วนำมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อกำหนดหาค่าสถิติสำหรับตอบปัญหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมทั้งการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

1) สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์

1) ศีลห้าในความหมายของท่านคืออะไร

ศีล 5 หรือเบญจศีล เป็นการประพฤติชอบทางกายและวาจา เป็นคำสั่งสอนขั้นพื้นฐานที่ทุกคนในสังคม ควรปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ ประกอบด้วย 1) เว้นจากการฆ่า การประทุษร้ายกัน 2) เว้นจากการลัก โกง ละเมิดกรรมสิทธิ์ หรือทำลายทรัพย์สิน 3) เว้นจากการประพฤตินอกใจในกาม 4) เว้นจากการพูดเท็จ โกหก หลอกลวง 5) เว้นจากน้ำเมาและสิ่งเสพติด อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท

2) องค์ประกอบของศีลห้า ทั้งห้าข้อให้ความหมายของท่านมีอะไรบ้าง

ศีล 5 แปลว่า องค์แห่งศีลอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อห้ามเพื่อการฝึกตนและฝึกฝนอบรม ที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์สิ่งดีงามแก่ชีวิต สังคม การดำเนินชีวิตให้ได้อย่างมีความสุข ศีล 5 จึงเป็นพื้นฐานของศีลสำหรับพุทธศาสนิกชนฝ่ายคฤหัสถ์ หากปฏิบัติตามศีลข้อที่ 1 การไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตนั้น จะทำให้เป็นคนอายุยืน ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน ไม่มีใครคิดปองร้าย มีแต่คนเมตตาปรานี

คอยโอบเอื้อเจือจุน และได้รับการสงเคราะห์ อนุเคราะห์ หากปฏิบัติตามศีลข้อ 2 จะเป็นคนรักษาทรัพย์สินได้ดี ไม่มีใครคิดลักขโมย ไม่มีใครเอาไรต์เอาเปรียบ คอยโงกคอยกิน มีแต่คนคอยดูแลให้ความช่วยเหลือ หากปฏิบัติตามศีลข้อ 3 จะเป็นคนมีสุขภาพกาย สุขภาพใจดี ไม่พะวง ลูกเมียไม่สร้างความลำบากใจ คนในครอบครัวมีความรักสามัคคีปองดอง ไม่มีใครมาทำให้ก่ลัดกลุ้มเสียใจ หากปฏิบัติตามศีลข้อ 4 ทำให้เป็นคนพูดจาไพเราะมีวาทีศิลป์ พูดแล้วมีอำนาจ มีพลังเหมือนมีมนต์ศักดิ์สิทธิ์อยู่ในวาจา พูดกับใครแล้วมีเสน่ห์ในตัวและหากปฏิบัติตามศีลข้อ 5 เป็นผู้มีสติปัญญาดีเลิศ มีความคิดความอ่านเหนือกว่าคนทุศีลทั่วไปร่างกายสะอาดสดใส ผิวพรรณเปล่งปลั่งเนียนนวล ไม่เป็นคนคิดมาก ไม่คิดฟุ้งซ่าน มีสติสัมปชัญญะมั่นคง

3) วาทกรรมที่สื่อความหมายถึงศีลห้าในทัศนคติของท่านเป็นอย่างไร

จากคำสอนของพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ได้กล่าวถึงอานิสงส์ของการรักษาศีล 5 ไว้ว่า 1) ทำให้อายุยืน ปราศจากโรคภัยเบียดเบียน 2) ทรัพย์สมบัติที่อยู่ในความปกครอง มีความปลอดภัยจากโจรผู้ร้ายมาราวิ เบียดเบียน ทำลาย 3) ระหว่างลูก หลาน สามี ภรรยา อยู่ด้วยกันเป็นผาสุก ไม่มีผู้คอยล่วงล้ำกรายต่างครองกันอยู่ด้วยความเป็นสุข 4) พูดอะไร มีผู้เคารพเชื่อถือ คำพูดมีเสน่ห์เป็นที่จับใจไพเราะ ด้วยสัตย์ ด้วยศีล 5) เป็นผู้มีสติปัญญา และเฉลียวฉลาด ไม่หลงลืมสติ

การรักษาศีลอย่างมั่นคงไม่ให้บกพร่องนั้น ย่อมได้อานิสงส์ทันทีขณะปฏิบัติ ขณะรักษาได้รับผลตั้งแต่วินาทีแรกจนถึงอนาคต บางครั้งอาจไม่ชัดเจนเรื่องอานิสงส์ เพราะไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมให้เห็นและสัมผัสแต่จะต้องได้ทันทีทันใด หากแต่เรื่องของนามธรรมที่เข้าใจได้ยาก ผู้ที่จะเข้าใจมองเห็นได้จะต้องเข้าใจธรรมชาติของศีลธรรม รู้ซึ่งถึงความหมายของนามธรรมและสัมผัสได้ถึงเรื่องจิตพอสมควร อานิสงส์ของศีลแม้จะเกิดขึ้นได้ทันทีที่รักษาได้ แต่ก็ไม่เหมือนการซื้อขายสินค้าที่ปรากฏผลจากการแลกเปลี่ยนเป็นวัตถุได้ทันที และผลนั้นจะเกิดที่ใจคนที่มีความละเอียดอ่อนกับเรื่องนี้ยิ่งเข้าใจเท่านั้น จึงจะยอมรับอานิสงส์ของการรักษาศีลที่ปรากฏในปัจจุบัน

4) Key message ได้อธิบายวาทกรรมเชิงศีลธรรมในทัศนะของท่าน เพราะเหตุใด

เพลงที่ใช้คือ “สัญญาบน้ำตาแม่” ศิลปิน : มนต์แคน แก่นคูณ โดยบทเพลงนี้มีเนื้อหาที่ดีสะท้อนความรู้สึกของคนในครอบครัว และสังคมได้เป็นอย่างดี เป็นบทเพลงที่เปลี่ยนชีวิตเด็กเกรคนหนึ่งให้คิดได้ อยู่ในศีลในธรรม ไม่ทำให้คนที่เรารักต้องผิดหวัง และเป็นแรงบรรดาลใจให้กับคนที่กำลังจะปรับเปลี่ยนตัวเอง โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “บักโตปัญหาคนเดิม สิเป็นคนดีแล้วแต่อ๊อแม่สิตั้งใจลบเฮ็ดดีกลบบาดแผล สิบให้แม่เสียใจ ขอสัญญากับน้ำตาแม่ ว่าต่อไปนี้ลูกสิตั้งใจ สิเฮ็ดโตเป็นคนดี”

5) Key message ได้อธิบายวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 1 เพราะเหตุใด

เพลงที่ใช้คือ “ศีล 5 (สั่ว)” ศิลปิน : แจ็ค ดูโอ้ โดยบทเพลงนี้มีเป็นการเปรียบเทียบและชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 1 และข้ออื่น ๆ เป็นอย่างดี โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “คือ...เฮ็ดอายเจ็บแวง

เกือบตาย, บัณฑิตกรรมติดตามหัวใจแห่งหัวใจที่ มือเจ้าลาฆ่าใจที่ และท่อนศีลข้อ 1 เจ้ามาฆ่าใจ” ทำให้ผู้ฟังบทเพลงนี้ไม่อยากทรยศ หรือทำร้ายคนที่เรารักไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกายและจิตก็ตาม เพราะถือว่าเป็นการผิดศีลธรรม

6) Key message ได้อธิบายเป็นวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 2 เพราะเหตุใด

เพลงที่ใช้คือ “ดวงใจทรี” ศิลปิน : ราไฟ แสงทอง บทเพลงนี้มีเป็นการเปรียบเทียบและชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 2 เป็นอย่างดี โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “เดมือขอเงิน แม่นี่กะยื่นให้ แต่ท่าล้างมือ แม่บ่ได้ตั้งใจ เจ้ากะดำตะคอกใส่ บ่เห็นใจแม่เลย” ทำให้ผู้ฟังบทเพลงและดูเอ็มวีการแสดงนี้ ไม่กล้าที่จะกระทำผิดในศีลข้อ 2 ไม่ว่าจะเป็นการลักขโมยเงินผู้ปกครองหรือคนที่เรารักและในทางกฎหมายถือว่ามีผิดทางอาญาด้วยเพราะฉะนั้นต้องมีสติเป็นอย่างยิ่งในการใช้ชีวิตเพราะถ้าหากปฏิบัติได้ดีในศีลข้อ 2 อานิสงค์ผลบุญที่จะได้คือทำให้เป็นคนที่มีทรัพย์สิน มั่งคั่ง ไม่อดอยาก ไม่มีความยากจน มีความเป็นอยู่สุขสบายไม่เดือดร้อน

7) Key message ได้อธิบายเป็นวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 3 เพราะเหตุใด

เพลงที่ใช้คือ “ทำบาปปลง” ศิลปิน : ศิริพร อำไพพงษ์ โดยบทเพลงมีเนื้อหาการเปรียบเทียบให้เราเห็นคือ แม้ว่าเราจะรักเขามากก็ตาม แต่ผู้ชายที่เราชอบมีคนรัก และมีครอบครัว เราไม่ควรไปผิดลูกผิดเมียทำให้ครอบครัวเขาแตกแยก เป็นการส่งเสริมและชี้นำให้ผู้ฟังได้รักษาศีลธรรม ไม่เป็นชู้ของใครหรือคบซ้อนเพราะมันจะเป็นบาปกรรม โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “คงบาปเหลือเกิน หากน้องจะเดิน ไปแย่งมา ลูกไร่เตียงสา ภรรยาที่น่ารัก น้องบ่อยาก เป็นผู้ทำให้ร้างลา อ้ายฮักแท้ รู้แก่ใจตลอดเวลา เราจะเอกันข้า จึงได้แต่หาทางปลง”

8) Key message ได้อธิบายเป็นวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 4 เพราะเหตุใด

เพลงที่ใช้คือ “ตัวแพนว่าจ้งใต้” ศิลปิน : นิ่ง คำพะนาง โดยบทเพลง มีเนื้อหาการส่งเสริมและชี้นำให้ผู้ฟังได้รักษาศีลข้อที่ 4 เป็นอย่างดี โดยเนื้อหาของบทเพลงเป็นการบอกให้ผู้ชายไม่ต้องมายุ่งกับตนเองเพราะผู้ชายมีแฟนแล้วและตนเองไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน ไม่สนับสนุนและไม่เห็นด้วยกับเรื่องการโกหก การพูดปด โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “ตัวแพนว่าจ้งใต้ จ้งหลอยมาได้ทุกวัน ในยามเรานั่งข้างกันอ้ายบอกคนทางบ้านจ้งใต้ เอาจานบังหน้าแมนบ่ หรือเอาหยิ่งหนอบังใจ ถ้าบ่หลูโดนแพนอ้าย กะย่านน้องอายแแนเด้อ”

9) Key message ได้อธิบายเป็นวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 5 เพราะเหตุใด

เพลงที่ใช้คือ “ยังฮักไผอีกได้บ่” ศิลปิน : มนต์แคน แก่นคูน, มินตรา อินทิตรา บทเพลง เป็นการส่งเสริมและชี้นำให้ผู้ฟังได้รักษาศีลข้อที่ 5 ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสุราเมรัยเป็นอย่างดี โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “จักส่อยได้หรือบ่ดักกรี แคยังมีวิธี ซ่อมใจดวงนี้ใช้ต่อ” เพราะเมื่อเราอกหัก ผิดหวัง เสียใจ เครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ไม่สามารถช่วยให้หายเจ็บปวดได้ มีแต่ส่งผลเสียทั้งเงินทอง หน้าที่การงาน สุขภาพกาย สุขภาพจิต เป็นต้น เพียงเพราะเราไม่หาวิธีที่เยียวยาจิตใจตัวเอง”

10) Key message ที่สามารถการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผลในการรักษาศิลปะทำ

เพลงที่ใช้คือ “จาเว้าสู่ฟัง” ศิลปิน : ดุ่ย เชียงรัมย์ โดยบทเพลงนี้เป็นคติสอนใจให้กับเยาวชนทุกคน เป็นการเล่าเรื่องราวของการคบเพื่อน การวางตัว การเลือกสังคมที่ดี การรักษาศีลธรรม การรู้ผิดชอบชั่วดีอย่างมีเหตุผล โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “คนเห็นแกโตกะอย่าไปเกี่ยวข้อง คนตีหน้าสองกะอย่าไว้วางใจ ขึ้นฮู้จักแล้วกะถอยมาให้ไกล ซอมเบ็งเอาไว้ขึ้นเป็นไปคือว่าเลยจาเว้าสู่ฟัง”

11) Key message ที่สามารถการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึกในการรักษาศิลปะทำ

เพลงที่ใช้คือ “เปรต (สัมภเวสี)” ศิลปิน : จำไพ แสงทอง โดยบทเพลงนี้เป็นคติสอนใจให้กับเยาวชนทุกคนที่กำลังหลงผิดหรือมีความคิดที่จะกระทำการใดที่ผิดต่อกฎหมาย ผิดศีลธรรม กับพ่อและแม่และครอบครัว ก็จะได้รับผลกระทบนั้น ๆ ตามมาไม่ช้าก็เร็ว ชี้้นำให้ผู้ฟังได้รักษาศีลธรรมด้านอารมณ์ ความรู้สึกเป็นอย่างดี ทั้งคำร้องและเอ็มวี การแสดง สมบพิทาและมีเนื้อหาที่ชัดเจน โดยเฉพาะท่อนที่ว่า “มันผู้ใดที่เฮ็ดให้แม่ฮ้องให้ ยามมันตายสีกลายเป็นสัมภเวสี โตสูงใหญ่มือสำไบลาน ทรมานอีหลี ปากสำฮูเข็มน้อย ฮ้องให้ไผซ่อย อ้อ อ้อ อ้อ กะบมีไผส่อยได้”

2) สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 30 คน ส่วนมากร้อยละ 53.33 เป็นเพศหญิง รองลงมา ร้อยละ 16.67 เป็นเพศชาย ซึ่งอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 60.00 รองลงมา มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 25 ปี ร้อยละ 40.00 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 40.00 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 16.67 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 20.00 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 23.33 และผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 16.67 รองลงมา คือ สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และสาขาวิชาการสอนพระพุทธศาสนา คิดเป็นร้อยละ 13.33 สาขาวิชาการปกครอง สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการสอนปฐมวัย และสาขาวิชาการสอนสังคม คิดเป็นร้อยละ 10.00 และลำดับสุดท้ายสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 6.67

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะด้วยการโน้มน้าว โดยใช้หลักการของเหตุผล

2.1) ระดับการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะด้วยการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

- 1) วาทกรรมชี้นำให้ท่านรับรู้และตระหนักถึงการรักษาศิลปะ ($\bar{x} = 3.97$)
- 2) วาทกรรมสนับสนุนให้ท่านเห็นถึงประโยชน์ของการรักษาศิลปะ ($\bar{x} = 3.90$)
- 3) วาทกรรมสนับสนุนให้ท่านเห็นถึงโทษของการรักษาศิลปะ ($\bar{x} = 4.03$)
- 4) ท่านเห็นว่าวาทกรรมเป็นสิ่งที่ดีและจะทำให้ท่านได้เรียนรู้แนวทางการรักษาศิลปะทางตรง และทางอ้อมจากการฟังเพลงอีสานอินดี้ ($\bar{x} = 4.57$)
- 5) ท่านเห็นถึงแบบอย่างที่ดีที่สนับสนุนเหตุผลในการรักษาศิลปะ ($\bar{x} = 4.50$)
- 6) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียน ทำร้ายชีวิตอื่น ($\bar{x} = 4.07$)
- 7) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์ ($\bar{x} = 3.77$)
- 8) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านคู่ครอง บุคคลที่รักหวงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่นอกใจคู่ครองของตน ($\bar{x} = 4.63$)
- 9) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นด้วยวาจาเท็จ โทก ทลอก ลวง ตัดรอนประโยชน์หรือแกล้งทำลาย ($\bar{x} = 4.43$)
- 10) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากความประมาทปลั่งพลาดมัวเมาเนื่องจากการใช้สิ่งเสพติดที่ทำให้เสียสติสัมปชัญญะ ($\bar{x} = 3.83$)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการขึ้นนำพฤติกรรมการรักษาสุขภาพด้วยการโน้มน้าว
โดยใช้อารมณ์ความรู้สึก

3.1) ระดับการขึ้นนำพฤติกรรมการรักษาสุขภาพด้วยการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

- 1) วาทกรรมเชิงศีลธรรมกระตุ้นความรู้สึกศรัทธาในอนิสงฆ์ของการรักษาสุขภาพ
($\bar{x} = 3.70$)
- 2) พฤติกรรมรักษาสุขภาพของท่านเกิดจากการวาทกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้
เห็นถึงผลที่ดี ($\bar{x} = 4.33$)
- 3) วาทกรรมตัวอย่างที่ดีส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่รักษาสุขภาพ
($\bar{x} = 4.53$)
- 4) ท่านสนใจ และชอบฟังวาทกรรมเชิงศีลธรรมที่ส่งเสริมกำลังใจในการปฏิบัติ
ปฏิบัติชอบ ($\bar{x} = 4.43$)
- 5) ท่านเห็นถึงผลกระทบที่เกิดจากการไม่รักษาสุขภาพจากวาทกรรมเชิงศีลธรรม
($\bar{x} = 4.63$)
- 6) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียน ทำร้ายชีวิตอื่น
($\bar{x} = 3.77$)
- 7) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้าน
ทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์ ($\bar{x} = 3.83$)
- 8) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้าน
คู่ครอง บุคคลที่รักหวงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่นอกใจคู่ครองของตน ($\bar{x} = 4.57$)
- 9) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นด้วยวาจา
เท็จ โกหก หลอกลวง ตัดรอนประโยชน์หรือแกล้งทำลาย ($\bar{x} = 4.65$)
- 10) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากความประมาทหลังพลาดมัว
เมาเนื่องจากการใช้สิ่งเสพติดที่ทำให้เสียสติสัมปชัญญะ ($\bar{x} = 4.13$)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการการถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศิลห่าของเยาวชน

1) เนื้อหาเพลงลูกทุ่งอีสานอินดี้ในปัจจุบัน มีเนื้อหาที่เปลี่ยนไปจากเดิมเป็นอย่างมาก ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมของเยาวชน โดยมักมีเนื้อหาหล่อแหลมสื่อไปในทางเพศ สื่อไปในทางการแย่งคนรัก การเป็นกิ๊กเป็นชู้ การทำผิดศีลธรรมมากขึ้น ฉะนั้นจึงผู้ประพันธ์บทเพลง หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรร่วมกันหาแนวทางหรือวิธีการแก้ไขด้วยวิธีการประพันธ์เพลงที่มีความไพเราะ สละสลวย มีเนื้อหาที่ดี มีคำร้องที่ไม่หล่อแหลม คำร้องไม่ผิดศีลธรรม ไม่ผิดจารีตประเพณีไทย เพื่อสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนในสังคมไทยต่อไป

2) นอกจากเอาเพลงอีสานอินดี้มาประยุกต์ใช้ในโปรแกรมแล้วควรนำเพลงสไตล์อื่น ๆ เข้ามาร่วมในโปรแกรมด้วย เพราะจะได้มีความหลากหลายให้กับเยาวชนได้เข้าถึงบทเพลงทุกกลุ่ม

3) เปรียบเทียบการใช้โปรแกรมการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศิลห่าของเยาวชนในสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบภาพรวมของการใช้โปรแกรมการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศิลห่าของเยาวชนในสังคมไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่คุณสมบัติผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ จำนวน 30 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจงที่เข้าร่วมกิจกรรม มีผลการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับระดับการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศิลห่าด้วยการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล อภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1) ระดับการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศิลห่าด้วยการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 4.18$ เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่ 8) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านคู่ครอง บุคคลที่รักหวงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่นอกใจคู่ครองของตน ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.60) รองลงมาเป็นข้อที่ 4) ท่านเห็นว่าวาทกรรมเป็นสิ่งที่ดีและจะทำให้ท่านได้เรียนรู้แนวทางการรักษาศิลห่าทางตรง และทางอ้อมจากการฟังเพลงอีสานอินดี้ ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.67) ข้อที่ 5) ท่านเห็นถึงแบบอย่างที่ดีที่สนับสนุนเหตุผลในการรักษาศิลห่า ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.76) ข้อที่ 9) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นด้วยวาจาเท็จ โกหก หลอกลวง ตัดรอนประโยชน์หรือแกล้งทำลาย ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.76) ข้อที่ 6) วาทกรรมชี้ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียน ทำร้ายชีวิตอื่น ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.96) ข้อที่ 3) วาทกรรมสนับสนุนให้ท่านเห็นถึงโทษของการรักษาศิลห่า

($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 1.05) ข้อที่ 1) วาทกรรมชี้ให้เห็นว่าท่านรับรู้และตระหนักถึงการรักษาศิลห่า ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 1.45) ข้อที่ 2) วาทกรรมสนับสนุนให้ท่านเห็นถึงประโยชน์ของการรักษาศิลห่า ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 1.08) ข้อที่ 10) วาทกรรมชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากความประมาทหลังพลาดมัวเมาเนื่องจากการใช้สิ่งเสพติดที่ทำให้เสียสติสัมปชัญญะ ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 1.83) และลำดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 7) วาทกรรมชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์ ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 1.26) ตามลำดับตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร วัชรคุปต์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรักษาศิล 5 ของประชาชนในหมู่บ้านรักษาศิล 5 นาร่อง อำเภอเมืองสระสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัย ภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยประชาชนในหมู่บ้านรักษาศิลข้อที่ 3 เว้นจากการประพฤติดินในกามมากที่สุด รองลงมาคือ การรักษาศิลข้อ 2 เว้นจากการลักทรัพย์ การรักษาศิลข้อ 5 เว้นจากการดื่มสุราเมรัย การรักษาศิลข้อ 1 เว้นจากการฆ่าสัตว์ และการรักษาศิลข้อที่ 4 เว้นจากการพูดปด ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการรักษาศิล 5 ของประชาชนในหมู่บ้านรักษาศิล 5 นาร่อง อำเภอเมืองสระสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนในหมู่บ้านรักษาศิล 5 นาร่อง อำเภอเมืองสระสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ที่มีเพศ อายุ การศึกษาอาชีพ และรายได้แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการรักษาศิล 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5.2.2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับระดับการชี้นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศิลห่า ด้วยการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก อภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1) ระดับการชี้นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศิลห่าด้วยการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 4.26$ เมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ข้อลำดับสูงที่สุด คือ ข้อที่ 9) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นด้วยวาจาเท็จ โทก หลอกลวง ตั้รอนประโยชน์หรือแก้งทำลาย ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.65) รองลงมาเป็นข้อที่ 5) ท่านเห็นถึงผลกระทบที่เกิดจากการไม่รักษาศิลห่าจากวาทกรรมเชิงศีลธรรม ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.66) ข้อที่ 8) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านคู่ครอง บุคคลที่รักหวงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่นอกใจคู่ครองของตน ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.67) ข้อที่ 3) วาทกรรมตัวอย่างที่ดีส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่รักษาศิลห่า ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.72) ข้อที่ 4) ท่านสนใจ และชอบฟังวาทกรรมเชิงศีลธรรมที่ส่งเสริมกำลังใจในการปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.92) ข้อที่ 2) พฤติกรรมการรักษาศิลห่าของท่านเกิดจากการวาทกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้เห็นถึงผลที่ดี ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.83) ข้อที่ 10) วาทกรรม

กระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากความประมาทหลังพลาดมั่วเมาจากการใช้สิ่งเสพติดที่ทำให้เสียสติสัมปชัญญะ ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.81) ข้อที่ 7) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์ ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.90) ข้อที่ 6) วาทกรรมกระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการเบียดเบียน ทำร้ายชีวิตอื่น ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 1.26) และลำดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 1) วาทกรรมเชิงศีลธรรมกระตุ้นความรู้สึกศรัทธาในอนิสงข์ของการรักษาศีลห้า ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 1.88) ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ รุจิรานุกูล และ ธันวดี ดอนวิเศษ (2560) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 330 คน พบว่า ระดับพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 โดยรวมอยู่ในระดับไม่เคยผิด ($\bar{x} = 4.32$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ 1 อยู่ในระดับผิดนาน ๆ ครั้ง ($\bar{x} = 4.02$) ข้อ 2 อยู่ในอยู่ในระดับไม่เคยผิด ($\bar{x} = 4.57$) ข้อ 3 อยู่ในระดับไม่เคยผิด ($\bar{x} = 4.47$) ข้อ 4 อยู่ในระดับผิดนาน ๆ ครั้ง ($\bar{x} = 4.12$) ข้อ 5 อยู่ในระดับไม่เคยผิด ($\bar{x} = 4.46$) ในขณะที่แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 นั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และควรมีการดำเนินการใน 2 ระดับ คือ ระดับคณะและระดับหลักสูตรไปพร้อมกัน

5.2.3) เปรียบเทียบการใช้โปรแกรมการพัฒนวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลอง

1) การทดสอบภาพรวมของการใช้โปรแกรมการพัฒนวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่คุณสมบัติผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ จำนวน 30 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจงที่เข้าร่วมกิจกรรม มีผลการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวิษณุ วิตเสถียร (2564) ศึกษาวิจัยเนื้อหาและลักษณะการแต่งกายของแนวเพลงฮิปฮอปส่งผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของ Gen Z ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มคนวัย Gen Z ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 138 คน ใช้การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ในการการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัย พบว่า เนื้อหาและลักษณะการแต่งกายของแนวเพลงฮิปฮอปที่มีผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของ Gen Z อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย 1) เนื้อหาของเพลงฮิปฮอปส่งผลต่อกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก เพราะเนื้อหาของเพลงฮิปฮอปมักมีเนื้อหาที่สะท้อนความเป็นไปทาง

สังคม แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัว และสังคมในปัจจุบัน

2) การแต่งกายของแนวเพลงฮิปฮอปทั้งในรูปแบบ Old School และ New School ส่งผลต่อกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก เพราะการสร้างอัตลักษณ์ ้วยรุ่นจากแฟชั่นเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในเชิงกระบวนการเริ่มต้นจากเงื่อนไขสร้างแรงจูงใจแก่วัยรุ่นให้แต่งกายแฟชั่น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ระดับ คือ ข้อเสนอแนะระดับนโยบายและข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) มหาวิทยาลัยควรนำโปรแกรมการพัฒนาваทกรรมเชิงศิลปกรรมในบทเพลงอีสาน อันดีที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะของเยาวชนในสังคมไทย นำเสนอให้เป็นโปรแกรมในการพัฒนานักศึกษาทุกวิทยาเขต

2) ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมนักศึกษาให้เห็นถึงความสำคัญของศิลปะ 5 สำหรับการพัฒนาตนเองและบุคลากรในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้เข้าใจในศิลปะอย่างถ่องแท้และสามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในการใช้ชีวิตประจำวัน

3) ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักศิลปะ 5 กับกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร นักศึกษาในมหาวิทยาลัย และคนในชุมชน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันในสังคมปัจจุบันอย่างเป็นรูปธรรม

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีวิเคราะห์การใช้โปรแกรมการพัฒนาваทกรรมเชิงศิลปกรรมในวรรณกรรมเพลงร่วมสมัยประเภทอื่น ๆ เช่น เพลงสตริง และเพลงฮิปฮอป ฯลฯ

2) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบวาทกรรมในวรรณกรรมเพลงในแต่ละยุคสมัย เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงวาทกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

3) ควรศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดกิจกรรมและการเรียนรู้ศิลปะ 5 ที่บุคลากร นักศึกษาในมหาวิทยาลัย และคนในชุมชน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีอาชีพ

บรรณานุกรม

- เกียรติศักดิ์ จังเจริญจิตต์กุล, โมนิล เตชะวชิรกุล, ปิ่นอนงค์ ทองสุข, พิพัฒน์ ผลวิมลธรรม, มจรีน วโรกร, อัญวีณ์ พิมลกิตติรัตน์ และเอกลักษณ์ งามศิริจิตร. (2560). อิทธิพลของอัตราจังหวะ เพลงต่อพฤติกรรมกล้าเสี่ยง. วารสารศิลปศาสตร์. 17(2), 20-34.
- จิรัชัย วงศ์ขารี, ทิพย์ภวิษณ์โสชาติ และพระครูธรรมธรศิริวัฒน์ สิริวฑฒโน. (2556). การศึกษา วิเคราะห์แนวทางการส่งเสริมการรักษาศิล 5 ของหมู่บ้านรักษาศิล 5 ในอำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร. วารสาร มจร. อุบลปริทรรศน์, 7(2), 895-910.
- ชัยชาญ ศรีหาม. (2562). ป่อเกิดและความสำคัญของศิลปกรรมต่อมนุษย์และสังคม. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย. 3(1), 33-42.
- ทศนา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอนองคความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุรฉัตร จันทร์แดง และคณะ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม. วารสารวิชาการ ธรรมทรรศน์, 19(4), 235-244.
- บุญเชิด ชำนิศาสตร์. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการ ในการจัดการศึกษาปฐมวัยของ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร. 10(2), 134-146.
- ปรมาภรณ์ ลิมป์เลิศเสถียร. (2557). เพลงนอกใจ ทางออกของคนในสังคมไทย. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 34(1), 211-224.
- พัชรินทร์ รุจิรานุกูล และฉันทวี ดอนวิเศษ. (2560). แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมรักษาศิล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์. 25(49), 269-289.
- พิชญภาพร พีรพันธุ์ และพิทักษ์ ศิริวงศ์. (2563). การวิเคราะห์วาทกรรม : การดำรงอัตลักษณ์คริสตชน ของกลุ่มคาทอลิกบางนงแขวง อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม. วารสารร่วมพฤษ มหาวิทยาลัยเกริก, 38(1), 67-82.
- พระครูสิทธิวิราศ, พระณานิพิทย์ อินทจारी, สุชาติ อ่อนสร้อย, อาทิตย์ ชูชัย, วรุฒิ สุขสมบุญ และ สะอาด ภูนาสรณ์. (2563). พฤติกรรมรักษาศิล 5 ของชาวบ้านในชุมชนวังทรัพย์สิน ตำบลชะแมบ อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารพุทธมคค์ ศูนย์วิจัยธรรม ศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม, 5(1), 91-98.

- พระครูประคุณ วชิราภรณ์. (2562). *บทวิจารณ์หนังสือ เรื่อง ศิล 5 รักษาโลก เขียนโดยพระมหาโพธิวงศาจารย์ (ทองดี สุรเตโช)*. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์, 7(3), 239-344.
- พระประพันธ์ศักดิ์ ธีระมโฆ และอุทัย สติมัน. (2559). *การนำศิลป 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษามัธยมศึกษาโรงเรียนหนองแค (สริกจพิทยา) จังหวัดสระบุรี*. วารสารมจรพุทธปัญญาปริทรรศน์. 1(3), 37-52.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). (2548). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม*. กรุงเทพมหานคร : เอส.อาร์. พรินติ้ง แมส โปรดักส์.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). (2549). *พุทธธรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ บริษัท สหธรรมิก จำกัด.
- พระภิกษุชาพงษ์ สิริภัทโท (กำชัยภูมิ), พระสมพร อ่อนไธสง และพระครูสุตภัทรธรรม (นนทชาติ เนื่องกระโทก). (2564). *ความสำคัญของการนำหลักธรรมในพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน*. วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 5(1), 279-286.
- พระอธิการอำพน จารุโณ (ดาราศาสตร์) และพระพรสวรรค์ ฐิติญาโณ (ใจตรง). (2565). *หมู่บ้านศิลห้า: ความร่วมมือที่ต้องประสานยั่งยืน*. วารสารวณิฆองแหกรพุทธศาสตร์ปริทรรศน์, 9(2), 141-152.
- พิเชฐ แสงทอง. (2561). *วาทกรรมศีลธรรมของกวีนิพนธ์ไทยในสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง พ.ศ. 2549-2553*. วารสารสงขานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 24(2), 35-78.
- ภาชิต สุขวรรณดี. (2562). *พฤติกรรมการรักษาศิล 5 ของนักศึกษาภาคนอกระชาการมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย*. วารสาร มจร. พุทธปัญญาปริทรรศน์. 4(1), 45-56.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2500). *พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก 2500*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2556). *วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ มุมมองใหม่ในการวิจัยทางภาษาไทย*. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 8(1), 136-162.
- วิระวัลย์ ดีเลิศ และปณัฐ อนุรักษ์ปรีดา. (2562). *วาทกรรมคำสอนของพระพรหมมังคลาจารย์ (ปัญญานนทิกขุ)*. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร, 10(2), 116-131.

- วเมธิตา เปี่ยมสุธานนท์ และโมไนยพล วัฒนเวช. (2559). พฤติกรรมการฟังเพลงผ่านยูทูปของกลุ่มเจเนอเรชั่นเอ็กซ์และกลุ่มเจเนอเรชั่นวาย. การค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชนคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2553). เอกสารประกอบการสอน วิชาทฤษฎีภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศราวุธ โชติจรัส. (2563). บทเพลงอีสานสมัยนิยมและปัจจัยที่มีผลต่อความนิยมของบทเพลงอีสานในสังคมไทยปัจจุบัน, วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, 10(3), 76-84.
- สลักจิต ตรีนธโอภาส. (2555). GEPS 123. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ: ราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สุภาพร วัชรคุปต์. (2558). พฤติกรรมการรักษาศิล 5 ของประชาชนในหมู่บ้านรักษาศิล 5 นำร่องอำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมศักดิ์ เงามาม และวินัย ผลเจริญ. (2561). วาทกรรมเชิงศีลธรรมของพุทธศาสนากับการชุมนุมทางการเมืองของกลุ่ม กปปส.: ศึกษาผ่านแนวคิดของพระพุทธรูปอิสระ. วารสารการเมืองการปกครอง, 8(3), 49-66.
- สมชาย ศรีสันต์. (2561). การวิเคราะห์วาทกรรมแนววิพากษ์. กรุงเทพฯ : สมมติ, 94-96.
- สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ. (2516). จามเทวีวงศ์ พงศาวดารเมืองทริภุญไชย. พระนคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดบรรณกิจเทรตติ้ง.
- อารดา เคนผาพงศ์. (2556). พฤติกรรมมนุษย์ภายใต้สภาวะแรงกดดัน. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาทัศนศิลป์, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Sansonyuth, Y., et al. (1990). Psychology. Bangkok : Academic Support Center.
- Ven Dijk, T.A. (2015). Critical Discourse Analysis. Massachusetts: John Wile & Sons.
- Bardo, J. W. and Hartman, J. J.(1982). Principles of Urban Sociology: A Systematic Introduction. New York: F.E. Peacock.
- Anastasia I. Nikoulina, Lindsay R. Arcurio, Peter R. Finn, and Thomas W. James. (2020). Risky Drinking Decisions: The Influence of Party Music and Alcohol Abuse in Young Adult Women, National Library of Medicine, (84) 33-42.
- Anna Jonker & Emmanuel Kuntsche. (2014). Could music potentially serve as a functional alternative to alcohol consumption? The importance of music

- motives among drinking and non-drinking adolescents. *Journal of Behavioral Addictions*, 3(4), 223–230.
- Mason BJ, Light JM, Escher T, et al. (2008). Effect of positive and negative affective stimuli and beverage cues on measures of craving in nontreatment-seeking alcoholics, *Psychopharmacology*, vol. (200), 141-50.
- Husen ,T.and Postlethwaite, T. Neville. (1994). *Self-Directed Learning: A Guide for Learners andTeacher*. New York: Association Press.
- Pichet Saengthong. (2018). The Moral Discourse of Thai Poems in Political Conflict Situations During 2006-2010. *Songkhla Nakarin Social Sciences and Humanities Edition*, 24(2), 35-78.
- Bloor, M. and Wood, F. (2006). *Keywords in Qualitative Methods*. London: Sage Publication.
- Jamkratoke, V. (1998). Factors related to fast food consumption behavior of high school students. Schools under the Department of General Education Bangkok. Master thesis. Graduate School : Srinakharinwirot University.
- Bardo, J. W. and Hartman, J. J. (1982). *Principles of Urban Sociology: A Systematic Introduction*. New York: F.E. Peacock.
- Bloor, M. and Wood, F. (2006). *Keywords in Qualitative Methods*. London: Sage Publication.
- Dave Miranda & Michel Claes. (2004). Rap Music Genres and Deviant Behaviors in French-Canadian Adolescents. *Journal of Youth and Adolescence* volume, 33(1), 113–122.
- Jitpitak, C. (1982). *Behavioral sciences*. Bangkok: mass media.
- Michael Siegel, Renee M. Johnson, Keshav Tyagi, Kathryn Power, Mark C. Lohsen, Amanda J. Ayers & David H. Jernigan (2013) Alcohol Brand References in U.S. Popular Music, 2009–2011, *Substance Use & Misuse*, 48(14), 1475-1484.
- National Statistical Office. (2017). *The use of ICT for children and youth*. Bangkok: Author.
- Phra Bramagunabhorn (P.A. Payutto). (2008). *Buddhism*. No.11. Bangkok: Maha Chulalongkorn raja Vidyalaya University.

Pichet Saengthong. (2018). The Moral Discourse of Thai Poems in Political Conflict Situations During 2006-2010. Songkhla Nakarin Social Sciences and Humanities Edition, 24(2), 35-78.

Ven Dijk, T.A. (2015). Critical Discourse Analysis. Massachusetts: John Wile & Sons.

เว็บไซต์

ปัทมา ผาดจันทิก, สยาม คำปรีดา และอำไพ หมั่นสิทธิ์. (2550). *พฤติกรรมกรการปฏิบัติตนตามศีล 5 ในชีวิตประจำวันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. สืบค้น 5 กุมภาพันธ์ 2566 จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/handle/123456789/184>.

คู่ย เชียงรัมย์. (2566). *จาเว้าสู่ฟัง*. สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.youtube.com/watch?v=nclpXK2wENs>.

มดิชน. (2564). *ปัญหาสังคมไทยที่เกิดจากสื่อ*. สืบค้นวันที่ 24 พฤษภาคม 2566 จาก <https://sites.google.com/site/problemsinthaisociety/home/phlk-ra-thb-cak-sux>.

มนต์แคน แก่นคูน, มินตรา อินทิตรา. (2563). *ยังฮักไผอีกได้บ่*. สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.youtube.com/watch?v=nclpXK2wENs>.

มนต์แคน แก่นคูน. (2562). *สัญญาบน้ำตาแม่*. สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.youtube.com/watch?v=nclpXK2wENs>.

มมร.อส. (2566). *ประวัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน*. สืบค้น 25 กุมภาพันธ์ 2566 จาก http://site.mbuisc.ac.th/th/?page_id=229.

รำไพ แสงทอง. (2563). *เปรด (สัมภาษณ์)*. สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.youtube.com/watch?v=nclpXK2wENs>.

รำไพ แสงทอง. (2564). *ดวงใจทรพี*. สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.youtube.com/watch?v=nclpXK2wENs>.

วิชญ์ วิตเสถียร. (2564). *เนื้อหาและลักษณะการแต่งกายของแนวเพลงฮิปฮอปส่งผลต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของ Gen Z ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สืบค้น 25 เมษายน 2566 จาก <https://www.youtube.comhttp://dspace.bu.ac.th/jspui/handle/123456789/4906>.

ศิริพร อำไพพงษ์. (2558). *ทาบาบปลง*. สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.youtube.com/watch?v=nclpXK2wENs>.

- สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2563). รายงานสภาวะสังคมไทย ไตรมาสสี่และภาพรวมปี 2563. สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2566 จาก https://www.m-society.go.th/ewtadmin/ewt/mso_web/article_attach29967/24243.pdf
- หนึ่ง คำพะนาง. (2566). ตัวแปรว่าจิ้งใต้. สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.youtube.com/watch?v=nclpXK2wENs>.
- อิสระธรรม. (2016). นักวิชาการ. ธรรมศาสตร์ สัมภาษณ์หลวงปู่พุทธระอิสระ ณ วัดอ้อน้อย (ธรรมะอิสระ) จ. นครปฐม. สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.youtube.com/watch?v=UFpqsQdeTDM>.
- แจ๊ค ดูโอ้. (2564). ศิล 5 (สั้ว). สืบค้นวันที่ 5 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.youtube.com/watch?v=nclpXK2wENs>.
- DuRant R H, Rome E S, Rich M, Allred E, Emans S J, and Woods E R. (2011). Tobacco and alcohol use behaviors portrayed in music videos: a content analysis. American Journal of Public Health (AJPH). Published Online, search 5 December 2022 <https://ajph.aphapublications from.org/doi/abs/10.2105/AJPH.87.7.1131>.
- Fairclough, N. (1995). Critical discourse analysis. London: Longman. Journal Advances in Anthropology, 3(4), From <https://scirp.org/reference/referencespapers.aspx?referenceid=1018088>.
- Kendra Cherry. (2564). How does social learning theory work? From <https://thereoveme.com/>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือวิจัย

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) /แบบสอบถาม

เครื่องการวิจัยระยะที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)

โครงการวิจัย “รูปแบบการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย”

ขอความกรุณาท่านในฐานะเป็นตัวแทนช่วยตอบแบบสัมภาษณ์นี้ ตามความเป็นจริงอย่างละเอียดและลึกซึ้ง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในภาพรวม เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาแบบวัดการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้า และสร้างโปรแกรมพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย ประกอบด้วย

1. ศีลห้าในความหมายของท่านคืออะไร
2. องค์ประกอบของศีลห้า ทั้งห้าข้อให้ความหมายของท่านมีอะไรบ้าง
3. วาทกรรมที่สื่อความหมายถึงศีลห้าในทัศนคติของท่านเป็นอย่างไร

*ข้อที่ 4-10 เป็นคำถามที่ได้มาจากคณะผู้วิจัยศึกษาการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรม (Critical Discourse Analysis; CDA) บทเพลงอีสานอินดี้ จำนวน 10 เพลงที่คัดเลือกแบบเจาะจง และนำมาเป็นข้อคำถามสำหรับการสัมภาษณ์

4. Key message ใดถือเป็นวาทกรรมเชิงศีลธรรมในทัศนะของท่าน เพราะเหตุใด
5. Key message ใดถือเป็นวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 1 เพราะเหตุใด
6. Key message ใดถือเป็นวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 2 เพราะเหตุใด
7. Key message ใดถือเป็นวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 3 เพราะเหตุใด
8. Key message ใดถือเป็นวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 4 เพราะเหตุใด
9. Key message ใดถือเป็นวาทกรรมที่ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลข้อที่ 5 เพราะเหตุใด

ใด

10. Key message ที่สามารถการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผลในการรักษาศีลห้า
11. Key message ที่สามารถการโน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึกในการรักษาศีลห้า
12. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอบคุณที่กรุณาเสียเวลาในการให้สัมภาษณ์

เครื่องการวิจัยระยะที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experiment Design)

แบบสอบถามวัดการชี้้นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะหัตถ์

โครงการวิจัย “รูปแบบการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้ นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะหัตถ์ของเยาวชนในสังคมไทย”

เรียน อาสาสมัคร

ว่าที่ร้อยตรีหญิงวาริณี โสภางกร และคณะ อาจารย์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่น ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยงานวิจัยนี้ได้รับงบประมาณแผ่นดินด้านการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2566 โดยการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) กำลังทำโครงการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนา วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้ นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะหัตถ์ของ เยาวชนในสังคมไทย” เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการทำวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งการทำโครงการวิจัยดังกล่าว จำเป็นต้องได้รับข้อมูลจากท่าน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ คำตอบทุกข้อไม่มี ผลกระทบต่อผู้ใด ไม่มีการนำไปเปิดเผยที่ใด เป็นไปเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา เท่านั้น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้ นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะหัตถ์ของเยาวชนในสังคมไทย 2) เพื่อพัฒนา วาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้ นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะหัตถ์ของ เยาวชนในสังคมไทย 3) เพื่อถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการ ชี้นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะหัตถ์ของเยาวชน

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการชี้ นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะหัตถ์ด้วยการ โน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการชี้ นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะหัตถ์ด้วยการ โน้มน้าวโดยใช้อารมณ์ความรู้สึก

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการถ่ายทอดวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบท เพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้ นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะหัตถ์ของเยาวชน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2.อายุ

() ต่ำกว่า 20 ปี () อายุระหว่าง 20 – 25 ปี () 26 ปีขึ้นไป

3.ระดับชั้นปีการศึกษา

() ชั้นปีที่ 1
() ชั้นปีที่ 2
() ชั้นปีที่ 3
() ชั้นปีที่ 4
() อื่น ๆ (ระบุ)

4.สาขาวิชา

() สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
() สาขาวิชาการปกครอง
() สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
() สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
() สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
() สาขาวิชาการสอนปฐมวัย
() สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
() สาขาวิชาการสอนสังคม
() สาขาวิชาการสอนพระพุทธศาสนา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการชี้้นำพฤติกรรมการรักษาศิลปะด้วยการโน้มน้าวโดยใช้หลักการของเหตุผล

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
1	วาทกรรมในเพลงอีสานอินดี้ ชี้นำให้ท่านรับรู้และตระหนักถึงการรักษาศิลปะ					
2	วาทกรรมในเพลงอีสานอินดี้ สนับสนุนให้ท่านเห็นถึงประโยชน์ของการรักษาศิลปะ					
3	วาทกรรมในเพลงอีสานอินดี้ สนับสนุนให้ท่านเห็นถึงโทษของการรักษาศิลปะ					
4	ท่านเห็นว่า วาทกรรมในเพลงอีสานอินดี้ เป็นสิ่งที่ดีและจะทำให้ท่านได้เรียนรู้					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
	แนวทาง การรักษาศิลปะทางตรงและทางอ้อมจากการฟังเพลงอีสานอินดี้					
5	ท่านเห็นถึงแบบอย่างที่ดี ที่สนับสนุนเหตุผลในการรักษาศิลปะ					
6	(..วาทกรรม..) ให้ท่านเห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียน ทำร้ายชีวิตอื่น					
7	(..วาทกรรม..) ชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้าน ทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์					
8	(..วาทกรรม..) ชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นทางด้าน คูครอง บุคคลที่รักหวงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่นอกใจคูครองของตน					
9	(..วาทกรรม..) ชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากการเบียดเบียนผู้อื่นด้วยวาจา เท็จ โทก หลอกลวง ตัดรอนประโยชน์หรือแกล้งทำลาย					
10	(..วาทกรรม..) ชี้ให้เห็นเหตุผลในละเว้นจากความประมาทหลังพลาดมัว เมาเนื่องจากการใช้สิ่งเสพติดที่ทำให้เสียสติสัมปชัญญะ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการขึ้นำพฤติกรรมกรักษาศิลปะด้วยการโน้มน้าวโดยใช้ใช้อารมณ์ความรู้สึก

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
1	วาทกรรมเชิงศีลธรรมกระตุ้นความรู้สึกศรัทธาในอนิสงค์ของการรักษาศิลปะ					
2	พฤติกรรมกรักษาศิลปะของท่านเกิดจากการวาทกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้ เห็นถึงผลที่ดี					
3	วาทกรรมตัวอย่างที่ดีส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่รักษาศิลปะ					
4	ท่านสนใจ และชอบฟังวาทกรรมเชิงศีลธรรมที่ส่งเสริมกำลังใจในการปฏิบัติ ปฏิบัติชอบ					
5	ท่านเห็นถึงผลกระทบที่เกิดจากการไม่รักษาศิลปะจากวาทกรรมเชิงศีลธรรม					
6	วาทกรรมในเพลงอีสานอินดี้ กระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการ เบียดเบียน ทำร้ายชีวิตอื่น					
7	วาทกรรมในเพลงอีสานอินดี้ กระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการ เบียดเบียนผู้อื่นทางด้านทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์					
8	วาทกรรมในเพลงอีสานอินดี้ กระตุ้นความรู้สึกพอใจต่อการละเว้นจากการ เบียดเบียนผู้อื่นทางด้านคูครอง บุคคลที่รักหวงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่					

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ชื่อ- สกุล	สถานที่ทำงาน
1. พระครูปลัดทวี อภโย, ผศ.ดร.	สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
2. ดร.คชา ปราณีตพลกรัง	สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
3. ดร. กฤษดา ปัจ่าเนย์	สาขาการจัดการการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
4. ดร. เบญจวรรณ นัยนิตย์	สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
5. ดร. ประกายเพชร แก้วอินทร์	ศูนย์การุณรักษ์ โรงพยาบาลศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยศาสนศาสตร์ อีสาน ๐๔๓-๒๔๑๕๐๒

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๐๗๗๒

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน พระครูปลัดทวี อภโย, ผศ.ดร.

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงวาริณี โสภางร และคณะผู้รับผิดชอบโครงการวิจัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้มีมติให้ดำเนินการโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสาน อันดีที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย เพื่อเสนอต่อสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตามความทราบแล้วนั้น

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงขอเรียนมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อดำเนินโครงการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

(พระสุวรรณชिरธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาลัยศาสนศาสตร์ อีสาน ๐๔๓-๒๕๑๕๐๒

ที่ อว ๗๕๑๔/ว๐๗๗๒ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.คชา ปราณีตพลกรัง

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงวาริณี โสภาจร และคณะผู้รับผิดชอบโครงการวิจัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้มีมติให้ดำเนินการโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสาน อันดีที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาสุขภาพของเยาวชนในสังคมไทย เพื่อเสนอต่อสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตามความทราบแล้วนั้น

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงขอเรียนมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อดำเนินโครงการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

(พระสวช.จิรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 ๙/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
 จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
 โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๓๔๖

ที่ อว ๗๙๔๑/ว ๑๐๑๒

๒๔ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร. กฤษดา ปัจจำเนย์

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงวาริณี โสภางร และคณะผู้รับผิดชอบโครงการวิจัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้มีมติให้ดำเนินการโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาваทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสาน อินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการศึกษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย เพื่อเสนอต่อสถาบันวิจัยฐานสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตามความทราบแล้วนั้น

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงขอเรียนมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อดำเนินโครงการวิจัยต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระสุวัชรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๔, ๐๔๓-๒๔๒-๓๘๖

ที่ อว ๗๙๔๑/ว ๑๐๑๒

๒๔ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร. เบญจวรรณ นัยนิตย์

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงวาริณี โสภางร และคณะผู้รับผิดชอบโครงการวิจัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้มีมติให้ดำเนินการโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสาน อันดีที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย เพื่อเสนอต่อสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตามความทราบแล้วนั้น

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงขอเรียนมายังท่านได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อดำเนินโครงการวิจัยต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระสุวัชชีธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 ๘/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
 จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
 โทร ๐๔๓-๒๔๑-๔๔๘, ๐๔๓-๒๔๒-๓๘๖

ที่ อว ๗๙๔๑/ว ๓๐๑๒

๒๔ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร. ประกายเพชร แก้วอินทร์

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงวาริณี โสภากจร และคณะผู้รับผิดชอบโครงการวิจัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้มีมติให้ดำเนินการโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาواتกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสาน อินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาพยาบาลของเยาวชนในสังคมไทย เพื่อเสนอต่อสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ตามความทราบแล้วนั้น

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงขอเรียนมายังท่านได้ให้ความ อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อดำเนินโครงการวิจัยต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระสุวัชรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ภาคผนวก ง
เอกสารรับรองการวิจัยในมนุษย์

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและใบยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย ว.๒๘๗/๒๕๖๗

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายงานการศึกษาด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อข้อเสนอการวิจัย: การพัฒนารูปแบบวาทกรรมเชิงศีลธรรมในบทเพลงอีสานอินดี้ที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำพฤติกรรมการรักษาศีลห้าของเยาวชนในสังคมไทย
(The Development of Moral Discourse Patterns in Isan Indy Songs That Influence on Persuading the Behavior of Youths in Keeping the Five Precepts in Thai Society)

รหัสข้อเสนอการวิจัย: -

สถาบันที่สังกัด: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้วิจัยหลัก: นางสาววาริณี โสภางจร

เอกสารที่พิจารณาทบทวน

๑. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗
๒. เอกสารชี้แจงข้อมูลผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗
๓. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗
๔. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	ฉบับที่ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗

(พระมหาสมบุญรณ์ วุฑฒิกโร, รศ.ดร.)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๗

หมายเลขใบรับรอง: ว.๒๘๗/๒๕๖๗

วันที่ให้การรับรอง: ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๗

วันหมดอายุใบรับรอง: ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๘

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ-นามสกุล	ว่าที่ร้อยตรีหญิงวาริณี โสภาจร
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2554	: ศศ.บ. (การจัดการการพัฒนาสังคม) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2558	: ศศ.ม. (การบริหารและนโยบายสังคม) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2554 - 2560	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
พ.ศ. 2561 – 2564	อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ส่วนกลาง
พ.ศ. 2565 – ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผลงานเผยแพร่ทางวิชาการ

วาริณี โสภาจร, พิชญานี พูลพล, อัสสรสวรรค์ คำเจริญ, เยาวเรศ คำมะนาด และพิมพ์ประภัส ปองเต่า. (2566). *การรับรู้ความสามารถของตนเองในการหลีกเลี่ยงการดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่นในไทย*. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มมร วิทยาเขตอีสาน ปีที่ 4 ฉบับที่ 3(กันยายน-ธันวาคม2566) หน้า 86-98.

พระครูธรรมศุท(สุทธิพจน์สุทธิวงจโน),นารัตน์กิตติรัตน์มงคล, ว่าที่ร้อยตรีหญิงวาริณีโสภาจร. (2565). *บทบาทของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในการจัดการองค์การกับการเยียวยาสังคมในภาวะวิกฤตการระบาดของโรคโควิด-19*. วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์ ปีที่7 ฉบับที่ 3(กรกฎาคม-กันยายน2565) หน้า 85-99.

Warinee Sopajorn, (2 5 6 4). *Bowon Power: An Integrated of Community Development Mechanism in Nakhon Pathom Province*. American Journal of Education and Learning, ISSN: 2518-6647. Vol, 6, No.1, 2021, : 1718-1726.

ณัฐอร เจือจันทร์, อภิชาติ เหมือนไธสง, พระครูวินัยธรรมรชิต ปยุตโต, วาริณี โปธิราช, (2564). *การเสริมสร้างสุขภาพด้วยหลักพละ 5 สำหรับชุมชนริมทางรถไฟ ในจังหวัดขอนแก่น*. Journal of Buddhist Education and Research: JBER ปีที่ 7 ฉบับที่1 มกราคม – เมษายน 2564 [98-110] Vol.7 No.1 January - April 2021.

พระครูสังฆรักษ์ ทวี อภโย, วาริณี โสภากจร, ธนาวัฒน์ ลือชาโคตร, กิตติยา ศรีมุงกุล และ พิมพ์พิชชา พรหมภักดี, (2563). *พฤติกรรมการณ์ส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุในตำบลหนองโน อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น*. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนเมษายน-มิถุนายน 2563 หน้า 2- 11.

ว่าที่ร้อยตรีหญิงวาริณี โสภากจร} พระครูธรรมศุค (สุทธิพงษ์ สุทธิวงษ์) และ ณัฐชยา กำแพงแก้ว. (2563). บทความวิชาการ *การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวในสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อ ไวรัสโควิด -19*. วารสาร “ศึกษาศึกษาศาสตร์ มจร” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563 : หน้า 162-181.

วาริณี โสภากจร, นภรัตน์ กิตติรัตนมงคล, พระครูธรรมศุค (สุทธิพงษ์ สุทธิวงษ์) และ พระมหาฉัตรชัย สุนตตชโย.(2563). *มนุษย์กับหน้าที่พลเมืองในศตวรรษที่ 21 Human and Civics in the 21st Century*. The 18 th National and the 2 international Smposium 2020 (GMNIS 2020) ISBN : 9786162020 : p. 763-779 (Proceeding)

พระทวี ช่างมณี, สุทธิพงษ์ สายาพัฒน์, สุรศักดิ์ อุดเมืองเพ็ญ, วาริณี โสภากจร และสุรเชษฐ์ โนนม่วง.(2563). *ประสิทธิภาพการให้บริการของเทศบาล ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น*. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน 2562) หน้า 146-154.

สิทธิพร เกษจ้อย, วรเทพ เวียงแก, เอกชาตรี สุขเสน, ทวี ช่างมณี, เอนก มูลมา และวาริณี โสภากจร.(2562). *บทความวิจัย ความเห็นของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาล ตำบลโคกงาม อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น*.วารสารวิทยาลัยสงฆ์ นครลำปาง ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน 2562) หน้า 146-154.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

9/37 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ - สกุล	: พระครูสุทธิเมธาวัฒน์ (สุทธิพจน์ สุทธิวจโน) นามสกุล สัพโส
ตำแหน่ง วิทยาลัย	: อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
การศึกษา	
พ.ศ. 2555	: ศน.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พ.ศ. 2557	: พธ.ม. (การพัฒนาสังคม) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. 2567	: ร.ด. (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประวัติการทำงาน	
	: เจ้าหน้าที่สำนักงานแม่กองธรรมสนามหลวง
	: เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะธรรมยุต
	: ครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม
	: พระสอนศีลธรรมในโรงเรียน
	: กรรมการตรวจธรรมสนามหลวง
	: ผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวง วัดมกุฏกษัตริยาราม
	: กรรมการประจำคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
	: กรรมการสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ผลงานวิชาการ

พระครูธรรมคุด (สุทธิพจน์ สุทธิวจโน), ญัฐหทัย นิรัตติชัย, นางสาวญัฐชยา กำแพงแก้ว. (2564). การดำรงชีวิตวิถีใหม่ตามแนวพระพุทธศาสนา, วารสารศึกษาศาสตร์ มมร ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (เดือนมกราคม - มิถุนายน 2564) ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 หน้า 199-211.

พระครูธรรมคุด (สุทธิพจน์ สุทธิวจโน), พระภูษิต ฐานิโย, สุวิทย์ จันท์แก้ว, ชลลดา คำสมฤทธิ์ และ เกษฎา ผาทอง (2564). วิวัฒนาการและแนวโน้มการปกครองระบอบประชาธิปไตยในไทย. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 1 (2) : มีนาคม-เมษายน 2564, หน้า 66-80.

พระครูธรรมคุด (สุทธิพจน์ สุทธิวจโน), พระภูษิต มิ่งขวัญ (พระภูษิต ฐานิโย), พระครูโสภณธรรมโชติ, สุวิทย์ จันท์แก้ว และชลลดา คำสมฤทธิ์.(2564). แนวคิดการพัฒนาระบบราชการไทย. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร, 9(2), หน้า 308-322.

Ketsada Phathong, Phrakrupaladsuwatthanaphromajariyakhun (Natthapong Yaso), Phramaha Arun Panyaruno, Phramaha Surakrai Jinabuddhisiri, Phrakhrudhammakut (Suttipot Sappaso), Kanjira Wjitwatcharak,

Phramaha Jumnong Pompai, Suthinan Suwunwijitr, Sanya Kenaphoom. (2022). Power and Local Political Interests in Water Resources and Environmental Management of Area the Namsuay River Basin, Nong Khai Province. International Conference on Multidisciplinary Research and Practices. 22nd-23rd November, 2022 Phuket, Thailand, 23 ISBN: 978-93-92105-30-2

พระครูธรรมคุด (สุทธิพนธ์ สุทธิวจโน), พระปริยัติวัชรกวี (ไมตรี ปุณฺณามรินโท), พระมหาฉัตรชัย สุธตตชโย, พระมหาพิเชษฐ์ คำงาม, ญัฐหทัย นิรัตศัย.2566. Next Normal : แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงวิถีทางสังคมของไทย. วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี, ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (2566): ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม – กุมภาพันธ์ 2566), 137-158.

พระครูปลัดเมธาวัฒน์ (สุทธิพนธ์ สุทธิวจโน), สุเทพ สุวีรางกูร, ชาตรี สุขสบาย. (2567). มนุษย์นิเวศวิทยากับการตระหนักรู้คุณค่าของธรรมชาติอย่างเชื่อมโยงกันของสรรพสิ่งตามแนวทางพระพุทธศาสนา. *วารสารธรรมเพื่อชีวิต*, 29(3), 419-428.

ผลงานวิจัย

Pramaha Prakasit Thitipasitthikorn, Phrakhrudhammakut (Suttipot Sappaso), Phrapalad Prapoj Yusamran, Warinee Sopajorn and Rungroje Songsraboon. (2021). Bowon Power: An Integrated of Community Development Mechanism in Nakhon Pathom Province. *Psychology and Education Journal* .Vol. 58 No. 1 (2021): 1718- 1726. ISSN: 00333077 (Scopus Q4). United States. 2021 NO.1 1718-1726

พระครูธรรมคุด (สุทธิพนธ์ สุทธิวจโน), ดร. นภารัตน์ กิตติรัตนมงคล, ว่าที่ร้อยตรีหญิงวาริณี ไสภางร. 2565. บทบาทของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในการจัดการองค์การกับการเยียวยาสังคมในภาวะวิกฤตการระบาดของโรคโควิด-19, *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*, ปีที่ 7 (ฉบับที่ 3), (กรกฎาคม-กันยายน 2565)

พระครูธรรมคุด (สุทธิพนธ์ สัพโส), พระครูปลัดสุวิฑฒนพรหมจริยคุณ (ญัฐพงศ์ คำมาก).2565. การพัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเมืองอู่อารยธรรมแดนพระพุทธศาสนา จังหวัดนครปฐม. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ* ปีที่ 7 ฉบับที่ 12 (ธันวาคม 2565) หน้า 714-731

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เลขที่ 248 หมู่ที่ 1 ถนนศาลายา-นครชัยศรี ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

ประวัติและผลงานทางวิชาการ

ชื่อ-นามสกุล	ณัฐอร เจือจันทร์
ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์ หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง
สังกัด	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่น
คุณวุฒิ	ศน.ม. (ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต)มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 2553 ศน.บ. (ศาสนศาสตรบัณฑิต) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 2548 ร.ด. (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2564

งานทางวิชาการ

บทความวิจัย

Prasong Promsri.Sitthiporn Khetjoi. **Nathaorn Chuachan**. Prasert Chompomma.

Thaworn Worabuttara. Pongmanut Deeod. Phattharachai Uthaphan.

Radchaneeboon Neadpuckdee& Prachan Chachikul. The Development of the Strategic Plan with Family, Community, and Buddhism to Build Social Protection Against Drugs in Thai Vulnerable Youth. International Education Studies; Vol. 16, No. 3; 2023 ISSN 1913-9020 E-ISSN 1913-9039 Published by Canadian Center of Science and Education

ณัฐอร เจือจันทร์, วรชิต ทะสา.(2561) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองการปกครองของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ (คฤหัสถ์) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต อีสาน, ตีพิมพ์ที่วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม เมษายน 2561 หน้า 225 – 234. (TCI 1)

ณัฐอร เจือจันทร์. อภิชาติ เหมือนไธสง. (2562) การประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 กับเยาวชนเพื่อ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโนนชัย อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น.วารสารแสง อีสาน(TCI 2)

ณัฐอร เจือจันทร์.อภิชาติ เหมือนไธสง. (2564) การเสริมสร้างสุขภาพด้วยหลักพละ5 สำหรับชุมชนริม ทางรถไฟในจังหวัดขอนแก่น, ตีพิมพ์ JBER Journal of Buddhism Education and Reseach Vol.7(1)98-110. (January- Apirl, 2021) (TCI 2)

อภิชาติ เหมือนไธสง, ณัฐอร เจือจันทร์, ทรงวุฒิศรีวิไล.(2560). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตร รัฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง 2554) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต อีสาน จังหวัดขอนแก่น, ตีพิมพ์ที่วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ 4(3)71(กันยายน - ธันวาคม 2560). (TCI 2)

ณัฐอร เจือจันทร์, วรชัต ปยุตโต, ทรงวุฒิ ศรีวิไล, อาทิตย์ ผ่านพูล, อภิชาติ เหมือนไธสง.(2559) ความ
 คิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอเมือง จังหวัด
 ขอนแก่น, ตีพิมพ์ที่วารสารวิชาการแสงอีสาน. 13(29) 78 – 93. (สิงหาคม – ธันวาคม 2559)
 (TCI 2)

บทความวิชาการ

พระปิยพงษ์ จันทร์ดล, ณัฐอร เจือจันทร์, ชนาธิป ศรีโท, ก้องพิพัฒน์ ก้องคำ, สุรศักดิ์ อุดเมืองเพี้ย.
 (2565). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในยุคดิจิทัล, MCU UBONRATCHATHANI
 Journal of Buddhist Studies, Vol.4 No.2 (July-December 2022) (TCI 2)

รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ/นานาชาติ (Proceeding)

ณัฐอร เจือจันทร์. การตัดสินใจเข้ารับราชการทหารกองประจำการของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัด
 ขอนแก่น : ศึกษาเฉพาะกรณีมณฑลทหารบกที่ 23 ค่ายพัชรินทร, ตีพิมพ์ที่รายงานสืบเนื่อง
 จากการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 “ระเบียบ สามัคคี บำเพ็ญ
 ประโยชน์เพื่อพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน” มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
 สิงหาคม 2561 หน้า 83 – 84.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 9/37 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ : ผศ. ศักดิ์พิงศ์ โสภากจร
 ตำแหน่งทางวิชาการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ภูมิลำเนา : จังหวัดสกลนคร
 ที่อยู่ปัจจุบัน : 90/246 บ้านพิมานชื่น ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น รหัสไปรษณีย์ 40000
 การศึกษา

พ.ศ. 2549 : ศน.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พ.ศ. 2553 : M.A. (Linguistics) RTM Nagpur University

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ. 2557-ปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่น

ผลงานตีพิมพ์

งานวิจัย

ปี พ.ศ. 2564 ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการสร้างภูมิคุ้มกันการท่องเที่ยวไม่พร้อมและไม่มีคุณภาพของเยาวชนกลุ่มเปราะบางโดยใช้ครอบครัว ชุมชน และพุทธศาสนาเป็นฐาน จังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ วช.

ปี พ.ศ. 2562 ศึกษาวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างสุขภาพด้วยหลักมรรคมืองค์ 8 สำหรับเด็กเร่ร่อนในจังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ วช.

ผลงานตีพิมพ์อื่น ๆ

ศักดิ์พิงศ์ โสภากจร (2564), การสงเคราะห์ภรรยา มงคลชีวิตตามแนวพุทธศาสตร์, วารสารวิชาการ แสงอีสาน, 18(1), 11-21.

ศักดิ์พิงศ์ โสภากจร (2562), การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. การประชุมวิชาการระดับชาติ ตะวันออกพบตะวันตก มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

ศักดิ์พิงศ์ โสภากจร (2561), ประสิทธิภาพของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทนของคำศัพท์ และความสามารถด้านการพูดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน. วารสารวิชาการแสงอีสาน, 15(1), 115-125.

ศักดิ์พงษ์ โสภาร (2561), ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอีสาน วารสารวิชาการแสงอีสาน. วารสารวิชาการแสงอีสาน, 15(1), 143-154.
ศักดิ์พงษ์ โสภาร (2559), การสอนภาษาอังกฤษสำหรับ Non Native Speakers. วารสารวิชาการ
แสงอีสาน, 13(2), 16-26.

เอกสารประกอบการสอน

ศักดิ์พงษ์ โสภาร (2562), การออกเสียงภาษาอังกฤษ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
9/37 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000